

ผลของการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไข ที่มีต่อทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชินี
เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์

ของ

ณัฐพร อภิชาติธรรม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา

กันยายน 2544

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ กมลรัตน์ กรีทอง)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. อารี พันธุ์มณี)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ กมลรัตน์ กรีทอง)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. อารี พันธุ์มณี)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ 8 เดือน กันยายน พ.ศ. 2544

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ และเป็นผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาทางด้านจิตวิทยาตลอดจนเป็นแบบอย่างที่ดีในการทำหน้าที่ครู ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงและจักระลึกถึงพระคุณนี้ตลอดไป

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มณี กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แส่นคำเครือ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง กรรมการสอบปากเปล่าแต่งตั้งเพิ่มเติม ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนวคิดและคำแนะนำ พร้อมทั้งให้ความกรุณาช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ด้วยความเมตตา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แส่นคำเครือ อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และอาจารย์อัญชลี จันแถม ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ คณะอาจารย์ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ และให้คำแนะนำ คำปรึกษาและกำลังใจที่กรุณาต่อผู้วิจัยมาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณ หม่อมหลวงประทีปทิพย์ นาครทรรพ ผู้จัดการและครูใหญ่โรงเรียนราชินี ครูเรืองศิริ สิงหเดช ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ ที่สนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้วิจัยสามารถศึกษาได้จนสำเร็จลุล่วง ขอขอบคุณพี่น้องและเพื่อนครูโรงเรียนราชินีที่ให้อาสาให้กำลังใจถามทุกข์สุขและช่วยเหลือผู้วิจัยในทุก ๆ ด้าน ขอขอบคุณคณะครูและนักเรียนโรงเรียนราชินีบนและโรงเรียนพระมารดาหลวงที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นต่าง ๆ และที่ขอขอบคุณเป็นที่สุดคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชินีที่เสียสละเวลาในระหว่างปิดภาคเรียนและให้ความร่วมมือในการวิจัยเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณเต็มศักดิ์ คุณลำลี อภิชาติธรรม บิดามารดาผู้ให้กำเนิดของผู้วิจัย ผู้ที่ให้กำลังใจ กำลังใจ กำลังทรัพย์ กำลังความคิดและทุกสิ่งทุกอย่างสุดพรรณนา ท่านเป็นผู้ให้ตลอดกาล ผู้วิจัยรำลึกถึงพระคุณนั้นอยู่ตลอดเวลาและจักรำลึกถึงพระคุณของท่านตลอดไป สำหรับความสำเร็จในวันนี้ เป็นเพียงส่วนเล็กน้อยที่ผู้วิจัยในฐานะของลูกพึงตอบแทนท่านได้

ณัฐพร อภิชาติธรรม

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
	ความสำคัญของการวิจัย	6
	ขอบเขตของการวิจัย.....	6
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	6
	ตัวแปรที่ศึกษา.....	6
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	11
	สมมติฐานการวิจัย.....	12
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ.....	13
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ.....	13
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ.....	19
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีโคลท.....	21
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีโคลท.....	21
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีโคลท.....	30
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน.....	32
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม.....	32
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม.....	34
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	38
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	38
	ประชากร.....	38
	กลุ่มตัวอย่าง.....	38
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	38
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	38
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	41

สารบัญ(ต่อ)

บทที่		หน้า
	แบบแผนการทดลอง.....	41
	การดำเนินการทดลอง.....	41
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	48
	ความมุ่งหมายของการศึกษา.....	48
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	48
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	48
	ประชากร.....	48
	กลุ่มตัวอย่าง.....	48
	เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง.....	49
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	49
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	50
	อภิปรายผล.....	50
	ข้อเสนอแนะ.....	53
	บรรณานุกรม.....	54
	ภาคผนวก.....	60
	ตารางและรายละเอียดโปรแกรมการสอน.....	60
	แบบฝึกหัดและแบบทดสอบ.....	125
	ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติ.....	169
	ประวัติย่อผู้วิจัย.....	176

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงแบบแผนการทดลองแบบ Randomized Two Groups Pretest – Posttest Design.....	41
2 เปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนและหลังการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล.....	45
3 เปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนและหลังการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม.....	46
4 เปรียบเทียบผลต่างของทักษะการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคลและนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม.....	47
5 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล.....	170
6 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม.....	171
7 แสดงผลต่างของคะแนนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2.....	172
8 แสดงค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ.....	173
9 ตารางแสดงวันในการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 1	174
10 ตารางแสดงวันในการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 2	175

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษนับว่าเป็นภาษาที่สำคัญในฐานะของภาษาสหประชาชาติ นอกจากภาษาอังกฤษจะใช้เป็นสื่อในการเจรจาทางการเมืองและเศรษฐกิจในโลกยุคปัจจุบันแล้ว ภาษาอังกฤษยังถือได้ว่าเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ ความเจริญก้าวหน้าทางด้านการวิชาการสาขาต่าง ๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะถ่ายทอดมาในลักษณะของภาษาอังกฤษ ดังจะเห็นได้จากหนังสือ เอกสารอ้างอิง นิตยสาร หรือข้อมูลข่าวสารที่ผ่านทางคอมพิวเตอร์ ด้วยเหตุผลดังกล่าวกระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดนโยบายในการยกระดับคุณภาพการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนต่าง ๆ ทุกสังกัด โดยให้เริ่มสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และจัดให้มีโครงการพัฒนาคุณภาพการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน ซึ่งโครงการดังกล่าวครอบคลุมถึงการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถมศึกษาต่อเนื่องจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมุ่งหวังว่านักเรียนไทยที่เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจะสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และเพื่อการแสวงหาความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพตามสมควรแก่ระดับ มีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ได้เป็นอย่างดี (ชินวงศ์ ศรีงาม . 2539 : 51)

สำหรับหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ได้มีการปรับปรุงและพัฒนาขึ้นมาจากแนวความคิดพื้นฐานที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารทั้งความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม (Socio-Cultural Functions) และความสามารถสื่อความโดยใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับสถานการณ์ (Cognitive Linguistic Functions) (ชินวงศ์ ศรีงาม . 2539 : 53)

หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2539 จัดเป็นภาษาอังกฤษระดับต้น แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ภาษาอังกฤษระดับเตรียมความพร้อม สอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ภาษาอังกฤษระดับอ่านออกเขียนได้ สอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 และภาษาอังกฤษระดับมาตรฐานตอนต้นสอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 การเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นจะเน้นให้นักเรียนมีความสามารถแตกต่างกันไปตามระดับชั้น โดยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 จะเน้นความสามารถด้านการฟัง พูด ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 จะเน้นการเรียนการสอนที่ผสมผสานการอ่านเขียน และสะกดคำเพื่อเป็นพื้นฐานการเรียนภาษา

อังกฤษ และสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 จะมุ่งพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียนที่ถูกต้องตามหลักภาษา และเหมาะสมกับสถานการณ์การใช้ (ชินวงศ์ ศรีงาม . 2539 : 54) ในส่วนของทักษะการเขียนนั้น กล่าวได้ว่าเป็นทักษะที่ค่อนข้างยากและซับซ้อนที่สุด (Valette. 1977 : 284) ภาษาเขียนทำให้นักเรียนสามารถติดต่อสื่อสารตลอดจนเผยแพร่ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคนิคต่าง ๆ ดังนั้นการเขียนให้ถูกต้องจึงเป็นสิ่งที่สำคัญมาก (วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์. 2525 : 39) ในการเขียนภาษาต่างประเทศจะต้องมีความรู้ในเรื่องลักษณะและองค์ประกอบของภาษานั้น ๆ รวมทั้งสัญลักษณ์ที่ใช้ในภาษานั้น ๆ ด้วย องค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของการเขียนภาษาต่างประเทศก็คือ คำศัพท์ การสะกดคำ โครงสร้างไวยากรณ์ ความสามารถเขียนได้ถูกต้องตามความนิยมของเจ้าของภาษา ตลอดจนสามารถเรียบเรียงประโยคให้เป็นข้อความหรือความเรียงได้ การเขียนนับว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการสื่อความหมายเพราะภาษาเขียนสามารถนำหน้าที่แทนตัวผู้พูดได้โดยผู้พูดไม่จำเป็นต้องปรากฏตัว ดังนั้นภาษาเขียนจึงต้องกระชับและชัดเจน ผู้ที่ใช้ภาษาเขียนจึงต้องมีความสามารถที่จะใช้ภาษาได้ถูกต้องเพื่อให้เกิดความเข้าใจ

จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 พบว่านักเรียนมีความสามารถในทักษะภาษาอังกฤษด้านต่าง ๆ แตกต่างกันโดยมีความสามารถในการฟังและการพูดมากที่สุด รองลงมาคือทักษะด้านการอ่าน และมีทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำที่สุด และผู้วิจัยสอบถามต่อไปถึงความสามารถในทักษะด้านการเขียนของนักเรียนจากครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 แต่ละระดับชั้นพบว่ามึนักเรียนที่มีความสามารถในทักษะการเขียนต่ำกว่าร้อยละ 59 ตามเกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวน 49 คน จากนักเรียน 303 คน คิดเป็นร้อยละ 16.17 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีจำนวน 72 คน จากนักเรียน 289 คน คิดเป็นร้อยละ 24.16 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวน 99 คน จากนักเรียน 303 คน คิดเป็นร้อยละ 32.67 จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษน้อยที่สุด

ด้วยเหตุข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชินี จึงศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยการสำรวจคะแนนเฉพาะด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 พบว่าจากนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 99 คน ที่มีความสามารถในทักษะการเขียนภาษาอังกฤษต่ำกว่าร้อยละ 59 ตามเกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ข้างต้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ต่ำกว่าร้อยละ 50 หรือได้เกรด 0 จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 12.12

นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าร้อยละ 59 หรือได้เกรด 1 จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 32.32 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าร้อยละ 69 หรือได้เกรด 2 จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 43.43 และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าร้อยละ 79 หรือได้เกรด 3 จำนวน 12 คน คิดเป็น ร้อยละ 12.12 และไม่มีนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษร้อยละ 80 หรือได้เกรด 4

หลังจากการสำรวจผู้วิจัยให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าร้อยละ 59 หรือได้เกรด 1 จำนวน 32 คน ดังกล่าวข้างต้น ทำแบบทดสอบความสามารถทางด้านทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะได้แก่ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน โดยผู้วิจัยเป็นผู้ทดสอบเองทั้ง 32 คน จากผลการทดสอบพบว่านักเรียนได้มีความสามารถในทักษะด้านต่างๆ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเรียงจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ทักษะการฟัง 8.34 คะแนน ทักษะการพูด 6.78 คะแนน ทักษะการอ่าน 5.43 คะแนนและทักษะการเขียน 2.37 คะแนน จากผลการรวบรวมข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีปัญหาทางด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษมากกว่าทักษะด้านอื่น ๆ

ผู้วิจัยในฐานะผู้สอน จึงศึกษาวิธีการที่สามารถพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ให้แก่นักเรียนข้างต้น โดยวิธีการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษนั้นสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การใช้เทคนิควิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ การเขียนตามคำบอก การใช้เทคนิคโดอะแกรม การใช้เทคนิคแบบการเขียนโครงสร้างระดับยอด การใช้วิธีโคลซเป็นต้น ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยสนใจวิธีโคลซ เนื่องจากมีการนำวิธีโคลซ ไปใช้ในการพัฒนาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยวิธีนี้สามารถพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษได้ ดังเช่นผลการวิจัยของ พรทิพย์ ตั้งไชยวรรค์ (2527 : 44) ที่ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการฝึกเขียนโดยการเขียนตามคำบอก การทำแบบฝึกหัดแบบโคลซ และการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกเขียนโดยการใช้แบบฝึกหัดโคลซมีความสามารถสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกเขียนโดยการใช้การเขียนตามคำบอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งอาจเนื่องมาจากนักเรียนที่ได้ทำแบบฝึกหัดแบบโคลซนั้นได้ฝึกการใช้ความคิด และมีความพยายามหาคำที่เหมาะสมมาเติมลงในช่องว่างที่ขาดหายไป และต้องรู้จักคิดโยงความหมายของสิ่งที่อ่านทั้งหมดเข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดความเข้าใจ จากงานวิจัยที่กล่าวข้างต้นวิธีโคลซสามารถนำมาใช้พัฒนาตัวแปรทางด้านต่างๆ ในการเรียนภาษาอังกฤษได้

ลักษณะทั่วไปของวิธีโคลซนั้นมีการใช้แบบฝึกโดยวิธีการตัดตัวอักษรหรือตัดคำจากข้อความอย่างมีระบบ นักเรียนจะต้องทำนายตัวอักษรหรือคำที่หายไป และเขียนให้ถูกต้อง ดังนั้นนักเรียนจะต้องมีความรู้เรื่องการสะกดคำศัพท์ การเขียนคำศัพท์ และการใช้คำตามหน้าที่

ในประโยคเป็นอย่างดี จึงจะทำแบบฝึกตามวิธีโคลซนี้ได้ เมื่อนักเรียนมีการฝึกฝนทักษะการเขียนอย่างสม่ำเสมอ ก็จะเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น ซึ่งในด้านการนำวิธีโคลซ (Cloze Procedure) มาใช้นั้น สตัมพ์ (Stump. 1978 : 52) กล่าวถึงการวิจัยโดยวิธีโคลซเป็นตัวทำนายคะแนนความสามารถทางสมองและคะแนนผลสัมฤทธิ์ว่า วิธีโคลซใช้กันอย่างกว้างขวางในการทดสอบทางภาษาโดยเฉพาะกับภาษาที่สอง ยังเป็นที่ยอมรับกันว่าวิธีโคลซมีประสิทธิภาพสูง ทั้งยังเป็นข้อสอบแบบปรนัยแบบหนึ่งที่ทำได้ง่าย ทุนเวลา ทุนค่าใช้จ่าย ไม่ยากแก่การตรวจให้คะแนน (สุชา ณ พัทลุง. 2516 : 3 – 4)

จากการค้นคว้าการใช้เทคนิคช่วยสอนเพื่อพัฒนาความสามารถหรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์ผู้วิจัยพบว่า การใช้เทคนิคอื่นๆ ที่เหมาะสมควบคู่กับการใช้เทคนิคช่วยสอนสามารถให้ผลการพัฒนาที่ดีซึ่งสอดคล้องกับที่ เครกเฮด และคนอื่น ๆ (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530 : 84 ; อ้างอิงมาจาก Craighead and others.1977) ที่กล่าวว่า การให้แม่แบบเพียงประการเดียวในการสร้างหรือสอนพฤติกรรมใหม่จะทำให้พฤติกรรมที่พึงประสงค์เกิดช้า ด้วยเหตุนี้จึงควรใช้เทคนิคการสอนควบคู่กับการเสริมแรงเพื่อให้พฤติกรรมที่พึงประสงค์ที่ต้องการจะสร้างหรือสอนนั้นเกิดเร็วขึ้น ซึ่งตรงกับการศึกษาของกรรณิการ์ ลิทธิศักดิ์ (2522 : 47) ที่ได้ศึกษาอิทธิพลของแม่แบบและการเสริมแรงที่มีต่อพฤติกรรมการเล่นแบบของเด็กพบว่า การเสริมแรงควบคู่กับการให้แม่แบบทำให้เด็กเลียนแบบพฤติกรรมนั้น ๆ ได้เร็วกว่าการให้แม่แบบเพียงอย่างเดียว

วิธีการที่จะใช้ช่วยทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็วขึ้น มีหลายวิธี เช่น การเสนอตัวแบบ การวางเงื่อนไข การชี้แนะ เป็นต้น ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยสนใจที่จะนำวิธีการวางเงื่อนไขมาใช้พัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษร่วมกับวิธีการโคลซ โดยใช้วิธีการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคลและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มมาเปรียบเทียบกันทั้งนี้เพราะว่าการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล (Individualized Contingency) เป็นการให้การเสริมแรงด้วยการวางเงื่อนไขเฉพาะคน ซึ่งจะได้รับเสริมแรงเป็นผลเนื่องมาจากการกระทำของตนเอง หรือกล่าวได้ว่า ผลกรรมของตนเองไม่ได้ขึ้นกับกลุ่ม (Millerson and Leslic. 1979 : 441) จากการศึกษาของ เสมอใจ ชื่นจิต (2533 : 38 – 40) ที่ทำการศึกษเปรียบเทียบพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมโชติศึกษาด้วยการเสริมแรงทางบวกเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับเงื่อนไขการเสริมแรงทางบวกเป็นรายบุคคลมีพฤติกรรมตั้งใจเรียนเพิ่มขึ้น และจากการศึกษาของ วันทนา กิ่งจงเจริญสุข (2525 : 43) ที่ศึกษาผลการให้การเสริมแรงทางบวกด้วยการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคลต่อการลดพฤติกรรมไม่พึงปรารถนาในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า การเสริมแรงทางบวกด้วยการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคลสามารถลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้

ส่วนการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม (Group Contingency) คือวิธีการปรับพฤติกรรมโดยกำหนดเงื่อนไขการเสริมแรงต่อพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่ง ของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือของกลุ่มบุคคลนั้นทั้งกลุ่ม โดยที่กลุ่มบุคคลนั้นทั้งกลุ่มจะได้รับการเสริมแรงอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือบุคคลทั้งกลุ่มนั้นแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์หรือลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530 : 100) จากการศึกษาของ บุญมา เวียงคำ (2538 : 53 – 54) ที่ศึกษาการเปรียบเทียบผลของการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มกับการใช้หลักพี่แมค ที่มีต่อพฤติกรรมการพูดที่เหมาะสมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า การวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มสามารถเพิ่มพฤติกรรมการพูดที่เหมาะสมของนักเรียนชั้นประถมศึกษา 6 มีวินัยในห้องเรียนเพิ่มขึ้น และจากการศึกษาของ อัมพร ทัศนานุตริยะ (2536 : 49 – 50) ที่ศึกษาเปรียบเทียบผลของการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มโดยครูเป็นผู้กำหนดเกณฑ์การเสริมแรงและนักเรียนเป็นผู้กำหนดเกณฑ์การเสริมแรงที่มีต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า การวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม โดยนักเรียนเป็นผู้กำหนดเกณฑ์การเสริมแรงมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์มากกว่า นักเรียนที่ได้รับการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มโดยครูเป็นผู้กำหนดเกณฑ์การเสริมแรง ในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาผลของการใช้วิธีโคลนควบคู่กับการวางเงื่อนไขที่มีต่อทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชินี เขตพระนครกรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นรายกลุ่ม
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล กับนักเรียนที่ได้รับการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องกับนักเรียน ในการนำวิธีโคลซและการวางเงื่อนไขไปพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชินี เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2543 ที่มีคะแนนทักษะการเขียนต่ำกว่าร้อยละ 59 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำกว่าร้อยละ 69 ตามเกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 32 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชินี เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2543 ที่มีคะแนนทักษะการเขียนต่ำกว่าร้อยละ 59 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำกว่าร้อยละ 69 ตามเกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 32 คน แล้วผู้วิจัยสุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม ๆ ละ 16 คน แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล และกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งเป็น 2 วิธี คือ

3.1.1 การใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล

3.1.2 การใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการสื่อ

ความหมายทางภาษาอังกฤษได้ถูกต้องซึ่งประกอบด้วย 3 ด้านดังนี้

1.1 เขียนสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง

1.2 แต่งประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

1.3 เขียนลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง

2. วิธีโคลซ หมายถึง วิธีพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผ่านการทำแบบฝึกกระบวนการคิดเพื่อเขียนคำในแบบฝึกให้ถูกต้อง โดยที่แบบฝึกนั้นมีการตัดคำที่ต้องการฝึกออก ซึ่งมีวิธีการตัดคำออกอย่างเป็นระบบในขณะเดียวกันก็ให้ตัวอักษรชี้แนะบางตัวในคำที่ตัดออกนั้น ๆ เพื่อให้นักเรียนมีความพยายามคิดมากขึ้น และหลังจากการฝึกเขียนคำที่หายไปนักเรียนได้ทำแบบฝึกหัดการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมเพื่อให้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ในครั้งนั้น ๆ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการตัดคำและมีการให้ตัวชี้แนะ 3 วิธี ดังต่อไปนี้

2.1. วิธีที่ 1 นับคำแรกในประโยคที่ 2 ของเรื่องที่เรียน ทุกคำที่อยู่ในลำดับที่ 6 ของเนื้อเรื่องนั้นถูกตัดออก โดยในแต่ละแบบฝึกมีจำนวนคำที่ตัดไม่เกิน 10 คำ และมีการให้ตัวอักษรตัวแรกปรากฏเป็นอักษรชี้แนะเพื่อช่วยให้นักเรียนคิดคำทำได้เร็วขึ้น การตัดคำและการให้ตัวชี้แนะ ในแบบฝึกนี้ใช้ฝึกตามจุดประสงค์การเขียนสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง

2.2 วิธีที่ 2 นับคำแรกในประโยคที่ 2 ของเรื่องที่เรียน ทุกคำที่อยู่ในลำดับที่ 6 เฉพาะคำที่ตรงกับจุดมุ่งหมายของการฝึกถูกตัดออก(ในกรณีที่คำที่ 6 ไม่ใช่คำที่ตรงจุดมุ่งหมายตัดคำถัดไปที่ตรงจุดมุ่งหมายที่อยู่ใกล้คำที่ 6 นั้นแล้วเริ่มนับ 1 ใหม่) โดยคำที่ต้องการฝึกประกอบไปด้วยคำที่ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค คำที่ทำหน้าที่เป็นกริยาของประโยค และคำที่คำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค โดยในแต่ละแบบฝึกมีจำนวนคำที่ตัดไม่เกิน 10 คำ และมีการให้ตัวอักษรชี้แนะ 1 ตัว คืออักษรตัวหลังปรากฏเป็นอักษรช่วยให้นักเรียนคิดคำทำได้เร็วขึ้น การตัดคำและการให้ตัวชี้แนะในแบบฝึกนี้ใช้ฝึกตามจุดประสงค์การเขียนประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

2.3 วิธีที่ 3 นับคำแรกในประโยคที่ 2 ของเรื่องที่เรียน ทุกคำที่ตรงกับจุดมุ่งหมายของการฝึกถูกตัดออกโดยคำที่ต้องการฝึกประกอบไปด้วยคำที่ทำหน้าที่บอกลำดับของเหตุการณ์ของเรื่องได้แก่ First , Next , And then , After that , Finally และมีการให้ตัวอักษรชี้แนะ 2 ตัว คืออักษรตัวแรกและอักษรตัวหลังปรากฏเป็นอักษรช่วยให้นักเรียนคิดคำทำได้เร็วขึ้น การตัดคำและการให้ตัวชี้แนะในแบบฝึกนี้ใช้ฝึกตามจุดประสงค์การเขียนเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง

3. การใช้วิธีโคลซ หมายถึง วิธีการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียน โดยมีขั้นตอน 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ เป็นขั้นก่อนการสอนเขียนโดยผู้วิจัยบอกหัวข้อเรื่องที่ต้องการให้นักเรียนเขียนและสนทนาเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องเพื่อกระตุ้นความสนใจและนำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน เป็นขั้นการใช้วิธีโคลซวิธีการ 7 ขั้นตอนที่พัฒนาจากวิธีโคลซของบาสติดาส(Bastidas. 1984:20 – 24) มีลำดับขั้นตอนดังนี้ (35 นาที)

ขั้นที่ 1 ผู้วิจัยบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ของกิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นที่ 2 ผู้วิจัยอธิบายวิธีการเดาคำที่หายไปจากเนื้อเรื่องที่ให้พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบด้วย และสนับสนุนให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกในการเดาคำตามความคิดของเขาจากการอ่าน

ขั้นที่ 3 ผู้วิจัยแจกข้อความที่ตัดคำแล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรกถึงประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว และผู้วิจัยถามคำถามโยงเข้าสู่บริบท (Context)

ขั้นที่ 4 ผู้วิจัยอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง โดยเน้นการออกเสียงสูง – ต่ำ ที่ถูกต้อง ในขณะที่เดียวกันก็ให้ผู้เรียนอ่านข้อความในใจตามผู้วิจัย

ขั้นที่ 5 นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไป โดยการพิจารณาความหมายและโครงสร้างไวยากรณ์ด้วย

ขั้นที่ 6 นักเรียนอภิปรายร่วมกัน เกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ผู้วิจัยคอยช่วยเหลือ และให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ

ขั้นที่ 7 ผู้วิจัยเฉลยโดยการแจกข้อความที่ถูกต้อง และนักเรียนเปรียบเทียบงานในกลุ่มของตนกับเฉลยที่ให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้ง เกี่ยวกับคำที่ผู้เรียนเติม และความเป็นไปได้ของคำตอบบางคำ ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ให้คำอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างแล้วให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนได้แก่การสะกดคำ การแต่งประโยคและลำดับความโดยใช้ศัพท์และสำนวนจากเรื่อง ผู้วิจัยตรวจและบันทึกความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป เป็นขั้นหลังการทำแบบฝึกหัดโดยผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้งและผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม (10 นาที)

4. การใช้วิธีโคลซและการวางแผนเป็นรายบุคคล หมายถึง วิธีการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็นรายบุคคลด้วยวิธีโคลซ โดยมีการวางแผนเป็นรายบุคคลและกำหนดเกณฑ์การเสริมแรงกับนักเรียนทุกคน นักเรียนแต่ละคนได้รับการเสริมแรงตามจำนวนทักษะเขียนภาษาอังกฤษของตนเอง ในการให้การเสริมแรงนั้นผู้วิจัยให้แรงเสริมแก่

นักเรียนในช่วงพักกลางวันของวันที่ทำการทดลอง การใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคลประกอบด้วย วิธี 7 ขั้นตอนตามวิธีโคลนในข้อที่ 3 หลังจากนั้นผู้วิจัยตรวจและบันทึกความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยให้การเสริมแรงแก่นักเรียน(ผู้วิจัยได้สำรวจตัวเสริมแรงล่วงหน้าเป็นเวลา 1 สัปดาห์) ตามคะแนนความสามารถทางการเขียนที่พัฒนาขึ้นของนักเรียนแต่ละคน โดยมีเกณฑ์การเสริมแรงดังนี้

(1) นักเรียนมีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากเดิม 1 คะแนน นักเรียนจะได้รับการเสริมแรงอันดับที่ 4

(2) นักเรียนมีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 คะแนน นักเรียนจะได้รับการเสริมแรงอันดับที่ 3

(3) นักเรียนมีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากเดิม 3 คะแนน นักเรียนจะได้รับการเสริมแรงอันดับที่ 2

(4) นักเรียนมีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 คะแนน นักเรียนจะได้รับการเสริมแรงอันดับที่ 1

วิธีการนี้ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 1

5. การใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม หมายถึง วิธีการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็นกลุ่มโดยใช้วิธีโคลนและมีการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม โดยนักเรียนเป็นผู้กำหนดเกณฑ์การเสริมแรงให้กลุ่ม(ผู้วิจัยได้สำรวจล่วงหน้าเป็นเวลา 1 สัปดาห์) โดยนักเรียนทุกคนในกลุ่มได้รับการเสริมแรงภายหลังที่ผู้วิจัยสุ่มรายชื่อของนักเรียนคนใดคนหนึ่งขึ้นมา จำนวนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนคนที่ถูกสุ่มขึ้นมานั้น ใช้เป็นเกณฑ์การเสริมแรงแก่นักเรียนทุกคนในกลุ่ม ในการให้การเสริมแรงนั้นผู้วิจัยให้แรงเสริมแก่นักเรียนในช่วงพักกลางวันของวันที่ทำการทดลอง การใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มประกอบด้วยวิธีสอน 7 ขั้นตอนเดียวกันกับข้อ 3 หลังจากนั้น ผู้วิจัยตรวจ และบันทึกความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยให้การเสริมแรงแก่นักเรียน โดยผู้วิจัยสุ่มรายชื่อของนักเรียนคนใดคนหนึ่งขึ้นมา และคนที่ถูกสุ่มขึ้นมาใช้เป็นเกณฑ์การเสริมแรงแก่นักเรียนทุกคนในกลุ่มโดยมีเกณฑ์การเสริมแรงดังนี้

(1) นักเรียนมีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากเดิม 1 คะแนน นักเรียนจะได้รับการเสริมแรงอันดับที่ 4

(2) นักเรียนมีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 คะแนน นักเรียนจะได้รับการเสริมแรงอันดับที่ 3

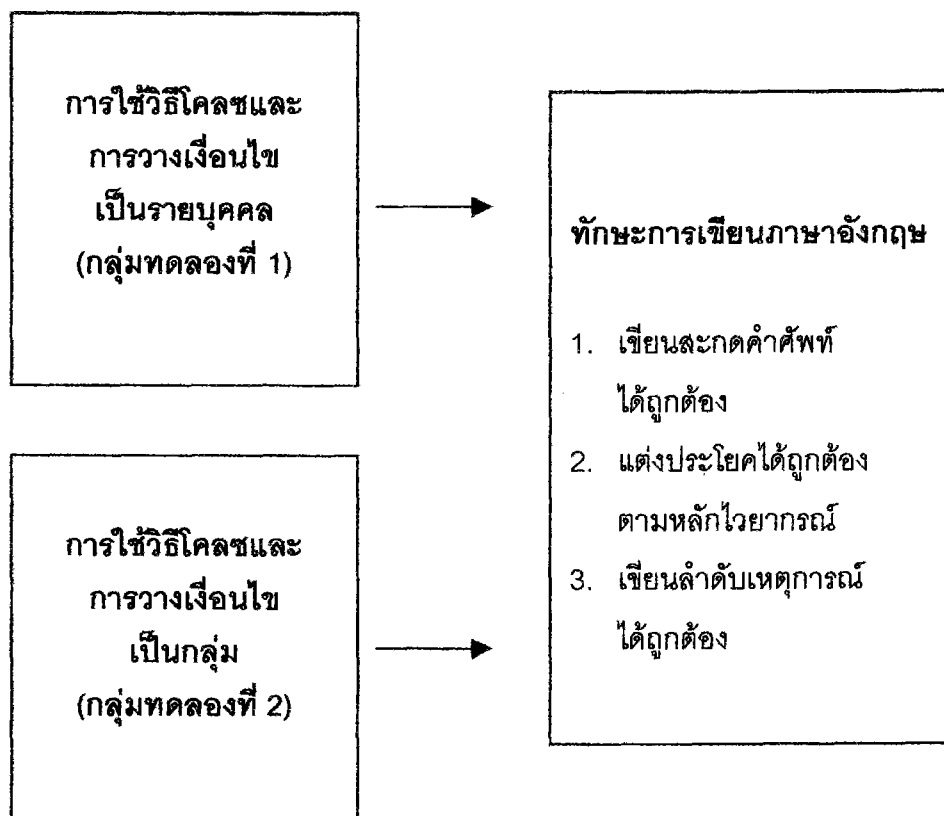
(3) นักเรียนมีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากเดิม 3 คะแนน นักเรียนจะได้รับการเสริมแรงอันดับที่ 2

- (4) นักเรียนมีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากเดิม 4
คะแนน นักเรียนจะได้รับการเสริมแรงอันดับที่ 1
วิธีการนี้ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 2

กรอบแนวคิด

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการใช้วิธีโคลทและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล
2. นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการใช้วิธีโคลทและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม
3. นักเรียนที่ได้รับการใช้ตามวิธีการโคลทและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคลและนักเรียนที่ได้รับการใช้วิธีโคลทและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียน
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียน
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีโคลท
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีโคลท
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีโคลท
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน
 - 3.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน
 - 3.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนเป็นรายบุคคลและการวางแผนเป็นกลุ่ม

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียน

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียน

1.1.1 ความหมายของการเขียน

การเขียนนับเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งทักษะหนึ่ง เพราะการเขียนจะช่วยให้สามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ ช่วยจัดบันทึกสิ่งต่าง ๆ ที่เรียนหรือทราบมาและยังสามารถถ่ายทอดความรู้ของตนให้ผู้อื่นทราบด้วย (ศรีวิทย์ สุวรรณกิติ. 2522 : 157) ผู้ที่ใช้ภาษาเขียน จึงต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามระเบียบแบบแผน เพราะถ้าเขียนผิด ความหมายก็จะผิดไป หรืออาจจะไม่มีความหมายเลยก็ได้ สำหรับความหมายของการเขียนนั้นได้มีผู้ให้คำนิยามไว้ดังนี้

อาราพอฟ (Arapoff. 1967 : 119 – 120) กล่าวว่า การเขียนเป็นกระบวนการทางความคิดและยังได้ย้ำว่า ในขณะที่ทำการเขียน นักเรียนจะต้องตั้งจุดมุ่งหมายเอาไว้และพยายามเรียงลำดับความสำคัญให้เป็นไปตามขั้นตอน

โอลิวา (Oleva. 1969 : 152) กล่าวว่า การเขียนเป็นภาษาของผู้พูดในการที่จะสื่อความคิดของเขาไปสู่คนอื่นซึ่งพูดภาษาเดียวกัน ในการสื่อความหมายนี้จะขึ้นอยู่กับสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเขียน

แฮริส (Harris. 1969 : 68 – 69) กล่าวว่า การเขียนคือความสามารถในการรวมทักษะหลาย ๆ อย่างทางภาษาเข้าด้วยกัน ดังนั้น การเขียนจึงต้องมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้คือ

1. Content ได้แก่ เนื้อหาหรือประเด็นที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้กับผู้อ่าน
2. Form ได้แก่ การวางรูปแบบหรือการจัดระบบของเนื้อหา
3. Grammar ได้แก่ ความสามารถในการใช้ภาษาได้ตามหลักไวยากรณ์และโครงสร้างของประโยค

4. Style ได้แก่ ลีลาในการใช้ภาษาของผู้เขียน การเลือกคำและจำนวนต่าง ๆ ของภาษาที่ใช้ในการเขียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทำให้เกิดอารมณ์สั่นเอง

5. Mechanics' หมายถึง กลไกด้านอื่น ๆ ที่นำมาประยุกต์ใช้กับการเรียน เช่น การเขียนแบบสรุปความควรใช้หลักอย่างไร ควรจะเลือกให้ตัวอักษรในภาษาอย่างไร และจะใช้เครื่องหมายวรรคตอนอย่างไร จึงจะถูกต้องและเหมาะสมตามหลักเกณฑ์ของภาษานั้น

แมคคริมอน (McCrimmon. 1978 : 3) กล่าวว่า การเขียนที่ดี จะต้องเป็นสื่อความคิดความรู้สึก ตลอดจนเรื่องราวต่าง ๆ ได้และทำให้ผู้อื่นเข้าใจตรงกับเจตนารมณ์ของผู้เขียน

ฟินอคเชียโร (Finocchiaro. 1980 : 130) กล่าวว่า การเขียนคือความคิดที่แสดงออกในลักษณะของตัวอักษร ผู้เขียนจะแสดงสิ่งที่มีอยู่ในใจ ประสบการณ์ ความคิดและอารมณ์มากับตัวอักษรนั้น

อรุณี วิริยะจิตรา (Arune Wiryachittra. 1983 : 39 – 41) กล่าวว่า การเขียนนั้นไม่ใช่เพียงความสามารถในการแต่งประโยคได้เท่านั้น การเขียนที่ดีอย่างน้อยต้องประกอบด้วยสำคัญ 2 ส่วน คือ ความสามารถในการที่จะสร้างประโยค และความสามารถที่จะนำเอาประโยคเหล่านั้นมาเรียงกันให้เป็นข้อความที่มีความหมาย และต่อเนื่องกันได้อย่างสอดคล้องเพื่อเป็นสื่อในการส่งข้อมูลข่าวสารบางประการระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน หรือการเขียนก็คือ การใช้ระบบของภาษารวมกันในรูปของประโยคต่าง ๆ เพื่อใช้ประโยคเหล่านั้นแสดงกริยาอาการและความคิดเห็นแทนผู้เขียน

กล่าวโดยสรุป ความสามารถทางการเขียนคือความสามารถในการสื่อความหมายทางภาษาได้ถูกต้อง ซึ่งความสามารถนั้นประกอบไปด้วยการเขียนสะกดคำศัพท์ การแต่งประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และการเขียนลำดับเหตุการณ์เป็นเรื่องราวเพื่อการสื่อสารได้ถูกต้อง

1.1.2 ขั้นตอนในการฝึกและการจัดกิจกรรมในการฝึกเขียนภาษาอังกฤษ

ทักษะการเขียนนั้นเป็นทักษะที่ยากสำหรับนักเรียน เพราะเป็นทักษะในด้านการแสดงออก (Production) นักเรียนต้องใช้ความสามารถหลาย ๆ ด้าน เช่น คำศัพท์ จำนวน โครงสร้าง และกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ตลอดจนเครื่องหมายวรรคตอน และลีลาในการเขียน ดังนั้นในการฝึกทักษะในการเขียนนั้น ผู้เขียนจะต้องฝึกอย่างเป็นระบบ โดยผ่านขั้นตอนการพัฒนาทักษะทั้ง 5 ขั้น (Rivers. 1978 : 245 – 255) คือ

1. Copying เป็นการลอกแบบโดยการเขียนข้อความลงบนกระดาษให้นักเรียนคัดลอกลงสมุด หรือให้ลอกจากหนังสือก็ได้ เพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยกับประโยค ตัวหนังสือ โครงสร้างของประโยค การใช้อักษรตัวใหญ่และเครื่องหมายวรรคตอนหรือจะให้นักเรียนเขียนตามคำบอกก็ได้ ทั้งนี้เป็นการทบทวนความจำจากสิ่งที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว และแสดงถึงความสัมพันธ์ของเสียงกับสัญลักษณ์ด้วย

2. Reproduction นักเรียนจะหัดเขียนโดยตนเองมากขึ้น จากการเขียนสิ่งที่เขาจำได้จากเรื่องที่อ่าน เขียนตามคำบอก เขียนเรื่องราวจากภาพนักเรียนจะนำประโยคที่เคยคัดลอกมาใช้ด้วยก็ได้

3. Recombination นักเรียนจะนำประโยคที่เคยเรียนมาทั้งจากการฟังและการอ่าน หรือประโยคที่เคยคัดลอก เคยจำมาแล้วนั้น แต่ความซับซ้อนมากขึ้นในด้านรูปแบบของโครงสร้างต่าง ๆ นำมาเปลี่ยนแปลงบางคำ และนำมาใช้ให้เหมาะสมกับเรื่อง ซึ่งนักเรียนรู้จักการใช้ตารางเทียบแทนและการเปลี่ยนแปลงรูปประโยค เป็นต้น

4. Guided Writing นักเรียนมีอิสระในการเลือกใช้คำ และโครงสร้างไวยากรณ์และต้องการเรียนรู้ถึงความแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียนด้วย นักเรียนควรย่อความได้ ครูเป็นผู้ให้คำแนะนำแก่นักเรียนที่มีปัญหา ตลอดจนนักเรียนที่ชอบแปลภาษาของตนก่อนที่จะเขียนภาษาอังกฤษ

5. Composition นักเรียนมีอิสระมากขึ้นในการเขียน รู้จักการทำเค้าโครงเรื่องเอง และเขียนเรื่องราวได้เองบ้าง ครูทำหน้าที่ตรวจและแก้ไข

เพื่อเป็นการฝึกทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษในขั้นตอนต่าง ๆ (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2520 : 133 – 134) ได้เสนอกิจกรรมในการสอนเขียนไว้ดังนี้ คือ

1. การเขียนเพื่อฝึกสิ่งที่เรียนไปแล้วให้เกิดความแม่นยำ

1.1 ด้านไวยากรณ์ ให้เขียนตามแบบฝึกหัดที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว เช่น ฝึกจากตารางเทียบแทน การเปลี่ยนรูปประโยค การใช้สถานการณ์แบบฝึกหัดในรูปบทสนทนา และการขยายประโยค

1.2 ด้านคำศัพท์ ทำแบบฝึกหัดเพื่อให้ใช้คำศัพท์ที่เรียนไปแล้ว ด้วยวิธีหาคำที่มีความหมายตรงกัน ตรงกันข้าม การให้คำจำกัดความ ถอดความและวิธีใช้คำเหล่านั้นในประโยค

1.3 แบบฝึกหัดตามบทอ่านที่ทำไปแล้วในเรื่อง ให้เขียนตอบอย่างสั้น ๆ หรือเขียนสรุปเรื่องหรือให้เขียนใหม่แต่เลียนแบบบทอ่าน หรืออาจใช้วิธีการเติมคำในช่องว่างตามเรื่องที่ทำไปแล้ว

2. เขียนบทสนทนา

2.1 ตอบบทสนทนา เขียนเดิม ขยายบทสนทนา

2.2 แปลเรื่องเล่าเป็นบทสนทนา หรือเขียนบทสนทนาเป็นเรื่องเล่า

2.3 เขียนบทสนทนาจากคำที่กำหนดให้หรือเขียนบทสนทนาใหม่โดยใช้การถอดความ

3. การเขียนตามคำบอก

4. การบรรยายภาพหรือสิ่งของ

5. การเขียนเรียงความ

นอกจากนี้ อะโบเดอร์ลิน (Aboderin. 1986 : 38 – 40) ได้เสนอแนะกิจกรรมการสอนเขียนไว้ 3 ลักษณะคือ

1. การเขียนที่มีการควบคุม (Controlled Writing)
2. การเขียนแบบชี้แนะ (Guided Writing)
3. การเขียนแบบอิสระ (Free Writing)

1.การเขียนที่มีการควบคุม(Controlled Writing)ได้แก่การเขียนในลักษณะต่อไปนี้

1.1 Copying เป็นการคัดลอกฝึกการเขียนอย่างง่าย ๆ ให้กับเด็ก มีจุดมุ่งหมายให้คุ้นเคยกับคำศัพท์ รูปแบบประโยค ข้อความ การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การขึ้นต้นประโยค หรือการเขียนตัวอักษรใหญ่เป็นต้น

1.2 Gap Filling การเติมคำให้สมบูรณ์ เป็นการฝึกการเขียนที่ผู้เขียนต้องใช้ความสามารถมากกว่าการคัดลอก วิธีนี้อาจจะทำได้โดย ครูผู้สอนนำข้อความให้นักเรียนอ่าน 2 – 3 ครั้ง หลังจากนั้นจะตัดคำใดคำหนึ่งทิ้งไป แล้วให้ผู้เรียนใช้ความสามารถในการหาคำมาเติมในข้อความนั้นให้สมบูรณ์

1.3 Controlled Composition Frame การเขียนเรียงความให้อยู่ในกรอบที่กำหนดให้ เป็นการฝึกเขียนที่ยากขึ้น โดยให้นักเรียนเลือก

เขาส่วนต่าง ๆ ของภาษามารวมกันให้เป็นประโยคเป็นข้อความนั่นเอง ครูผู้สอนจะให้คำต่าง ๆ ที่จำเป็น โดยให้คำเหล่านั้นอยู่ในรูปตาราง เช่น ให้ประธานหลาย ๆ ตัว กริยาหลาย ๆ ตัว เป็นต้น นักเรียนจะต้องเลือกเอาคำเหล่านั้นมาผูกเป็นประโยค เป็นข้อความเองตามความเหมาะสม

1.4 Writing Down เป็นการฝึกเขียนที่ใช้ทักษะการฟังเป็นการเริ่มกิจกรรม วิธีการ คือครูจะอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง 2 – 3 ครั้ง หลังจากนั้นครูจะให้นักเรียนเขียนเรื่องหรือข้อความนั้น ๆ ให้มีข้อความใกล้เคียงกับเรื่องที่ครูอ่านให้ฟังมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ หรือครูอาจจะให้นักเรียนฟังเรื่องจากเทปแล้วเขียนข้อความนั้นจากเทป

1.5 Picture Writing การเขียนโดยใช้รูปภาพ ครูอาจจะหารูปภาพหรือการ์ตูนต่าง ๆ ที่เป็นเรื่องมาใช้สอนนักเรียน นักเรียนต้องพยายามผูกให้เป็นเรื่องตามความคิด จินตนาการและประสบการณ์ของตนเอง ประโยคต่าง ๆ ต้องเริ่มจากความคิดของนักเรียนเอง เมื่อนักเรียนได้ความคิดและคำศัพท์ต่าง ๆ เป็นพื้นฐานแล้วครูให้นักเรียนเขียนเรื่องนั้น ๆ ตามรูปภาพที่กำหนดให้

1.6 Sentence Combining การรวมประโยคเข้าด้วยกันเป็นกิจกรรมอีกรูปแบบหนึ่งที่จะปูพื้นฐานความสามารถทางการเขียนได้ดี โดยการให้ผู้เรียนพยายามรวมประโยคที่มีใจความใกล้เคียงกันเข้าด้วยกัน เช่น The boy is in the shop. He is buying some shirts. รวมประโยคเป็น The boy in the shop is buying some shirts.

2. การเขียนแบบชี้แนะ (Guided Writing) เป็นการเขียนที่ผู้เขียนต้องแสดงความสามารถและแสดงความคิดเห็นมากขึ้น ครูเป็นเพียงผู้วางโครงร่างและจุดสำคัญ ๆ ให้เท่านั้น ก่อนลงมือเขียน ผู้เรียนควรอภิปรายร่วมกันในหัวข้อนั้น ๆ ก่อนแล้วจึงเลือกใช้คำให้เหมาะสมกับสิ่งที่ตนต้องการแสดงออก

3. การเขียนแบบอิสระ (Free Writing) เป็นทักษะการเขียนขั้นสุดท้ายที่ผู้เรียนต้องใช้ความสามารถมาก ผู้เรียนจะเลือกหัวข้อเรื่องที่เขียนเองและมีอิสระเต็มที่ในการแสดงความคิดเห็น ผู้เรียนต้องใช้ความสามารถหลาย ๆ ด้านเข้ามาผสมผสานกัน

1.1.3 เทคนิคการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียน

ไรมส์ (Raimes. 1983 : 150 – 153) กล่าวว่า หน้าที่ของครูในการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในงานเขียนของผู้เรียน นับเป็นส่วนสำคัญมากเช่นกัน เพราะจุดบกพร่องต่าง ๆ

จะช่วยให้ครูวางแผนการสอนได้ถูกต้อง และเหมาะสมยิ่งขึ้น เทคนิควิธีการตรวจแก้ไขงานที่ Raimes ได้เสนอแนะได้แก่

1. ในงานเขียนของผู้เรียนครูผู้สอนไม่ควรใส่เครื่องหมายที่แสดงถึงความบกพร่องในการเขียนของผู้เรียนทุก ๆ แห่งที่พบ ควรพิจารณาเฉพาะจุดบกพร่องที่สำคัญเกี่ยวกับการสื่อความหมายของข้อความในการฝึก เช่น หากบทเรียนเป็นเรื่องของ Present Perfect แล้วผู้เรียนเขียนเรียงความและใช้ไวยากรณ์นั้นผิด ครูผู้สอนอาจข้ามจุดบกพร่องนี้ไปก่อน เพื่อพิจารณาจุดอื่นที่สำคัญกว่าหรือจะทำให้ความหมายของงานเขียนนั้นผิดหรือคลาดเคลื่อนไปได้

2. ตรวจสอบข้อบกพร่องอย่างรอบคอบ โดยศึกษาให้รู้สาเหตุของความบกพร่องนั้น ๆ การวิเคราะห์อย่างละเอียดว่า ผู้เรียนมีความรู้อะไรบ้างแล้ว และอะไรที่ผู้เรียนควรได้รับการสอนเพิ่มเติม นั้น จะช่วยให้ครูผู้สอนวางแผนการสอนได้ถูกต้องและเหมาะสม จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และในการจัดกิจกรรมสำหรับผู้เรียนนั้น จะต้องคำนึงเสมอว่ากิจกรรมนั้น ๆ จะต้องอยู่ในกรอบของความรู้ และความสามารถของผู้เรียน ได้รับการฝึกจากทางโรงเรียนเท่านั้น รวมทั้งครูผู้สอนจะต้องชี้จุดบกพร่องของผู้เรียนให้เขาได้รับทราบเอาไว้ เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อตัวผู้เรียนเองที่จะได้แก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้นได้ถูกต้องตรงกับความเป็นจริง

3. ครูผู้สอนจะต้องพยายามหาข้อดีของงานเขียนของผู้เรียนแต่ละคน ด้วย เพราะโดยปกติในงานเขียนแต่ละชิ้นจะมีทั้งส่วนดีและส่วนบกพร่องปะปนกันไป ครูควรจะยกส่วนดีของงานเขียนแต่ละชิ้นมาพูดเป็นตัวอย่างด้วย เพราะผู้เรียนแต่ละคนก็ต้องการที่จะให้ผู้อื่นได้รับรู้ถึงความสามารถของตนด้วยเช่นกัน

4. ทำการคัดลอกหรือทำสำเนาข้อความที่มีข้อบกพร่องในการเขียนให้กับผู้เรียนทุก ๆ คน เช่น หลังจากแบ่งกลุ่มผู้เรียนแล้ว ครูผู้สอนจะแจกจ่ายประโยคที่เขียนผิดให้กับผู้เรียนทุก ๆ กลุ่ม กลุ่มละ 3 ประโยค ผู้เรียนแต่ละกลุ่มต้องพยายามใช้ความรู้ที่มีอยู่มาแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้น เมื่อเสร็จแล้วให้นำผลที่ได้มาเสนอต่อเพื่อนร่วมชั้น พร้อมทั้งให้คำแนะนำที่ถูกต้องต่อเพื่อน ๆ ด้วย ในขณะที่เดียวกันผู้เขียนข้อความตัวอย่างนั้น ก็ต้องยอมรับข้อบกพร่องของตนเอง และจดจำคำแนะนำเหล่านั้นด้วยความตั้งใจ

5. ครูผู้สอนควรใช้เครื่องหมายต่าง ๆ ต่อไปนี้ช่วยในการตรวจเพื่อชี้ให้เห็นข้อบกพร่องในการเขียนอันจะทำให้การตรวจเป็นไปอย่างรวดเร็วก่อนที่ผู้สอนหรือผู้ตรวจจะใช้เครื่องหมายเหล่านี้ จะต้องแน่ใจว่าผู้เรียนสามารถเข้าใจและมีความสามารถพอที่จะแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้นได้ เครื่องหมายดังกล่าวได้แก่

// ย่อหน้าความใหม่

S.P. สะกดผิด

Cap.	ต้องใช้พยัญชนะตัวใหญ่
P	ผิดในเรื่องเครื่องหมายวรรคตอน
V	ใช้กริยาผิดกาล
Vocab	เลือกใช้คำผิด
Form	ใช้รูปของคำผิด
^	คำใดคำหนึ่งตกไป
Gr	ผิดไวยากรณ์
SB	ประโยคไม่สมบูรณ์ ไม่เป็นประโยคที่ต้องการ
SS	โครงสร้างประโยคผิด
//	แยกออกจากกันหรือวรรค

การชี้ให้เห็นข้อบกพร่องนั้น ครูผู้สอนอาจจะใช้วิธีวงกลมในส่วนที่ผิด หรือขีดเส้นใต้ แล้วใช้เครื่องหมายต่างๆ ส่วนผู้เรียนเองต้องพยายามแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้นด้วยความตั้งใจ

6. พยายามรวบรวมข้อบกพร่องของผู้เรียน แล้วหาทางช่วยเหลือผู้เรียนจัดความบกพร่องเหล่านั้นทิ้งไปเสีย โดยครูผู้สอนอาจจะทำเป็นวารสารหรือสิ่งพิมพ์เป็นจดหมายเปิดผนึก หรือจัดทำบอร์ดคำผิดภายในห้องเรียนอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้นและได้รับการพัฒนาการเขียนให้มากที่สุด

2. ครูผู้สอนพึงระลึกไว้เสมอว่า ควรเอาใจใส่ต่อข้อบกพร่องของนักเรียนอย่างจริงจังและต้องทำด้วยความมั่นใจว่าผู้เรียนได้รับการแก้ไขข้อบกพร่องนั้นจริง

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะเลือกวิธีการบางวิธีเพื่อความเหมาะสมกับวิธีสอนและวัยของนักเรียน โดยจะมุ่งความสนใจเฉพาะเรื่องการสะกดคำ การเลือกใช้คำตามหน้าที่เพื่อแต่งประโยคได้ถูกต้องตามโครงสร้างทางไวยากรณ์ และการเรียงลำดับเหตุการณ์ต่างๆ ได้ถูกต้อง โดยการตรวจจะให้นักเรียนแลกเปลี่ยนงานกันระหว่างบุคคลหรือระหว่างกลุ่มตามสภาพการณ์ของแต่ละกลุ่มทดลองและผู้วิจัยเป็นผู้ตรวจความถูกต้องอีกครั้ง ส่วนแบบฝึกหัดนั้นนักเรียนจะช่วยกันตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในการทำแต่ละครั้ง ผู้วิจัยมีหน้าที่คอยให้ความช่วยเหลือในบางโอกาสเพื่อให้นักเรียนใช้ความพยายามของตนให้มากที่สุด และหากมีข้อบกพร่องผู้วิจัยจะจดบันทึกไว้เพื่อหาทางแก้ไขในโอกาสต่อไป

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียน

งานวิจัยภายในประเทศ

พรทิพย์ ตั้งไชยวรรณ (2527 : 164) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการฝึกเขียนตามคำ

บอก การทำแบบฝึกหัดแบบโคลซ และการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยการทำแบบฝึกหัดแบบโคลซ มีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนตามคำบอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนตามคำบอก และนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน และนักเรียนที่ได้รับการฝึกเขียนแบบโคลซ กับนักเรียนที่ได้รับการฝึกเขียนโดยใช้แบบฝึกหัดท้ายบทเรียน มีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ประกาศนีย์ พฤทธิประภา (Prapart Brudhiprabha. 1972 : 35 – 39) ทำการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความจากเรื่องที่ถูกผู้วิจัยกำหนดให้เขียนและให้เลือกเขียน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนไทยมักใช้โครงสร้างประโยคผิด

จากการสอนของ อรุณี วิริยะจิตร (Arunee Wiriyaichitra. 1983 : 39 – 47) พบว่า หากจะสอนทักษะการเขียนให้ได้ผลดี จำเป็นจะต้องสอนให้สัมพันธ์กับทักษะอื่น ๆ เช่น จากทักษะการฟัง ไปสู่การเขียน หรือจากทักษะการอ่าน ไปสู่ทักษะการเขียนอย่างใดอย่างหนึ่ง จากประสบการณ์ของ อรุณี ที่สอนโดยนำเอาทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนมาสัมพันธ์กันนี้ จะทำให้ผู้เรียนชอบและให้ความสนใจต่อทักษะการเขียนมากขึ้น กิจกรรมการอ่านจะเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนมากขึ้น

สุกัญญา เศรษฐรังสรรค์ (2533 : 104) ทำการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีโคลซ และการสอนตามคู่มือครู พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

รัตนา ถวิลวงษ์ (2534 : 36) ศึกษาความสามารถในการอ่านและมีความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู ผลปรากฏว่า การอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กันและส่งเสริมซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะการอ่านเป็นพื้นฐานที่ดีของการเขียน

งานวิจัยในต่างประเทศ

โทมัส (Thomas. 1976 : 6302 – A) ได้ศึกษาถึงขอบเขตความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลของการอ่านและการเขียนกับนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเซาท์แคโรไลนา จำนวน 505 คน ซึ่งจุดประสงค์ของการศึกษาเพ่งเล็งถึงความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน พบว่า ความรู้เดิมในการเขียนนั้น จะทำให้เด็กมีความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น และมีความคงทนในการจำอีกด้วย ซึ่งผลจากการวิจัยนี้ แสดงให้เห็นว่า ความสามารถทางการเขียนจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านให้ดีขึ้นด้วย

แอปเปิ้ลบี (Krashen, 1984 : 4 ; citing Applebee, 1978) ได้ทำการสำรวจนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 481 คน ที่มีความสามารถในการเขียนดี ซึ่งเคยได้รับรางวัลการเขียนมาแล้ว พบว่านักเรียนที่ประสบผลสำเร็จในการเขียนเหล่านั้น มีนิสัยรักการอ่านสม่ำเสมอ

ไกเซอร์ (Kyser, 1991 : 3688 – A) ศึกษาผลของการเขียนเรื่องร่วมกันที่มีต่อการพัฒนาการอ่านของนักเรียนเกรด 1 ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เขียนเรื่องร่วมกันมีผลการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านต่างจากอีกกลุ่มหนึ่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงสรุปได้ว่า การเขียนและการอ่านมีความสัมพันธ์กัน

จากข้อความข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าการเรียนภาษาอังกฤษให้ดีขึ้นควรมีการพัฒนาในทักษะการเรียนต่าง ๆ เนื่องจากแต่ละทักษะมีความสัมพันธ์กัน เช่น ทักษะการเขียนมีความสัมพันธ์กับทักษะการอ่าน กล่าวคือถ้านักเรียนมีทักษะการเขียนที่ดีก็จะทำให้ทักษะการอ่านและการพูดดีด้วย นับว่าในการฝึกทักษะหนึ่งก็จะส่งผลถึงทักษะอื่น ๆ และการพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะทางภาษาดีขึ้นนั้นจำเป็นต้องอาศัยวิธีการที่เหมาะสม สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาวิธีการสอนและการฝึกทำแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเท่านั้น

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีโคลซ

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีโคลซ

2.1.1 ความเป็นมาของวิธีโคลซ

วิธีโคลซเริ่มใช้ครั้งแรกโดย วิลสัน เทย์เลอร์ (Wilson L. Taylor, 1953) เพื่อประเมินประสิทธิภาพของการสื่อสาร ซึ่งจะเป็นรูปเสียงหรือสิ่งตีพิมพ์ก็ได้ เทเลอร์อธิบายว่า การสื่อสารใด ๆ นั้นจะต้องมีผู้ส่ง (Sender) และผู้รับสื่อ (Receiver) เสมอ (Aitken, 1977: 59) ดังนั้น ผู้ส่งอาจเป็นผู้พูดหรือผู้เขียนและผู้รับสื่อคือผู้ฟังหรือผู้อ่าน ส่วนการใช้วิธีโคลซประเมินการสื่อสารนั้น จันทอร์ บุรณบรรพต (2515: 13 – 14) กล่าวว่า เทย์เลอร์กำหนดให้คำในภาษาเป็นหน่วยวัดและการสร้างวิธีโคลซก็คือการสุ่มตัดคำในตอนต่างๆ ของข้อความออกโดยถือว่า ลักษณะของคำพูดทุกชนิดมีโอกาสเท่า ๆ กันในการถูกตัดออกจากข้อความใด ๆ การใช้วิธีโคลซนั้นก็เพื่อให้ผู้รับสื่อเติมคำในช่องว่างซึ่งแทนที่ของแต่ละคำที่ขาดหายไปประสิทธิภาพของการสื่อสารจะประเมินได้จากหน่วยคำที่เดิมนั้นว่ามีจำนวนถูกหรือใกล้เคียงคำเดิมมากน้อยเพียงใด

สุพัฒน์ สุขมลสันต์ (2530 : 15) และอ้อยทิพย์ กรมกุล (2524 : 72) มีความเห็นที่สอดคล้องกันในลักษณะของวิธีโคลซ กล่าวคือ วิธีโคลซ (Cloze Procedure) หรือแบบทดสอบโคลซ (Cloze Test) มีลักษณะคล้ายกับการทดสอบแบบเติมคำในช่องว่าง (Completion Items) แต่มีข้อแตกต่างคือ ในการทดสอบแบบโคลซ จะละคำอย่างเป็นระบบคือ การสุ่มตัดคำออกจาก

ข้อความในข้อความถึงของจำนวนคำเท่า ๆ กัน ซึ่งปกติจะตัดหรือละทุก ๆ คำที่ 5,7,8 หรือ 10 ยกเว้นประโยคแรกและประโยคสุดท้ายของเรื่องแต่ในการทดสอบแบบเติมคำในช่องว่างจะตัดคำตามจุดมุ่งหมายของผู้เขียน ข้อทดสอบโคลซจึงมีลักษณะเป็นปรนัยมากกว่าแบบเติมคำในช่องว่าง ซึ่งมีลักษณะเป็นอัตนัย ช่องว่างที่เว้นไว้ในการทดสอบแบบโคลซเว้นไว้สำหรับเติมคำให้ตรงกับคำเดิม หรือคำที่มีความหมายแทนคำเดิมได้ ซึ่งแสดงว่าผู้อ่านมีความเข้าใจเรื่องได้ดี เพราะผู้อ่านจะต้องอ่านเนื้อเรื่องที่ไมสมบูรณ์ วิธีการเติมคำจะขึ้นอยู่กับความสามารถ ความเคยชินหรือประสบการณ์ที่มีต่อเนื่องกัน และในการทดสอบแบบโคลซ เอ็ดเกน (Aitken. 1977 : 64 – 65) ให้ความเห็นว่า ลักษณะของภาษาจะต้องมีความซ้ำซ้อนพอที่จะทำให้เดาได้ ซึ่งมีมากเท่าไร ผู้อ่านก็สามารถเดาคำแต่ละช่องได้แม่นยำมากขึ้นเท่านั้น ผู้อ่านจะใช้วิธีทำนายล่วงหน้าจากคำประโยค และโครงสร้างหรือความหมายของภาษาที่ซ้ำซ้อน นอกจากนี้ ความสามารถในการใช้ประโยชน์จากคำหรือข้อความในเนื้อเรื่องจะช่วยเสริมความเข้าใจในเรื่องนั้นได้มากยิ่งขึ้น ในทางตรงกันข้าม ถ้าผู้อ่านไม่มีความคุ้นเคยกับลักษณะของข้อความดังกล่าว ก็จะทำให้ข้อสอบแบบนี้ยากมากขึ้น

2.1.2 ทฤษฎีและหลักการของวิธีโคลซ

หลักที่มาของวิธีโคลซมีแนวคิดเชิงทฤษฎีสนับสนุน 3 แนวคิดคือ (สุพัฒน์ สุขมลสันต์.2530 : 30)

1. หลักของการปิดของนักจิตวิทยากลุ่มเกสตัลท์ (Gestalt Principle of Closure)

คำว่า Cloze มาจากคำว่า Closure ซึ่งตามหลักจิตวิทยากลุ่มเกสตัลท์เชื่อว่าการเรียนรู้นั้น บุคคลสามารถรับรู้ (Perceive) รูปภาพหรือเหตุการณ์หรือสารสนเทศที่ไม่สมบูรณ์ได้ โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ได้ซึ่งจะทำได้มาก หรือน้อยแล้วแต่ความสามารถและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล เช่น เห็นวงกลมที่วาดขึ้นโดยไม่ปะติดปะต่อกัน กลายเป็นวงกลมที่สมบูรณ์ขึ้นมาได้ การเติมคำในแบบทดสอบโคลซ อาศัยหลักการนี้โดยผู้อ่านจะต้องเลือกคำมาเติมลงในช่องว่างแล้วมีความหมายสัมพันธ์กับข้อความที่มีอยู่นั้นให้เป็นข้อความที่สมบูรณ์

2. ทฤษฎีสารสนเทศ (Information Theory)

การเลือกคำมาเติมในแบบทดสอบโคลซนั้น จะเป็นคำที่มีโอกาสถูกเลือกได้ง่ายหรือยากก็ขึ้นอยู่กับช่องว่างว่าสามารถใส่คำต่าง ๆ ได้มากหรือน้อยถ้าเป็นช่องว่างที่จะเติมคำต่าง ๆ ได้มากก็แสดงว่าช่องว่างนั้นให้สารสนเทศมาก ส่วนช่องว่างใดที่มีข้อความประกอบเป็นเชิงบังคับหรือมีส่วนบอกล่วงหน้าว่าคำที่ตามมากความเป็นอะไร หรือคำชนิดใดช่องว่างนั้นถือว่าให้สารสนเทศน้อยนั่นคือเกิดข้อความซ้ำซ้อน (Redundancy) จึงทำให้การทำนายคำที่ถูกต้องตามมาได้ง่าย

3. ทฤษฎีลำดับการตอบสนอง (Response Hierarchy Theory)

การเลือกคำมาเติมลงในแบบทดสอบโคลงนั้น จะเลือกตามลำดับชั้นจากความคุ้นเคยต่อแบบแผนการใช้คำนั้น ทั้งนี้จะขึ้นอยู่กับความรู้ของแต่ละคนที่มีต่อคำนั้น ๆ ในหลักการทางไวยากรณ์แบบการใช้ที่เกิดจากความเคยชิน หรือจากประสบการณ์ที่ผ่านมาในการใช้คำนั้น ๆ กับเนื้อหาที่อ่าน ตัวอย่างเช่น จากประโยค จง _____ กันรักษา _____ สะอาด เราก็สามารถเติมคำลงในช่องว่างเหล่านี้ให้สมบูรณ์ได้ทันทีเป็น จงช่วยกันรักษาความสะอาด

จากหลักการนี้ เทย์เลอร์ นำมาสร้างเป็นแบบทดสอบ เพื่อวัดความเข้าใจในการอ่าน และทดสอบว่าผู้อ่านสามารถใช้คำ เติมลงในช่องว่างได้เหมาะสมกับเนื้อหาหรือไม่ ถ้าผู้อ่านสามารถเติมคำได้ถูกต้องย่อมแสดงว่า ผู้นั้นเข้าใจเรื่องที่อ่าน

กู๊ดแมน (มลิวัลย์ ค่ายสงคราม 2534 : 14 ; อ้างอิงมาจาก Goodman. 1978) กล่าวว่า การอ่านเป็นเกมการเดาทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistic Guessing Game) ที่ใช้ปฏิบัตินำร่องระหว่างความคิดกับภาษา ซึ่งเป็นไปตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. Sampling คือการอ่านที่ผู้อ่านใช้ตัวชี้แนะจากข้อความที่เขาอ่าน และเลือกใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์ของตน เพื่อหาความหมายจากข้อความที่เขาอ่าน
2. Prediction เป็นการคาดคะเนหรือเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่อ่านนั้นเป็นอย่างไรจะดำเนินไปในลักษณะใด
3. Confirmation เป็นการหาข้อมูลยืนยันในสิ่งที่คาดคะเนนั้นว่าถูกต้องหรือไม่
4. Correction เป็นการแก้ไขหรือจัดระดับความคิดอีกครั้งหนึ่ง เมื่อพบว่าสิ่งที่ตนคาดคะเนไว้นั้นไม่ถูกต้อง

มลิวัลย์ ค่ายสงคราม (2534 : 21) ได้สรุปความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการเรียนโดยวิธีโคลงว่า องค์ประกอบสำคัญขึ้นอยู่กับคำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ ความหมายทางวัฒนธรรม การลำดับขั้นตอนของเนื้อเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างประโยคต่าง ๆ และความคิดที่มีเหตุผล

อลเลอร์ (Oller. 1979: 375 377) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของวิธีโคลงไว้ดังนี้

1. แบบฝึกหัดโดยวิธีการโคลงไม่เหมือนกับแบบฝึกหัดเติมคำลงในประโยคแต่ประโยคที่ปรากฏทั่วไป เพราะประโยคต่าง ๆ ในวิธีโคลงจะมีใจความต่อเนื่องกันไปจนจบข้อความ
2. การเติมคำลงในช่องว่างให้ได้ความนั้นทำได้โดยอาศัยคำซ้ำซ้อน (Redundancy) จากเนื้อความที่ต่อเนื่องกันในข้อความที่ให้และอาศัยความเข้าใจในระบบภาษานั้น ๆ ของผู้ทำแบบฝึกหัด

3. แบบฝึกหัดวิธีโคลซสามารถทดสอบความเข้าใจและความสามารถในการใช้ภาษาเกี่ยวกับเวลา (Temporal) การลำดับข้อความและการวางตำแหน่งอันเหมาะสมของคำที่เติมลงในช่องว่างที่กำหนด

4. วิธีโคลซเป็นวิธีที่ใช้วัดความสามารถในการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) สูง

5. คะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดสามารถใช้ประเมินผลประสิทธิภาพในการเรียนการสอนและประเมินพฤติกรรมในการเรียนของนักเรียนได้

จากที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า หลักการของวิธีโคลซหมายถึง การหาคำมาเติมลงในช่องว่างที่เกิดจากการตัดคำออกไปจากเนื้อเรื่องได้เหมาะสมกับเนื้อหา ถ้าผู้อ่านสามารถเติมคำได้ถูกต้องแสดงว่ามีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

2.1.3 ชนิดและรูปแบบของวิธีโคลซ

ชนิดของแบบฝึกโคลซ

ฮอลเลอร์ (Oller, 1979: 345 – 346) ได้สรุปชนิดต่าง ๆ ของแบบฝึกโคลซ ตั้งแต่ต้นมาจนถึงปัจจุบันดังนี้

1. แบบกำหนดสัดส่วนคงที่ (Fixed – Ratio Method) เป็นแบบที่ใช้กันแพร่หลายที่สุดและใช้ในการวิจัยมากที่สุด การสร้างโคลซแบบนี้มีวิธีการดังนี้คือ ตัดคำในข้อความที่ให้ ๓ ตำแหน่งตายตัว เช่น ทุก ๆ คำที่ 5 อัตราส่วนก็เป็น 1 : 5 เป็นต้น โดยที่วิธีนี้ จำนวนคำที่ถูก (Exact Words) หรือคำใกล้เคียงซึ่งเป็นที่ยอมรับ (Contextually Appropriate Words) ก็จะเป็นเครื่องชี้บอกความสามารถของผู้เรียบเรียงถ้อยคำในข้อความที่กำหนดให้

2. แบบไม่กำหนดสัดส่วนคงที่ (Variable – Ratio Method) แทนที่จะตัดคำเป็นสัดส่วนตายตัวคงที่เหมือนแบบแรก แบบนี้กลับใช้วิธีเลือกตัดคำเฉพาะที่ต้องการจะตัด เช่น ตัดเฉพาะคำที่มีความหมายในตัวเอง ซึ่งได้แก่ คำนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ เป็นต้น หรืออีกวิธีหนึ่ง อาจจะเว้นเฉพาะคำที่ทำหน้าที่ตามหลักไวยากรณ์ เช่น คำบุพบท คำสันธาน คำกริยา เป็นต้น

3. แบบผสม (Mixed Method) แบบนี้อาจใช้วิธีการจากแบบที่ 1 ควบคู่กันไปกับวิจารณ์ญาณของผู้สร้างโคลซ ว่าที่ใดสมควรจะตัดออก แบบนี้มักจะใช้ในการสอนในชั้นเรียนทั่วไปแทนที่จะเน้นตัดคำที่อยู่ในลำดับที่ตายตัว ก็ใช้วิธีการนี้เป็นแนวทางในการตัดคำ แต่ถ้าบังเอิญตัดไปตรงกับคำที่ยากเกินไปสำหรับผู้เรียน เช่น วิสามานยนาม วัน เดือน ปี หรือคำอื่น ๆ ก็จะข้ามไปเลย

วาเลท (Valette, 1977: 212 – 215) ได้แบ่งรูปแบบของแบบทดสอบโคลซออกเป็น 3 รูปแบบคือ

1. แบบเว้นที่ว่างในบทความให้ผู้อ่านหาคำมาเติมเอง ซึ่งถือว่าเป็นรูปแบบมาตรฐานดั้งเดิม (Close Test - Standard Format)
2. แบบกำหนดคำให้ 2 คำในช่องว่างที่เว้นว่างให้ผู้อ่านเลือกคำที่จะทำให้บทความมีความหมายดีที่สุด (Close Test – Reading Format)
3. แบบกำหนดคำในช่องว่างให้ประมาณ 3 – 5 คำให้ผู้อ่านเลือกคำที่จะทำให้บทความมีความชัดเจนหรือมีความหมายดีที่สุด (Close Test – Multiple – Choice Format)

จากรูปแบบของวาเลท (Valette, 1977) จะเห็นได้ว่า แบบทดสอบโคลซได้พัฒนาจากรูปแบบที่เป็นมาตรฐานดั้งเดิม คือ แบบที่เว้นว่างให้ผู้อ่านหาคำมาเติมเองไปสู่แบบที่มีการชี้แนะ เช่น ในรูปแบบที่ 2 และ 3 และต่อมาได้มีผู้เสนอวิธีการให้ตัวชี้แนะ (Clues) เช่น เซ็นเฟลด์ (Schoenfeld, 1980 : 149) ได้เสนอวิธีการดังนี้

1. ให้ตัวเลือก 2,3,4 หรือมากกว่า 4 ตัวเลือกแทนที่ช่องว่างแต่ละช่องคำที่ให้อาจจะเป็นคำชนิดเดียวกันก็ได้
2. ให้กลุ่มคำ ซึ่งอาจจะเป็นคำที่ตัดออกทั้งหมดหรืออาจใส่คำอื่นที่ไม่ถูกต้องเพิ่มเข้าไปด้วยก็ได้ โดยรวมกันไว้ใกล้ ๆ กับข้อความ
3. ให้อักษรตัวแรก อักษรตัวกลาง หรืออักษรตัวสุดท้ายเป็นตัวชี้แนะในแต่ละช่องว่าง เช่น The d..... Bit the man.
4. ให้สิ่งชี้แนะเท่ากับจำนวนตัวอักษรของคำที่ถูกตัดออกในแต่ละช่องว่างเช่น The ... bit the man.

วาเลทได้สรุปรูปแบบของแบบทดสอบโคลซไว้ดังนี้

1. แบบทดสอบโคลซแบบมาตรฐานเดิม (Standard หรือ Classical Cloze Test) เป็นแบบทดสอบโคลซที่เกิดขึ้นในยุคแรก ๆ ลักษณะของแบบทดสอบจะเป็นการเติมคำลงในช่องว่างที่เว้นจากเนื้อเรื่องทุกคำที่ 5 อย่างเป็นระบบ แต่ต่อมามีการเปลี่ยนแปลงระยะของคำที่เว้น เช่น เว้นทุกคำที่ 6,7,8 เป็นต้น โดยให้เส้นตรงที่มีความยาวเท่ากับประมาณ 14 ตัวอักษรแทนช่องว่างนั้น

2. แบบทดสอบโมดิฟายด์โคลซ (Modified Cloze Test) เป็นแบบทดสอบโคลซที่ถูกปรับเปลี่ยนเพื่อทำให้แบบทดสอบมีความเป็นปรนัยและตรวจให้คะแนนง่ายขึ้น รวมทั้งมีคุณภาพที่สูงขึ้น ซึ่งมีดังนี้

- 2.1 แบบทดสอบโคลซแบบเลือกตอบ (Multiple Choice Cloze Test) เป็นแบบทดสอบโคลซที่มีตัวเลือกให้ผู้อ่านเลือกตอบคล้าย ๆ กับแบบทดสอบที่มีตัวเลือกทั่ว ๆ ไปโดย

ส่วนของตัวเลือกนั้นจะประกอบด้วยตัวถูก (Key Word) และตัวลวง (Distracters) ซึ่งจะมีประมาณ 2 – 4 ตัวเลือก ตัวลวงอาจจะสร้างมาจากคำตอบผิดที่มีความถี่สูง ๆ จากการตอบแบบทดสอบโคลงแบบดั้งเดิมของผู้สอบ หรือสร้างตัวลวงขึ้นมาเอง โดยมีชนิดของคำ (Part of Speech) เหมือนกับตัวถูก แต่ความหมายไม่เหมาะสมกับบริบทนั้น

2.2 แบบทดสอบโคลงแบบเลือกตอบจากกลุ่มคำ (Word Lists Cloze Test) เป็นแบบทดสอบโคลงที่ให้ผู้สอบเลือกคำตอบจากกลุ่มคำที่กำหนดให้ คำที่อยู่ในกลุ่มคำจะเป็นคำที่นำมาจากคำที่ถูกเว้นจากเนื้อเรื่อง และอาจจะมีคำที่ไม่ใช่คำตอบที่ถูกต้องเข้าไปด้วยก็ได้

2.3 แบบทดสอบโคลงแบบมีอักษรชี้แนะ (Phonic หรือ Letter Clues Cloze Test) เป็นแบบทดสอบโคลงที่จะกำหนดตัวอักษรสำหรับคำที่เว้นเพื่อเป็นตัวชี้แนะให้ผู้สอบทราบ ว่าคำตอบที่ผู้สอบควรเติมนั้นจะต้องมีตัวอักษรตัวนั้นด้วย ซึ่งตัวชี้แนะนี้อาจจะเป็นอักษรตัวแรก (Initial หรือ First Letter) อักษรตัวกลาง (Medial Letter) หรืออักษรตัวสุดท้าย (Final Letter) ของคำ

2.4 แบบทดสอบโคลงแบบมีจำนวนอักษรชี้แนะ (Word Length Clues Cloze Test) เป็นแบบทดสอบโคลงที่จะกำหนดจำนวนอักษรของคำที่เว้นเพื่อเป็นการชี้แนะให้ผู้สอบทราบว่า คำตอบที่ผู้สอบควรเติมนั้น ประกอบด้วยจำนวนกี่ตัวอักษร

2.5 แบบทดสอบโคลงแบบจับคู่ (Matching Test) เป็นแบบทดสอบโคลงที่จะแบ่งเนื้อเรื่องออกเป็น 10 ส่วน แต่ละส่วนจะมีจำนวนคำประมาณ 30 – 40 คำ เว้นคำออกจากแต่ละส่วน ๕ คำ แล้วนำที่เว้นไปเรียงตามตัวอักษรไว้ทางขวามือของแต่ละส่วนคำที่เว้นควรเป็นคำที่เลือกมาเติมในช่องว่างได้ครั้งเดียว สำหรับผู้ที่มีความสามารถทางภาษาสูง ๆ อาจเพิ่มตัวลวงในแต่ละส่วนได้ 1 – 2 คำ

2.6 แบบทดสอบโคลงแบบเว้นช่องว่างตามความยาวของคำ (Exact-Length Blank Cloze Test) เป็นแบบทดสอบโคลงที่แทนที่ช่องว่างด้วยเส้นตรงซึ่งความยาวของเส้นตรงจะขึ้นอยู่กับความยาวของคำ ความยาวของเส้นตรงนี้เปรียบเสมือนตัวชี้แนะ (Clues) สำหรับให้ผู้สอบทราบว่าคำที่จะหามาเติมนั้นมีความยาวมากน้อยเพียงใด

3. แบบทดสอบโคลงแบบอีลิด (Cloze Elide Test) เป็นแบบทดสอบโคลงที่มีลักษณะแตกต่างจากแบบทดสอบโคลงรูปแบบอื่นเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นแบบทดสอบโคลงที่จะแทรกคำส่วนเกินเข้าไปในเนื้อเรื่องแทนที่จะเว้นคำออกจากเนื้อเรื่อง ผู้สอบจะต้องตอบให้ได้ว่าคำที่เป็นส่วนเกินนั้นเป็นคำอะไรบ้าง อย่างไรก็ตามคำที่แทรกเข้าไปนี้ไม่ความแทรกแบบเป็นระบบเพราะถ้าผู้สอบทราบจะทำให้ตอบได้ถูกต้องโดยไม่ได้ใช้ความรู้

4. แบบทดสอบแบบซี (C-Test) เป็นแบบทดสอบรูปแบบใหม่ที่พัฒนามาจากแบบทดสอบโคลงโดยราทซ์และเคลน-บราเลย์ (Raatz and Klein-Braley. 1982 : 113-138 ; Klein-

Braley and Raatz. 1984 : 134 146 ; Klein-Braley . 1985 : 76 – 104) ซึ่งเป็นชาวเยอรมันแบบทดสอบซึ่งมีหลักการและทฤษฎีเดียวกับแบบทดสอบโคลซ กล่าวนี้อีกว่าเป็นแบบทดสอบที่สร้างโดยถือว่าคำที่เว้นในเนื้อเรื่องเป็นความรู้ที่สุ่ม (Random) มาจากข้อความที่ใช้ภาษาในการสื่อสารจริง (Authentic Text) ซึ่งเป็นการลดความซ้ำซ้อน (Reduced Redundancy) ทางภาษาแบบทดสอบแบบซี (C-Test) สร้างมาจากการเว้นครึ่งคำหลังของทุกคำที่สอง โดยเริ่มจากประโยคที่สองของเนื้อเรื่องสั้น ๆ ประมาณ 4 – 6 เรื่องลักษณะการเว้นคำเช่นนี้บางครั้งเรียกว่า กฎแห่งสอง (The Rule of 2)

5. แบบทดสอบแบบเอ็มซี (MC-Test) เป็นแบบทดสอบที่ดัดแปลงมาจากแบบทดสอบแบบซี โดยสมศักดิ์ บุญสาธกร ในปี ค.ศ.19887 แบบทดสอบแบบเอ็มซีต่างจากแบบทดสอบแบบซีที่ตำแหน่งของการเว้นคำ โดยแบบทดสอบแบบเอ็มซีจะเว้นครึ่งคำแรกของทุกคำที่สอง ในขณะที่แบบทดสอบแบบซีจะเว้นครึ่งคำหลังของทุกคำที่สอง ซึ่งจากการศึกษาเปรียบเทียบคุณภาพระหว่างแบบทดสอบแบบซีกับแบบทดสอบแบบเอ็มซีของ สมศักดิ์ บุญสาธกร กับกลุ่มตัวอย่างในประเทศแคนาดา พบว่า แบบทดสอบแบบเอ็มซีมีค่าอำนาจจำแนก ค่าความเที่ยงตรง และค่าความเชื่อมั่นสูงกว่าแบบทดสอบแบบซี

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยทดลองวิธีการโคลซ โดยใช้รูปแบบการตัดคำ โดยเริ่มจากประโยคที่ 2 ของเรื่อง แต่ละแบบฝึกหัดจะตัดคำไม่เกิน 10 คำ และมีตัวชี้แนะดังนี้

วิธีที่ 1 ทุกคำที่ 6 ของเนื้อเรื่องนั้นจะถูกตัดออก และมีตัวอักษรตัวแรกเป็นอักษรชี้แนะ

วิธีที่ 2 ทุกคำที่ 6 เฉพาะคำที่ตรงกับจุดมุ่งหมายของการฝึกจะถูกตัดออก ในกรณีที่คำที่ 6 ไม่ใช่คำที่ตรงจุดมุ่งหมายจะตัดคำถัดไปที่ตรงจุดมุ่งหมาย แล้วจึงเริ่มนับใหม่

วิธีที่ 3 ทุกคำที่ตรงกับจุดมุ่งหมายของการฝึกจะถูกตัดออกโดยคำที่ต้องการฝึกได้แก่ First Next , And then , After that , Finally และมีการให้ตัวอักษรชี้แนะ 2 ตัว คืออักษรตัวแรกและอักษรตัวหลัง

ในส่วนของการขั้นตอนการสอนที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการโคลซของบาสติดาส (Bastidas. 1984 : 20 – 24) โดยมีลำดับขั้นการสอนดังนี้

1. ครูบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ของกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยและนักเรียนกำหนดพฤติกรรมเป้าหมายคือ ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยให้นักเรียนตอบแบบสำรวจตัวเสริมแรงเป็นรายบุคคลเพื่อใช้แลกเปลี่ยนตัวเสริมแรง เมื่อนักเรียนปฏิบัติตามเงื่อนไข
2. ครูอธิบาย วิธีการเดาคำที่หายไปจากเนื้อเรื่องที่ให้พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบด้วยและสนับสนุนให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกในการเดาคำตามความคิดของนักเรียน
3. ครูแจกข้อความที่ตัดคำแล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรกถึงประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว และผู้วิจัยถามคำถามโยงเข้าสู่บริบท (Context)

4. ครูอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง โดยเน้นการออกเสียงสูง – ต่ำที่ถูกต้อง ในขณะเดียวกันก็ให้ผู้เรียนอ่านข้อความในใจตามผู้วิจัย
5. ให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไป โดยการพิจารณาถึงความหมายและโครงสร้างไวยากรณ์ด้วย
6. ครูให้นักเรียนอภิปรายร่วมกัน เกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ผู้วิจัยคอยช่วยเหลือ และให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ
7. ครูเฉลยโดยใช้การฉายแผ่นใส หรือพิมพ์ข้อความแจก โดยให้นักเรียนเปรียบเทียบงานของตนเองกับเฉลยที่ให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้ง เกี่ยวกับคำที่ผู้เรียนเติม และความเป็นไปได้ของคำตอบบางคำ ซึ่งผู้วิจัยจะเป็นผู้ให้คำอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างแล้วให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านหรือเขียนเรียงความโดยใช้ศัพท์และสำนวนจากเรื่องที่อ่าน

2.1.4 วิธีการสร้างโคลท

เอ็ดเกน (Aitken. 1977: 60 – 61) และอ้อยทิพย์ กระกุล (2524: 73 – 75) ให้ความสำคัญในวิธีการสร้างแบบทดสอบโคลทดังนี้

1. เลือกบทความที่มีใจความสมบูรณ์ชัดเจนในตัวเองที่มีความยาวประมาณ 250 – 375 คำ ชนิดและลักษณะของบทความที่เลือกขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และเนื้อหาวิชาที่จะทดสอบอะไร วิธีการโคลทใช้ได้กับบทความทุกชนิด สมมติว่าผู้เขียนข้อทดสอบต้องการวัดความสามารถในการอ่านหนังสือของผู้เรียน ก็เพียงแค่เลือกบทความที่เหมาะสมและสร้างข้อทดสอบที่ดีจากหนังสือเล่มนี้ ลักษณะของบทความต้องมีใจความสมบูรณ์ที่ชัดเจนในตัวเอง และบทความต้องมีความยาวพอที่จะใช้ตัดคำได้ตามจุดประสงค์ว่าจะวัดอะไร จะตัดคำเท่าใด (แต่ไม่ควรเกิน 50 คำ) บทความที่เลือกควรมีเนื้อหาเป็นกลาง ไม่เน้นเนื้อหาเฉพาะเจาะจงในสาขาวิชาต่าง ๆ ไม่เท่ากัน ข้อควรระวังในการเลือกบทความคือ ไม่ควรเลือกในเรื่องที่คลุมเครือหรือดึงความสนใจของผู้ทำออกจากเรื่องที่จะทดสอบเรื่องที่ข้อขัดแย้งหรือเนื้อหาที่ผู้ทำอาจจะไม่เห็นด้วยเป็นอย่างมาก เช่น ด้านการเมือง อีกประการหนึ่ง คือ บทความที่นำมาทำแบบทดสอบโคลทไม่ควรประกอบด้วยเนื้อหาที่เป็นที่รู้จักกันโดยทั่ว ๆ ไปแล้ว คือถึงไม่อ่านให้จบก็สามารถตอบได้

2. เมื่อเลือกบทความได้แล้ว ให้นำจำนวนคำทั้งหมดแล้วหารด้วยจำนวนคำที่คิดว่า จะตัดคำในบทความ 40 คำ ให้หารด้วย 40 ได้เท่าไรให้ถือเอาจำนวนคำที่ได้มาเป็นหลักในการตัดคำ เช่น มีคำทั้งหมด 320 คำ หารด้วย 40 ได้ผลลัพธ์เท่ากับ 8 เพราะฉะนั้นให้ตัดคำออกทุก ๆ ตัวที่ 8 ช่องว่างที่เว้นสำหรับคำที่ถูกต้องมีความยาวที่เท่ากัน โดยทั่วไปแล้วประโยคแรกคือ 2 – 3

ประโยค และประโยคสุดท้ายของบทความจะไม่มีการตัดคำ เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความคุ้นเคยกับเรื่องที่น่ามาใช้อ่านและรู้ความหมายของเรื่องเก่าที่จะเติมคำต่อไป

ในการสร้างแบบทดสอบโคลงนี้ จันทอร บวรณบรรพต (2525 : 19) ได้อธิบายไว้ดังนี้

1. เลือกข้อความในตอนที่น่าสนใจ อยู่ในระดับที่เหมาะสมกับกลุ่มเด็กที่จะประเมินการอ่าน ความยาวของข้อความอยู่ระหว่าง 200 – 250 คำ
2. การตัดคำออกจะใช้ตารางสุ่ม หรือตัดระหว่างคำที่ 5 ถึงคำที่ 10 ควรคงประโยคแรกและประโยคสุดท้ายไว้เพื่อเป็นความนำ
3. มีเส้นแทนที่ช่องว่างของแต่ละคำที่ตัดออก

สำหรับความยากง่ายของเนื้อเรื่องนั้น ออลเลอร์ (Oller. 1979: 375 – 377) ได้กล่าวว่า ควรมีความยากง่ายในระดับปานกลางจนถึงง่าย เพราะถ้าหากเนื้อเรื่องยากเกินไปแล้วก็จะไม่มีใครสามารถทำได้ หรือทำได้ก็เป็นส่วนน้อย ทั้งนี้ก็ไม่ควรจะง่าย จนกระทั่งทุกคนทำได้หมด เพราะจะไม่เป็นการท้าทายความสามารถของผู้เรียน

จากวิธีดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมาประยุกต์ใช้ในการสร้างเป็นแบบฝึกโคลงโดยเลือกเนื้อเรื่องที่ตรงกับความสนใจของนักเรียนมีความยากง่ายระดับปานกลาง ให้การสุ่มตัดคำหลายวิธี คงประโยคแรกและประโยคสุดท้ายของเรื่องไว้

2.1.5 วิธีการตรวจโคลง

ได้มีผู้ทำการทดลองหาวิธีการตรวจโคลงไว้หลายท่าน พอสรุปวิธีการและข้อคิดเห็นจากงานเขียนของออลเลอร์ (Oller. 1979: 367 – 375)

1. ตรวจเฉพาะคำที่ตอบถูกต้องตรงกับต้นฉบับ (The Exact Word Method) วิธีนี้เป็นวิธีที่เทย์เลอร์ใช้โดยให้เหตุผลว่าความสามารถของผู้อ่านในการที่จะเติมคำที่ตรงกับผู้สร้างโคลงต้องการ จะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นระดับของความสัมพันธ์ระหว่างระบบภาษาของผู้สร้างโคลงและผู้อ่าน
2. ตรวจคำที่มีความเหมาะสมหรือใกล้เคียง (Contextual Appropriateness) วิธีนี้อินุโลมตรวจคำซึ่งสามารถเติมในช่องที่เว้นไว้ได้เหมาะสม คือ เหมาะสมทั้งทางหลักไวยากรณ์และความหมายแม้จะไม่ตรงกับคำที่ผู้สร้างโคลงระบุไว้ การที่จะพิจารณาว่าคำ ๆ นั้นเหมาะสมหรือไม่นั้น ให้ทำดังนี้ ให้ดูว่าเป็นคำที่ไปกันได้กับคำข้างเคียง หรือทำให้ใจความเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมากน้อยเพียงไร ถ้าไม่มีปัญหา ก็ถือว่าคำนั้นถูกต้องเป็นที่ยอมรับ

3. การให้น้ำหนักแก่ระดับความเหมาะสม (weighting Degrees of Appropriateness) ในกรณีที่คำตอบหนึ่งรู้สึกว่าจะมีความเหมาะสมกว่าคำตอบอื่น ๆ มีวิธีการที่

จะพิจารณาอยู่ 2 วิธีคือ วิธีแรกให้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างชนิดของคำที่มีต่อความสัมพันธ์ทางด้านภาษาในข้อความที่ให้ ส่วนวิธีหลังให้เปรียบเทียบคำตอบเดียวกันกับเจ้าของภาษา

จากที่กล่าวมาแล้วพอจะสรุปวิธีการให้คะแนนแบบทดสอบโคลซ ได้ว่า

1. ให้คะแนนแก่คำตอบที่ตรงกับคำเดิมที่ตัดออกไปจากเนื้อเรื่อง
2. ให้คะแนนแก่คำที่มีความหมายใกล้เคียง หรือคำเหมือนกับคำที่ตัดออกไปจากเนื้อเรื่อง
3. ให้คะแนนแก่คำที่เติมแล้วยังทำให้ความหมายของเรื่องเหมือนเดิม

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้วิธีโคลซ

2.2.1 งานวิจัยในประเทศ

2.2.1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้วิธีโคลซเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

อังกฤษ

พรทิพย์ ตั้งไชยวรวงศ์ (2527 : 128) ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการฝึกเขียนโดยการเขียนตามคำบอก การทำแบบฝึกหัดแบบโคลซและการทำแบบฝึกหัดทำยบทเรียน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกเขียนโดยใช้แบบฝึกหัดแบบโคลซมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสูงขึ้น

สุกัญญา เศรษฐรังสรรค์ (2533 : 104) ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ และการสอนตามคู่มือครู พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู และพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีคะแนนความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ภายหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บลูมเมอร์ (Bloomer. 1971 : 173 – 181) รินเดอร์ส (Rynders. 1971 : 4636 – A) แมกซ์เวลล์ (Maxwell. 1978 : 5672 – A) ไฮโนโฟติส (Hinofotis. 1980 : 121) เบลล์ (Bell. 1981 : 500 – A) และกรีน (Green. 1982 : 5341 – A) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยวิธีการโคลซ ได้คะแนนความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ย่อมแสดงให้เห็นว่าวิธีการโคลซ เป็นวิธีการอ่านที่เหมาะสมและสอดคล้องกับองค์ประกอบพื้นฐานของความเข้าใจในการอ่าน ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาด้านการอ่าน เกิดความชำนาญสามารถสร้างความหมายจากสิ่งที่อ่านและประสบความสำเร็จในการอ่านได้ตามที่ต้องการ และยังส่งผลถึงความสามารถในการเขียนได้อย่างเห็นได้ชัด ซึ่งแครชเชนและเทอเรล

(Krashen and Terrell, 1984) ได้กล่าวว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญมากในการพัฒนาภาษา และเป็นทักษะที่จะช่วยให้การเขียนเกิดขึ้นตามมาได้ในภายหลัง

2.2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้วิธีโคลซในการพัฒนาทักษะภาษา

อังกฤษ

กรรณิการ์ ทองทา (2528 : 128) ได้ใช้วิธีการโคลซเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยให้กลุ่มทดลองเรียนการอ่านด้วยวิธีการ อาร์ เอส เอ็ม (R.S.M.) และกลุ่มควบคุมเรียนด้วยวิธีการโคลซ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนอ่านด้วยวิธีการทั้งสองมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน แต่นักเรียนที่เรียนเป็นกลุ่มกลางและกลุ่มต่ำที่เรียนการอ่านด้วยวิธีการโคลซมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนกลุ่มกลางและกลุ่มต่ำที่เรียนการอ่านด้วยวิธีอาร์ เอส เอ็ม

ดวงกมล สุจินโน (2531 : 56) ได้ศึกษาเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแบบตีความ ระหว่างการฝึกด้วยแบบทดสอบโคลซชนิดเว้นช่องว่างให้เติมคำชนิดกำหนดอักษรตัวแรกของคำ และไม่ได้ฝึกด้วยแบบทดสอบโคลซ ผลการวิจัยพบว่าคะแนนพัฒนาการของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแบบตีความของกลุ่มที่ได้รับการฝึกด้วยแบบทดสอบโคลซชนิดเว้นช่องว่างให้เติมคำและชนิดกำหนดตัวอักษรตัวแรกของคำ สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกด้วยแบบทดสอบโคลซ ทั้งโดยส่วนรวม ทักษะการจับใจความสำคัญ และทักษะการทำนายเหตุการณ์

มลิวัดย์ ค่ายสงคราม (2534 : 61) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ระหว่างการทำแบบทดสอบปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยกับกระบวนการโคลซของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ฝึกการอ่านโดยแบบฝึกอ่านแบบโคลซมีความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้นมากกว่านักเรียนที่ฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

2.2.2 งานวิจัยต่างประเทศ

2.2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้วิธีโคลซในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

ด้านการอ่าน

กัสคอตท์ (Guscostt, 1972 : 3861-A) ได้ทำการประเมินผลแบบฝึกหัดโคลซว่ามีผลต่อการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลจากการอ่านและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนเกรด 6 บ้างหรือไม่ โดยตัดคำที่ใช้นำนามซึ่งตัดออกทุก ๆ คำที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกหัดโคลซช่วยให้นักเรียนทำแบบทดสอบมาตรฐานที่วัดสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านได้ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

เบล (Beil. 1981 : 5009 – A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับวิธีการโคลนในการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในรัฐฮาวาย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจำนวน 117 คน ซึ่งได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลนให้นักเรียนเติมคำที่เติมลงในข้อความ ผลการทดลองพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยวิธีโคลนมีคะแนนความเข้าใจเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

จากผลการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ แสดงให้เห็นว่าวิธีโคลนสามารถนำมาใช้พัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษได้ ผู้วิจัยจึงสนใจใช้วิธีโคลนในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในการวิจัย

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนงาน

3.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนงาน

3.1.1 ความหมายของการวางแผนงาน

การวางแผนงานเป็นเทคนิคหรือวิธีการปรับพฤติกรรมวิธีการหนึ่งที่ใช้ในการปรับพฤติกรรมเพื่อเพิ่มพฤติกรรมที่พึงประสงค์หรือลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

3.1.2 ลักษณะของการวางแผนงาน

ลักษณะของการวางแผนงานให้ผลรวมการเสริมแรง แคชดิน (Kazdin. 1975 : 140 – 146) กล่าวว่า การวางแผนงานให้ผลรวมการเสริมแรงสามารถทำได้ 3 ลักษณะคือ

1. การวางแผนงานเป็นรายบุคคล (Individual Contingency) เป็นการวางแผนงานซึ่งมีเกณฑ์การเสริมแรงหรือผลรวมเฉพาะที่สร้างขึ้นสำหรับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ถ้ามีหลายคนในโปรแกรมจะต้องสร้างเงื่อนไขเฉพาะแต่ละคน เงื่อนไขอาจจะต่างกันที่พฤติกรรม หรือเกณฑ์การให้ตัวเสริมแรงหรืออาจจะเป็นความแตกต่างระหว่างตัวเสริมแรงแลกเปลี่ยนที่ให้เฉพาะบุคคลที่ได้รับ

ข้อดีของการวางแผนงานเป็นรายบุคคล คือ เป็นการจัดโปรแกรมเฉพาะบุคคลทำให้ได้พิจารณาลักษณะการกระทำของแต่ละบุคคล แต่ถ้าผู้จัดโปรแกรมมีจำนวนน้อยและผู้รับจำนวนมากการวางแผนงานเป็นรายบุคคลก็ไม่เหมาะสม เพราะผู้จัดโปรแกรมไม่สามารถควบคุมได้อย่างใกล้ชิดและทั่วถึง

2. การวางแผนงานมาตรฐาน (Standardized Contingency) เป็นการวางแผนงานที่ประยุกต์ใช้กับหลาย ๆ บุคคลในโปรแกรมหนึ่ง ซึ่งมีเกณฑ์การเสริมแรงเหมือนกันในแต่ละบุคคล แต่ใช้ในสถานการณ์กลุ่ม การวางแผนงานในลักษณะนี้จะชี้เฉพาะว่าจะให้ตัวเสริมแรงอันดับที่เท่าใด เมื่อบุคคลหนึ่งบุคคลใดมีพฤติกรรมเป้าหมายถึงเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด เช่น จะได้รับตัวเสริมแรงอันดับที่ 1 เมื่อทำการบ้านเสร็จและทำตามคำสั่งในชั้นเรียน

ข้อดีของการวางเงื่อนไขมาตรฐาน คือ ใช้ได้ง่ายในสถานการณ์ที่มีจำนวนผู้จัดโปรแกรมน้อยแต่ผู้รับมีจำนวนมาก เพราะเกณฑ์การเสริมแรงไม่แตกต่างกัน และตัวเสริมแรงที่ได้รับก็ไม่แตกต่างกัน

3. การวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม (Group Contingency) เป็นการวางเงื่อนไขที่กำหนดเกณฑ์การเสริมแรงกับทุกคนในกลุ่มเท่ากัน อันเป็นผลเนื่องมาจากการกระทำของกลุ่มทั้งหมด โดยพิจารณาพฤติกรรมของบุคคลทั้งหมดเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน การวางเงื่อนไขประเภทนี้ทำได้หลายลักษณะ เช่น การวางเงื่อนไขโดยผลกรรมของกลุ่มขึ้นอยู่กับการกระทำของกลุ่มทั้งหมด ผลกรรมของกลุ่มขึ้นอยู่กับการกระทำของแต่ละบุคคล หรือผลกรรมของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับการกระทำรวมกันของกลุ่มหรือค่าเฉลี่ยของกลุ่ม (Kazdin, 1977 : 60 – 62)

ซมิทท์ และอุลริช (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์, 2536 : 94 – 95 ; อ้างอิงมาจาก Schmid and Ulrich, 1969) ได้เสนอวิธีการใช้การวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มไว้ 2 วิธีคือ

1. การวางเงื่อนไขการเสริมแรงต่อความร่วมมือกับภายในกลุ่ม ตัวอย่างเช่น ครูต้องการปรับพฤติกรรมการเล่นหรือหยอกล้อและไม่ตั้งใจเรียนของนักเรียนทั้งชั้น ครูอาจจะตั้งเงื่อนไขและบอกกับนักเรียนทั้งชั้นว่า " ถ้านักเรียนไม่เล่นหรือไม่หยอกล้อกันในชั้นเรียนและตั้งใจเรียนครูจะให้เวลาว่าง 10 นาที ก่อนเลิกเรียน เพื่อให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่นักเรียนชอบ เช่น เล่นเกม วาดรูป อ่านหนังสือการ์ตูน ฯลฯ แต่ถ้ามีนักเรียนคนใดเล่นกับเพื่อนหรือหยอกล้อเพื่อนครูจะหักเวลาออกครึ่งละ 1 นาที " เพราะฉะนั้นทุกครั้งที่มีนักเรียนทั้งห้องพยายามคุมกันเอง ซึ่งจะช่วยเพิ่มความถี่ของพฤติกรรมที่พึงประสงค์และขณะเดียวกันก็ช่วยลดความถี่ของพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

2. การวางเงื่อนไขเป็นการเสริมแรงกับนักเรียนทั้งชั้นเรียน ต่อการแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียนคนใดคนหนึ่ง ในชั้นเรียนนั้น ตัวอย่างเช่น ครูต้องการปรับพฤติกรรมเด็กหญิงแดงให้พูดคุยกับเพื่อน ๆ น้อยลงและทำการบ้านให้มากขึ้น ครูจึงตั้งเงื่อนไขและบอกนักเรียนทั้งชั้นว่า " นักเรียนทุกคนจะได้ไปทำกิจกรรมที่นักเรียนชอบ ถ้าเด็กหญิงแดงสามารถทำการบ้านเสร็จภายใน 30 นาที " ภายหลังที่นักเรียนทราบเงื่อนไขของครู นักเรียนในชั้นก็จะไม่คุยกับเด็กหญิงแดง และอาจช่วยอธิบายการบ้านให้เด็กหญิงแดง เมื่อเด็กหญิงแดงมีข้อสงสัย

ข้อดีของการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม

1. การวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม จะช่วยเพิ่มความถี่ของการเกิดพฤติกรรมเป้าหมายที่พึงประสงค์ และสามารถใช้ได้กับพฤติกรรมแทบทุกพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในสภาพการเรียนการสอน (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์, 2536 : 100)

2. การวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม เป็นการฝึกให้บุคคลตอบสนองต่อกลุ่ม และฝึกการรับผิดชอบต่อผู้อื่น เพราะในชีวิตประจำวันมีพฤติกรรมจำนวนมากที่เป็นมาตรฐานของกลุ่มซึ่งจะรับผิดชอบร่วมกัน นอกจากนี้การวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มทำให้บุคคลเรียนรู้ผลของการกระทำของตนที่มีต่อกลุ่ม (Kazdin, 1975 : 63)

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้การวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล (Individual Contingency) และการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม (Group Contingency) ในการทดลองเพื่อเปรียบเทียบผลของการเรียนภาษาอังกฤษทางด้านทักษะการเขียนว่า การวางเงื่อนไขที่มีการวางเงื่อนไขซึ่งต่างกันและการเรียนในสภาพการสอนปกตินั้น การใช้วิธีใดจะสามารถปรับพฤติกรรมการเรียนรู้ไปในทิศทางที่ดีและเหมาะสมที่สุด

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคลและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม

3.2.1 งานวิจัยในประเทศ

เบญจมาศ แคล้วกระโทก (2538 : 56 – 59) ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบผลของการใช้สัญญาเงื่อนไขเป็นกลุ่มและรายบุคคลที่มีต่อสุขภาพส่วนบุคคลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหนองไผ่วิทยา อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่าการใช้สัญญาเงื่อนไขเป็นรายบุคคลทำให้นักเรียนมีทัศนคติต่อสุขภาพส่วนบุคคลเพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่ได้รับการใช้สัญญาเงื่อนไขเป็นกลุ่ม

คาราพร ชื่อเกียรติกุล (2540 : 39-41) ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบผลการใช้สัญญาเงื่อนไขเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคลที่มีต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสมุทรสาครวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการใช้สัญญาเงื่อนไขเป็นรายบุคคลมีพฤติกรรมตั้งใจเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม

ชูลี อยู่ปรัญญา (2540 : 48) ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบผลของการใช้สัญญาเงื่อนไขเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคลเพื่อพัฒนาวินัยในห้องเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดตะกล้า เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าการใช้สัญญาเงื่อนไขเป็นรายบุคคลสามารถเพิ่มพฤติกรรมมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

วันทนา กิ่งจางเจริญสุข (2526 : 43 – 44) ได้ศึกษาผลของการเสริมแรงทางบวกโดยการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล เพื่อลดพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาในชั้นเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม กรุงเทพมหานคร 1 ห้องเรียน จำนวน 40 คน เป็นห้องที่นักเรียนมีพฤติกรรมก่อวินาศกรรมในชั้นเรียนมาก

ที่สุดตามคำรายงานของครูผู้สอน และจากการสังเกตของผู้วิจัย การวิจัยแบ่งออกเป็น 5 ระยะ โดยการใช้การทดลองแบบ ABBBB สำหรับกลุ่มที่ 1 และแบบ ABBBB สำหรับกลุ่มที่ 2 โดยที่ A คือ ระยะเส้นฐาน B คือ ระยะที่ให้เสริมแรงทางบวกโดยการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม B ระยะที่ให้การเสริมแรงเป็นรายบุคคล การทดลองทั้ง 5 ระยะ ใช้เวลาทั้งสิ้น 6 สัปดาห์ โดยระยะที่ 1 ใช้เวลา 2 สัปดาห์ ระยะที่ 2 – 5 ใช้เวลาระยะละ 1 สัปดาห์ ซึ่งในแต่ละระยะได้มีการสังเกต และบันทึกพฤติกรรม สัปดาห์ละ 5 ครั้ง ครั้งละ 1 คน วันละ 30 นาที ผลการทดลองพบว่า การเสริมแรงทางบวก ด้วยเบี้ยอรรถกรโดยการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล สามารถลดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้ และให้ผลไม่แตกต่างกัน

ปราณี สถาปิตานนท์ (2529 : 30 – 38) ได้ศึกษาผลของการเสริมแรงทางบวก โดยการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจัวรายบุญมีรังสฤษดิ์ จังหวัดนครปฐม จำนวน 32 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีคะแนนสอบวิชาภาษาอังกฤษเฉลี่ยตลอด 3 เทอม ที่ผ่านมาประมาณร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 16 คน กลุ่มควบคุม 16 คน การวิจัยนี้ใช้การทดลองแบบกลุ่มควบคุม – กลุ่มทดลอง ทดสอบหลังการทดลอง ทั้งสองกลุ่มได้รับการสอนแบบเดียวกัน แต่กลุ่มทดลองจะได้รับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรโดยการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม เมื่อคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบวิชาภาษาอังกฤษถึงเกณฑ์ที่กำหนด ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการเสริมแรง หลังจากการทดลองสิ้นสุดลง ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ด้วยแบบทดสอบภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ และเนื้อหาที่สอนทั้งหมดพบว่า กลุ่มที่ได้รับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรโดยการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม สามารถทำคะแนนจากแบบทดสอบได้มากกว่ากลุ่มควบคุม

เสมอใจ ชื่นจิต (2533 : 47 – 50) ได้ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมโชติศึกษาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี โดยการเสริมแรงทางบวกเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีพฤติกรรมตั้งใจเรียนต่ำ จำนวน 16 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน โดยกลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการเสริมแรงทางบวกเป็นกลุ่ม และกลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการเสริมแรงทางบวกเป็นรายบุคคล ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการเสริมแรงทางบวกเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคลมีพฤติกรรมตั้งใจเรียนไม่แตกต่างกัน

3.2.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ซมิทท์ และอุลริค (Schmidt and Ulrich. 1969 : 171 – 179) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มเพื่อลดระดับความดังของเสียงในชั้นเรียนของนักเรียนเกรด 4 จำนวน 29 คน เป็นชาย 14 คน หญิง 15 คน โดยใช้เครื่องวัดระดับเสียง (มีหน่วยวัดเป็นเดซิเบล) โดยกำหนด

เงื่อนไขกับนักเรียนว่า ในทุก ๆ 10 นาที ถ้านักเรียนทั้งชั้น ไม่ส่งเสียงดังเกินระดับที่ตั้งไว้ (มีสัญญาณบอกเวลาเมื่อทำการทดลองครบ 10 นาที) นักเรียนทุกคนจะได้รับสิทธิพิเศษคือ สามารถใช้เวลา 2 นาที ลูกจากที่นั่ง เหนลาดินสอ หรือพูดคุยกับเพื่อนในชั้นเรียน ต่อจากนั้นก็เริ่มต้นนับเวลาในการทดลองใหม่ ถ้านักเรียนส่งเสียงดังเกินระดับ จะมีเสียงนกหวีดเป็นสัญญาณบอกแล้วนักเรียนทั้งชั้นก็ต้องเริ่มต้นนับเวลาของการไม่ส่งเสียงดังเกินระดับตั้งแต่ 1 นาทีใหม่ ไปจนครบ 10 นาที จึงจะได้รับสิทธิเป็นเวลา 2 นาที เพื่อทำกิจกรรมดังกล่าว ผลการศึกษาพบว่าการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มสามารถลดระดับความดังของเสียงของนักเรียนในชั้นเรียนลงได้

แดรบนแมน และคนอื่น ๆ (Drabman and others. 1974 : 93 – 101) ศึกษาเปรียบเทียบผลของการวางเงื่อนไขด้วยเบียร์รกรร เพื่อปรับพฤติกรรมก่อนนอนของเด็กเกรด 1 จำนวน 23 คน โดยแบ่งเด็กออกเป็น 4 กลุ่ม แต่ละกลุ่มจะได้รับการวางเงื่อนไข 4 แบบ โดยการสลับเปลี่ยนเงื่อนไขแต่ละช่วงคือ 1) ให้การเสริมแรงโดยการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล 2) ให้การเสริมแรงโดยการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม โดยดูจากพฤติกรรมของเด็กที่ก่อนนอนมากที่สุด 3) ให้การเสริมแรงโดยการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มโดยดูจากพฤติกรรมเด็กที่ก่อนนอนน้อยที่สุด และ 4) ให้การเสริมแรงโดยการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มโดยดูจากพฤติกรรมของเด็กที่ถูกสุ่มขึ้นมา ซึ่งจำนวนคะแนนที่ได้รับสามารถนำมาแลกเปลี่ยนเป็นรางวัลได้ คือคะแนน 1 คะแนน ต่อเวลาว่าง 1 นาที ผลปรากฏว่าการวางเงื่อนไขทั้ง 4 แบบ มีประสิทธิภาพในการลดพฤติกรรมก่อนนอนของเด็กและให้ผลไม่แตกต่างกัน

ฟิชเบิน และวอซิค (Fishbein and Wasik. 1981 : 89 – 93) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการลดพฤติกรรมที่ก่อความวุ่นวายของนักเรียนในระหว่างชั่วโมงการใช้ห้องสมุดของโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 25 คน โดยใช้การวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มและการเสริมแรงทางบวกโดยให้นักเรียนทำงานที่ชอบ เช่น อ่านหนังสือ วาดรูป เป็นต้น ในช่วงเวลาว่างในตอนบ่ายเป็นเวลา 10 นาที โดยมีเงื่อนไขว่าตลอดชั่วโมงการใช้ห้องสมุดนักเรียนจะต้องตอบคำถามต่าง ๆ ที่ครูกำหนดให้โดยหาคำตอบจากหนังสือในห้องสมุดและห้ามส่งเสียงเอะอะหรือเล่นหยอกล้อกันถ้าครูเห็นใครหยอกล้อหรือส่งเสียงเอะอะจะหักเวลาออกครั้งละ 1 นาที ผลการศึกษาพบว่า การใช้การวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มและการเสริมแรงทางบวกสามารถช่วยลดความถี่ของพฤติกรรมการก่อความวุ่นวายในระหว่างชั่วโมงการใช้ห้องสมุดของนักเรียน และขณะเดียวกันก็เพิ่มความถี่ของพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้อีกด้วย

สเปลท์ และคนอื่น ๆ (Speltz and others. 1982: 533 – 544) ได้ทดลองใช้การเสริมแรงด้วยเบียร์รกรร เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนเกรด 1 จำนวน 12 คน โดยแบ่งเป็น 4 กลุ่ม ๆ ละ 3 คน ใช้การวางเงื่อนไขด้วยเบียร์รกรร 4 แบบ คือ 1) เงื่อนไขการเสริมแรงตามผลงานของตนเอง 2) เงื่อนไขการเสริมแรงตามคะแนนเฉลี่ยของผลงาน

ของกลุ่ม 3) เงื่อนไขการเสริมแรงตามผลงานของตนที่ได้คะแนนต่ำสุดของกลุ่มและ 4) เงื่อนไขการเสริมแรงตามผลงานของบุคคลที่ถูกสุ่มขึ้นมาจากกลุ่ม โดยที่เงื่อนไขต่าง ๆ ทั้ง 4 นี้ ได้ใช้หมุนเวียนสลับกันไปจนครบทั้ง 4 เงื่อนไข ในกลุ่ม 4 กลุ่ม ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานนั้นนักเรียนสามารถนำไปแลกเปลี่ยนสิทธิพิเศษ กิจกรรมที่ชอบและเกมต่าง ๆ เป็นต้น ผลการทดลองพบว่า การวางเงื่อนไขทั้ง 4 แบบ สามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนได้ผลไม่แตกต่างกัน และนอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้สังเกตพฤติกรรมการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของนักเรียนโดยใช้วิดีโอเทป พบว่าการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ทางบวกได้มากกว่ากลุ่มอื่น

จากงานวิจัยข้างต้นสรุปได้ว่า การวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคลและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มสามารถช่วยให้เกิดและลดพฤติกรรมที่ต้องการได้ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะใช้การวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคลและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มในการทดลอง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชินี เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2543 ที่มีคะแนนทักษะการเขียนต่ำกว่าร้อยละ 59 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำกว่าร้อยละ 69 ตามเกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 32 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชินี เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2543 ที่มีคะแนนทักษะการเขียนต่ำกว่าร้อยละ 59 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำกว่าร้อยละ 69 ตามเกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 32 คน แล้วผู้วิจัยสุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม ๆ ละ 16 คน แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล และกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ผู้วิจัยสำรวจจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 303 คน ที่มีทักษะการเขียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าร้อยละ 59 ตามเกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้จำนวน 99 คน
2. ผู้วิจัยสำรวจนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ต่ำกว่าร้อยละ 69 หรือได้เกรด 2 จากจำนวนนักเรียน 99 คน ได้ 32 คน
3. ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากนักเรียนในการเข้าร่วมการทดลอง แล้วผู้วิจัยจึงสุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม ๆ ละ 16 คน แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งเพื่อเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล และกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. โปรแกรมการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล
2. โปรแกรมการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม
3. แบบทดสอบความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. โปรแกรมการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นดังนี้

1.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับรูปแบบการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบการวางเงื่อนไขในการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

1.2 สร้างโปรแกรมการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคลให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะและจุดมุ่งหมายของการวิจัย

1.3 นำโปรแกรมการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคลที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และ อาจารย์อัญชลี จันเสน ตรวจสอบรายละเอียดของโปรแกรมให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

1.4 นำโปรแกรมการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคลที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชินี กรุงเทพมหานคร ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 16 คน

1.5 นำโปรแกรมการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคลที่นำไปทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไขเพื่อใช้ในการวิจัยต่อไป

สำหรับโปรแกรมการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล ใ้กับกลุ่มทดลองที่ 1 โดยใช้เวลาในการทดลอง 14 ครั้งเป็นเวลา 7 สัปดาห์ ๆ ละ 2 วัน ๆ ละ 50 นาที คือ วันจันทร์และวันพุธ เวลา 07.30 – 08.20 น. (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

2. โปรแกรมการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นดังนี้

2.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับรูปแบบการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบการวางเงื่อนไขในการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

2.2 สร้างโปรแกรมการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะและจุดมุ่งหมายของการวิจัย

2.3 นำโปรแกรมการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดิมจำนวน 3 คน ตรวจสอบรายละเอียดของโปรแกรมให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2.4 โปรแกรมการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มที่สร้างขึ้น ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชินี จังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 16 คน

2.5 นำโปรแกรมการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มที่นำไปทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไขเพื่อใช้ในการวิจัยต่อไป

สำหรับโปรแกรมการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มใช้กับกลุ่มทดลองที่ 2 โดยใช้เวลา 14 ครั้งเป็นเวลา 7 สัปดาห์ ๆ ละ 2 วัน ๆ ละ 50 นาที คือ วันอังคาร และวันพฤหัสบดี เวลา 07.30 – 08.20 น. (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

3. แบบทดสอบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษผู้วิจัยดำเนินการสร้างดังนี้

3.1 ผู้วิจัยศึกษาตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

3.2 ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ และจุดมุ่งหมายของการวิจัยแล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดิมจำนวน 3 คน ตรวจสอบรายละเอียดแบบทดสอบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

3.3 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบจำนวน 30 ข้อ ไปหาค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากง่ายกับนักเรียนโรงเรียนเอกชนอื่นได้แก่โรงเรียนเซนต์สตรีนุสสรณ์จำนวน 50 คน และโรงเรียนราชินีบนจำนวน 50 คน ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น 100 คน

3.4 ผู้วิจัยหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้ KR – 20 (Kuder Richardson - 20) เฉพาะข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก 0.20 – 0.58 และค่าความยากง่าย 0.42 – 0.86 ที่คัดเลือกไว้จำนวน 15 ข้อ แบบทดสอบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ดังตัวอย่าง

คำชี้แจง : แบบทดสอบทั้งหมดมี 3 ส่วน เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือกจำนวน 15 ข้อ ขอให้นักเรียนอ่านคำสั่งและเนื้อเรื่องให้เข้าใจ แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยทำเครื่องหมายกากบาท (x) ลงในกระดาษคำตอบที่ครูแจกให้

Part 1 Spelling Choose the best word to complete the sentence.

0. Some have strange idea about cats.

- a. Amaricans b. Amerecans c. Americans d. Ameracans

Part 2 Sentence Choose the best sentence to explain the picture.

00.

- a. You have finished studying. b. You have lost your money.
c. You have had an enemy. d. You have got some soup.

Part 3 Arrange Arrange these sentences in order.

000. 1. John got up late.

2. Then he went to work by a motorbike.

3. He didn't know how to go fast. He ran and ran.

1. Finally he went to work in time.

a. 2-3-4-1

b. 2-1-3-4

c. 1-2-3-4

d. 1-3-2-4

เกณฑ์การให้คะแนน ถ้านักเรียนตอบถูกต้องให้ 1 คะแนน

ถ้านักเรียนตอบผิดให้ 0 คะแนน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลองแบบ Randomized Two Groups Pretest – Posttest Design ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงแบบแผนการทดลองแบบ Randomized Two Groups Pretest – Posttest Design

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
RE_1	T_1E_1	X_1	T_2E_1
RE_2	T_1E_2	X_2	T_2E_2

ความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

R แทน การสุ่มตัวอย่าง

E_1 แทน กลุ่มทดลองที่ 1

E_2 แทน กลุ่มทดลองที่ 2

X_1 แทน การใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล

X_2 แทน การใช้วิธีโคลน และการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม

T_1	แทน	การทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest)
T_2	แทน	การทดสอบหลังการทดลอง (Posttest)

การดำเนินการทดลอง

ระยะที่ 1 ระยะก่อนการทดลอง ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่มทำแบบทดสอบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ นำมาตรวจให้คะแนนแล้วบันทึกคะแนนไว้เพื่อเป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pretest)

ระยะที่ 2 ระยะทดลอง ผู้วิจัยทำการทดลองด้วยตนเองในกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่มดังนี้

2.1 กลุ่มทดลองที่ 1 ผู้วิจัยทำการทดลองโดยการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล โดยใช้เวลา 14 ครั้ง เป็นเวลา 7 สัปดาห์ ๆ ละ 2 วัน ๆ ละ 50 นาที คือวันจันทร์ และวันพุธเวลา 7.30 – 8.20 น. วันที่ 12 มีนาคม ถึงวันที่ 25 เมษายน พ.ศ.2544

2.2 กลุ่มทดลองที่ 2 ผู้วิจัยทำการทดลองโดยการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม โดยใช้เวลา 14 ครั้ง เป็นเวลา 7 สัปดาห์ ๆ ละ 2 วัน ๆ ละ 50 นาที คือวันอังคาร และวันพฤหัสบดีเวลา 7.30 – 8.20 น. วันที่ 13 มีนาคม ถึงวันที่ 26 เมษายน พ.ศ.2544

ระยะที่ 3 ระยะหลังการทดลอง ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่มทำการทดสอบแบบทดสอบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบทดสอบเดียวที่ให้นักเรียนทำก่อนการทดลองและเก็บคะแนนไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง (Posttest)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนและหลังการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล
2. เปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนและหลังการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม
3. เปรียบเทียบผลต่างของทักษะการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล และนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 - 1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean)
 - 1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติสำหรับวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

2.1 หาค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้ KR – 20(Kuder – Richardson - 20)

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษภายในกลุ่มโดยใช้ t-test แบบไม่เป็นอิสระต่อกันซึ่งใช้ทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 และ 2

3.2 เปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยใช้ t-test แบบเป็นอิสระต่อกันซึ่งใช้ทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล
ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
$\bar{X}_{diff}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง
S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเขียนภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง
S_{diff}	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างของคะแนนการเขียนภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง
$\sum D$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนการเขียนภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนการเขียนภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองแต่ละตัวยกกำลังสอง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาการแจกแจง t

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยเสนอตามลำดับดังนี้

1. เปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนและหลัง
การใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคลโดยใช้ t -test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t -test for
Dependent Samples)
2. เปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนและหลัง
การใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มโดยใช้ t -test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t -test for
Dependent Samples)
3. เปรียบเทียบผลต่างของทักษะการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1
ที่ได้รับการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล และนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับการ

ใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มโดยใช้ t-test แบบเป็นอิสระต่อกัน (t-test for Independent Samples)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. เปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนและหลังการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงการเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล

กลุ่มทดลองที่ 1	N	$\bar{X}$	S	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการทดลอง	16	6.75	4.07			
				23	61	4.21**
หลังการทดลอง	16	8.19	5.18			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 มีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น หลังจากได้รับการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคลทำให้นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 มีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้

2. เปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนและหลังการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงการเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนและหลังการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม

กลุ่มทดลองที่ 2	N	$\bar{X}$	S	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการทดลอง	16	7.25	7.40			
				32	98	5.27**
หลังการทดลอง	16	9.25	9.31			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 มีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น หลังจากได้รับการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มทำให้นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 มีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้

3. เปรียบเทียบผลต่างของทักษะการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล และนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของทักษะการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล และนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม

กลุ่มทดลอง	N	$\bar{X}_{diff}$	S_{diff}	t
กลุ่มทดลองที่ 1	16	1.44	1.36	1.3
กลุ่มทดลองที่ 2	16	2.00	1.51	

จากตาราง 4 พบว่านักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล กับนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแสดงว่า การใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคลกับการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม ทำให้นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นใกล้เคียงกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 3

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายกลุ่ม
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล กับนักเรียนที่ได้รับการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล
2. นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามวิธีการโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคลและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามวิธีการโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร
ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชินี เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2543 ที่มีคะแนนทักษะการเขียนต่ำกว่าร้อยละ 59 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำกว่าร้อยละ 69 ตามเกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 32 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชินี เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2543 ที่มีคะแนนทักษะการเขียนต่ำกว่าร้อยละ 59 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำกว่าร้อยละ 69 ตามเกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 32 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร แล้วผู้วิจัยสุ่ม

อย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม ๆ ละ 16 คน โดยกลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล และกลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. โปรแกรมการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล
2. โปรแกรมการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม
3. แบบทดสอบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก มี 15 ข้อ มีค่าความยากง่าย $0.32 - 0.86$ ค่าอำนาจจำแนก $0.20 - 0.48$ และค่าความเชื่อมั่น 0.70

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Two Groups Pretest – Posttest Design ซึ่งแบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ระยะก่อนการทดลอง ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่มทำแบบทดสอบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ นำมาตรวจให้คะแนนแล้วบันทึกคะแนนไว้เพื่อเป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pretest)

ระยะที่ 2 ระยะทดลอง ผู้วิจัยทำการทดลองด้วยตนเองในกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่มดังนี้

2.1 กลุ่มทดลองที่ 1 ผู้วิจัยทำการทดลองโดยการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล โดยใช้เวลา 14 ครั้ง เป็นเวลา 7 สัปดาห์ ๆ ละ 2 วัน ๆ ละ 50 นาที คือวันจันทร์ และวันพฤหัสบดี เวลา 7.30 – 8.20 น. วันที่ 12 มีนาคม ถึงวันที่ 25 เมษายน พ.ศ.2544

2.2 กลุ่มทดลองที่ 2 ผู้วิจัยทำการทดลองโดยการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม โดยใช้เวลา 14 ครั้ง เป็นเวลา 7 สัปดาห์ ๆ ละ 2 วัน ๆ ละ 50 นาที คือวันอังคาร และวันพฤหัสบดี เวลา 7.30 – 8.20 น. วันที่ 13 มีนาคม ถึงวันที่ 26 เมษายน พ.ศ.2544

ระยะที่ 3 ระยะหลังการทดลอง ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่มทำการทดสอบแบบทดสอบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบทดสอบเดียวที่ให้นักเรียนทำก่อนการทดลองและเก็บคะแนนไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง (Posttest)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนและหลังการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล

2. เปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเ
หลังการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม

3. เปรียบเทียบผลต่างของทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ
1 ที่ได้รับการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล และนั
การใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้ามียังต่อไปนี้

1. นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการใช้วิธีโคลซและ
การวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการใช้วิธีโคลซและ
การวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล และนักเรียนที่
ได้รับการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม มีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นไม่แตก
ต่างกัน

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบผลของการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นราย
บุคคลและการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มที่มีต่อทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ของนัก
เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชินี เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาค้นคว้า
อภิปรายได้ดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล มีทักษะการ
เขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1
ทั้งนี้เพราะการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคลเป็นวิธีการที่เหมาะสมซึ่งสามารถช่วย
ให้นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นได้ ซึ่งตรงกับคุณสมบัติของวิธีโคลซ ที่ออลเลอร์
(Oller, 1979: 375 – 377) กล่าวไว้ว่าคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดโคลซสามารถใช้ประเมิน
ผลประสิทธิภาพในการเรียนการสอนและประเมินพฤติกรรมในการเรียนของนักเรียนได้ และ
ประกอบกับการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคลสามารถเพิ่มพฤติกรรมที่พึงประสงค์ที่ตั้งไว้ได้นั้นคือการ
ได้รับการเสริมแรงเมื่อมีคะแนนเพิ่มขึ้น ซึ่งนักเรียนที่มีคะแนนเพิ่มขึ้นหลังจากทำแบบฝึกหัดจะได
รับการเสริมแรงตามที่ตนเองเลือกไว้ในใบเสริมแรงของแต่ละสัปดาห์ จึงทำให้นักเรียนมีความ
พยายามเพิ่มความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชูลี

อยู่ปรัชญา (2540 : 48) ที่ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบผลของการใช้สัญญาเงื่อนไขเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคลเพื่อพัฒนาวินัยในห้องเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดตะกั่ว เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าการใช้สัญญาเงื่อนไขเป็นรายบุคคลสามารถเพิ่มพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการทดลองพบว่านักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน โดยมีความตรงต่อเวลาในการเข้าเรียน ชักถามถึงเนื้อเรื่องใหม่ที่จะได้เรียน และตั้งใจฟังเนื้อเรื่องที่ผู้วิจัยอ่านและอธิบาย นักเรียนตอบคำถามและมีการชักถามอยู่ตลอดเวลา มีการตรวจสอบความถูกต้องในการสะกดคำและทบทวนความหมายของคำศัพท์ในเนื้อเรื่องทุกครั้ง มีความพยายามในการทำแบบฝึกแต่ละครั้ง มีความพยายามพัฒนาการเรียนโดยการหมั่นท่องศัพท์ เขียนคำศัพท์ และแต่งประโยคภาษาอังกฤษหลังจากการทำแบบฝึกหัดจะขอจดคำศัพท์ใหม่ ๆ เพื่อนำไปทบทวน และกระตือรือร้นที่จะทราบผลคะแนนหลังจากการทำแบบฝึกหัดและเมื่อทราบผลคะแนนแล้วนักเรียนจะเปรียบเทียบคะแนน เพื่อนำผลคะแนนมาเทียบกับลำดับของตัวเสริมแรงที่ตนเลือกไว้ในแต่ละสัปดาห์ ซึ่งนักเรียนจะได้รับตัวเสริมแรงตามสัดส่วนคะแนนที่ทำได้ และนักเรียนจะขอภาพปั๊มเมื่อได้คะแนนเพิ่มเพื่อสะสมไว้รับโบนัสตามเงื่อนไขที่วางไว้ ซึ่งความกระตือรือร้นในการเรียนดังกล่าวเป็นผลมาจากความพยายามที่จะได้รับตัวเสริมแรงและโบนัสตามการวางเงื่อนไขที่ผู้วิจัยได้ตกลงกับนักเรียน

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นแสดงว่าการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคลทำให้นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นได้

2. นักเรียนที่ได้รับการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพราะการสอนโดยใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มสามารถพัฒนาทักษะการเขียนซึ่งเป็นพฤติกรรมเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้ ดังที่ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2536 : 100) กล่าวว่า การวางเงื่อนไขจะช่วยเพิ่มพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในสภาพการเรียนการสอน และสอดคล้องกับ คาสดิน (Kazdin, 1975 : 63) ที่ว่าการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม เป็นการฝึกให้บุคคลตอบสนองต่อกลุ่ม ฝึกการรับผิดชอบต่อผู้อื่น เพราะในชีวิตประจำวันมีพฤติกรรมจำนวนมากที่เป็นมาตรฐานของกลุ่มซึ่งจะรับผิดชอบต่อร่วมกัน นอกจากนี้การวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มทำให้บุคคลเรียนรู้ผลของการกระทำของตนที่มีต่อกลุ่ม สอดคล้องกับการวิจัยของอัมพร ทศนานุตรริยะ (2536 : 50 - 56) ที่ศึกษาเปรียบเทียบผลการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มที่มีต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่านักเรียนที่ได้รับการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มขึ้น และสามารถเพิ่มความถี่ของพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้ และการศึกษาของสุวรรค์ ดันติกุลวิจิตร (2539 : 77-78) ที่ศึกษาผลของการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม

ควบคู่กับการเสริมแรงที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่ได้รับการวางเงื่อนไขควบคู่กับการเสริมแรงโดยใช้การสุ่มรายบุคคลเป็นเกณฑ์มีพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มควบคู่กับการเสริมแรงโดยใช้การสุ่มรายบุคคลเป็นเกณฑ์ เป็นวิธีการปรับพฤติกรรมโดยนักเรียนในกลุ่มจะได้รับการเสริมแรงอันเป็นผลมาจากบุคคลที่ถูกสุ่มขึ้นมีคะแนนเพิ่มขึ้น ดังนั้นนักเรียนในกลุ่มจึงพยายามช่วยเหลือกันเพื่อที่จะทำให้สมาชิกในกลุ่มทุกคนมีคะแนนเพิ่มขึ้น

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการทดลองพบว่านักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน โดยมีความตรงต่อเวลาในการเข้าเรียน มีการทำการทดลองที่จะตั้งใจเรียนและทำแบบฝึกหัดเพื่อให้ได้คะแนนเพิ่มมากขึ้น นักเรียนกล้าซักถามและตอบคำถาม และตั้งใจฟังเนื้อเรื่องที่ผู้วิจัยอ่านและอธิบาย มีการปรึกษากันในกลุ่มเพื่อทำแบบฝึกแต่ละครั้งและมีการตรวจสอบความถูกต้องในการสะกดคำและทบทวนความหมายของคำศัพท์ก่อนที่ผู้วิจัยจะเฉลย มีความพยายามพัฒนาการเรียนโดยการหมั่นท่องศัพท์ เขียนคำศัพท์ และแต่งประโยคภาษาอังกฤษหลังจากการทำแบบฝึกหัดจะขอจดคำศัพท์ใหม่ ๆ เพื่อนำไปทบทวน นักเรียนมีความตื่นเต้นที่จะรู้ว่าผู้วิจัยจะสุ่มได้ชื่อของใครและจะเทียบผลการได้ตัวเสริมแรงทันที นักเรียนในกลุ่มจะดีใจเมื่อได้ตัวเสริมแรงทุกคน แต่เมื่อใดที่สุ่มได้ชื่อนักเรียนที่มีคะแนนต่ำกว่าที่กำหนดไว้ นักเรียนที่ถูกสุ่มจะขอโทษเพื่อนในกลุ่มที่ทำให้ไม่ได้ตัวเสริมแรงและในกลุ่มจะปลอบใจกันและให้กำลังใจกัน ซึ่งเป็นการแสดงน้ำใจที่มีต่อกัน ความกระตือรือร้นในการช่วยเหลือกันในการเรียนดังกล่าวเป็นผลมาจากความพยายามที่จะได้รับตัวเสริมแรงตามการวางเงื่อนไขที่ผู้วิจัยได้ตกลงกับนักเรียน

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นแสดงว่าการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มทำให้นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นได้

3. นักเรียนที่ได้รับการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคลและนักเรียนที่ได้รับการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม มีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ตั้งไว้ ถึงแม้ว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มมีคะแนนในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขทั้งแบบเป็นรายบุคคลและแบบเป็นกลุ่ม และนักเรียนทั้งสองกลุ่มก็มีพฤติกรรมการเรียนที่ใกล้เคียงกันคือมีความตั้งใจเรียน กระตือรือร้นที่จะเรียนและอยากทราบผลการเรียนในแต่ละครั้ง มีความพยายามพัฒนาการเรียนโดยการหมั่นท่องศัพท์ เขียนคำศัพท์ และแต่งประโยคภาษาอังกฤษหลังจากการทำแบบฝึกหัดจะขอจดคำศัพท์ใหม่ ๆ ดังนั้นจากผลการทดลองเปรียบเทียบระหว่างการเสริมแรงเป็นรายบุคคลและการเสริมแรงเป็นกลุ่มจึงได้ผลใกล้เคียงกัน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเสริมแรงของสกินเนอร์ (Skinner, 1959 : 68-81) ที่กล่าวว่า การเสริมแรงทำให้เกิดความพอใจ ดังนั้นเมื่อนักเรียนได้รับสิ่งที่พอใจย่อมมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมจากตั้งใจเรียนต่ำเป็นตั้งใจเรียนสูงขึ้น ไม่ว่าสิ่ง

ได้รับการเสริมแรงเป็นเงื่อนไขมาจากกลุ่มหรือเป็นรายบุคคลก็ตาม นักเรียนแต่ละคนจะได้รับตัวเสริมแรงและยังมีโอกาสได้เลือกตัวเสริมแรงที่ตนเองพอใจในครั้งต่อไปได้อีก และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เสมอใจ ชื่นจิต (2533 : 47 – 50) ที่ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการเสริมแรงทางบวกเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการเสริมแรงทางบวกเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคลมีพฤติกรรมตั้งใจเรียนไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของวันทนา กิ่งจวงเจริญสุข (2526 : 43-44) ที่ศึกษาผลการให้การเสริมแรงทางบวกโดยการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคลต่อการลดพฤติกรรมไม่พึงปรารถนาในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่าการเสริมแรงทางบวกโดยการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล ให้ผลในการทดลองลดพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ไม่แตกต่างกัน

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นแสดงว่าการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล และการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มทำให้นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากการศึกษาพบว่า การใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มสามารถทำให้นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นได้ทั้งสองวิธีไม่แตกต่างกัน ดังนั้นควรมีการนำวิธีการโคลซและการวางเงื่อนไขไปใช้พัฒนาการสอนวิชาภาษาอังกฤษต่อไป โดยผู้นำไปใช้ควรศึกษาขั้นตอนการใช้วิธีโคลซ และพิจารณาการให้การวางเงื่อนไขให้เหมาะสมกับนักเรียนของตน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิธีการอื่น ๆ เช่น การใช้เทคนิควิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ การเขียนตามคำบอก การใช้เทคนิคไดอะแกรม หรือการใช้เทคนิคแบบการเขียนโครงสร้างระดับยอดเป็นต้น เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อไป

2.2 ควรมีการศึกษาผลของการใช้วิธีโคลซ และการวางเงื่อนไขที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษในทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะการอ่าน ทักษะการพูด เป็นต้น หรือศึกษาผลของการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขที่มีต่อการเรียนวิชาอื่น ๆ

2.3 ควรมีการศึกษาผลของการนำวิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเพื่อพัฒนาการเรียนของนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ เช่น ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น หรือชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ สิริศักดิ์. อิทธิพลของตัวแบบและการเสริมแรงที่มีต่อพฤติกรรมการเลียนแบบของเด็กระดับอนุบาล.ปริญญาโท กศ.ม.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522.อัดสำเนา.
- กรรณิการ์ ทองทา. การเปรียบเทียบความเข้าใจและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนด้วยวิธี อาร์ เอส เอ็ม และวิธีการโคลซ. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ :มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528 อัดสำเนา.
- จันทร์ บุรณบรรพต. " การใช้วิธีการโคลซประเมินความสามารถในการอ่าน ", ครูศาสตร์ . 2 (5 - 6): 12 - 19 สิงหาคม - ตุลาคม 2525.
- จุลี อยู่ปรัชญา. การเปรียบเทียบผลของการใช้สัญญาเงื่อนไขเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคลเพื่อพัฒนาวินัยในห้องเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 .ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540 อัดสำเนา.
- ชินวงศ์ ศรีงาม. การศึกษาเอกชน.ฉบับที่ 62 มิถุนายน 2539,วารสารกองทุนสงเคราะห์การศึกษาเอกชน.หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ฉบับปรับปรุงปีการศึกษา 2539 . กรุงเทพฯ: 2539.
- ดวงกมล สุจินโน. การใช้ดัชนีชี้นำของชาได้วิเคราะห์คุณภาพการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในวิชาภาษาไทยและสังคมศึกษา จากผลการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ.ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2531. อัดสำเนา.
- ดารافر ชี้อธิเรศกุล.การเปรียบเทียบผลการใช้สัญญาเงื่อนไขเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคลที่มีต่อพฤติกรรมการตั้งใจเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 . ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540 อัดสำเนา.
- เบญจมาศ แคล้วกระโทก. การเปรียบเทียบผลการใช้สัญญาเงื่อนไขเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคลที่มีต่อสุขภาพส่วนบุคคลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 . ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538 อัดสำเนา.
- บุญมา เวียงคำ.เปรียบเทียบผลของการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มกับการใช้หลักพี่แมคที่มีต่อพฤติกรรมการพูดที่เหมาะสมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2538.อัดสำเนา.
- ปราณี สถาปิตานนท์. ผลของการเสริมแรงทางบวกโดยการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 .วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.อัดสำเนา.

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. การปรับพฤติกรรมเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.

พรทิพย์ ตั้งไชยวรวงศ์. การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการฝึก เขียนตามคำบอก การทำแบบฝึกหัดแบบโคลซ และการทำแบบฝึกหัดทำแบบเรียน. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537. อัดสำเนา.

มลิวัลย์ ค่ายสงคราม. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านระหว่างการทำแบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยกับกระบวนการโคลซ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.

รัตนา ถวิลวงษ์. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และบุคลิกภาพประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.

เลิศ เกษรคำ. New Standard English Book 5 - 6. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช .

วันทนา กิ่งจางเจริญสุข. ผลการให้การเสริมแรงทางบวกโดยการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคลต่อการลดพฤติกรรมไม่พึงปรารถนาในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2526. อัดสำเนา.

วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์. ภาษาและภาษาศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.

ศรีวิทย์ สุวรรณกิติ. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก 2522

สมศักดิ์ บุญสาธิต. รายงานการวิจัยเรื่องปัญหาการฝึกสอนของนักศึกษาวิทยาลัยครูนครสวรรค์. วิทยาลัยครูนครสวรรค์ 2530.

สายสมร จินันทุยา. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดแบบโคลซกับแบบฝึกหัดแบบปกติ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.

สุกัญญา เศรษฐรังสรรค์. การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซและการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.

สุชา ณ พัทลุง. การศึกษามลการใช้วิธีสอนอ่านแบบเติมคำ (Cloze Procedure) กับนิสิตนักศึกษาวิชา

เอกและไทภาษาอังกฤษ วิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร. วิทยานิพนธ์ วิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร, 2516 . อัดสำเนา.

สุดใจ กองมะลี. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางภาษากับแบบทดสอบโคลงวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538. อัดสำเนา.

สุพัฒน์ สุกมลสันต์. การวิเคราะห์และการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระหว่างปี พ.ศ. 2515 - 2530 .

สุรางค์ ดันติกุลวิจิตร. ผลของการวางแผนไชนเป็นกลุ่มควบคู่กับการเสริมแรงที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดคลองสวน อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.

สุไร พงษ์ทองเจริญ. วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520

เสมอใจ ชื่นจิต. การศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมชาติศึกษาด้วยการเสริมแรงทางบวกเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา

อัมพร ทัศนานุกริยะ. เปรียบเทียบผลของการวางแผนไชนเป็นกลุ่มโดยครูเป็นผู้กำหนดเกณฑ์การเสริมแรง และนักเรียนเป็นผู้กำหนดเกณฑ์การเสริมแรงที่มีต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านลาดวิทยา อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.

Arune, Wiriyaচিত্র. "Teaching Writing in ESP : A Communicative Syllabus, " English Teaching Forum . 21(4) : 39 - 40 ; October, 1983.

Aboderin, Yemi. "Integreting Reading and Writing," English Teaching Forum. 1 : 38 - 40 ; January, 1986. Aitken 1977

Arapoff, Nancy . " Writing : A Thinking Process," TESOL Quarterly. 33 - 39 ; June, 1967.

Bastidas, Jesus A. "The Cloze Procedure as a Teaching Technique to Improve Reading Comprehension", English Teaching Forum. 22 : 20 - 24 April, 1984. Beil 1981: 5009-ABell 1981

Bloomer, R.H. "The Cloze Procedure as a Remedial Reading Exercise," Journal of Deveropmental Reading .p. 173 - 181: May , 1962.

- Don Dallas, Linda Pelham. Let's Learn English 6. Addison Wesley Longman Asia Ltd, 1992.
- Drabman, Ronald, Robert Spitanik and Kasen Slitanik. " Sociometric and Disruptive Behavior as a Function of Four Types of Token Reinforcement Program," Journal of Behavior Analysis. 4 : 93 - 101 ; Spring. 1974.
- Finocchiaro, Mary . English as a Second Language : From Theory to Practice. New York : Regent Publishing Company, 1974.
- Fishbein, Jill E. and Barbara H. Wasik. " Effect of the Good Behavior Game on Disruptive Library Behavior, " Journal of Applied Behavior Analysis. 14 : 89 - 93 ; 1981.
- Goodman, Kenneth S. The Psycholinguistic Nature of the Reading Process . 2nd ed. Detroit, MI : Wayne State University Press, 1979.
- Green Dewaundee C. " The effectiveness of Cloze Procedure as an Instructional Technique for Improving Reading Comprehension and Enhancing Divergent Production , " Dissertation Abstracts International . 24 : 2341 - A ; February , 1984.
- Guscott , Charles Edgar. "The effectiveness of Cloze Procedure Exercises on the Improvement of Reading Comprehension of Selected Sixth Grade Students," Dissertation Abstracts International . 32(7) : 3861 - A ; January, 1972.
- Harris, Larry A. and Carl B. Smith. Reading Instruction Through Diagnostic Teaching . U.S.A. : Holt, Reinhart and Winston, Inc., 1976.
- Hinofotis, Frances Butler. "Cloze and Alternative Method of ESL Placement and Proficiency Testing," Research in Language Testing. Massachusetts : Newbury House Publishers., 1980.
- Kasdin, Alen E. Behavior Modification in Applied Setting . Homewood, Illinois : Dorsey Press, 1975
- Kasdin, Alen E. The Token Economy : A Review and Evaluation . New York : Plenum Press, 1977
- Krashen and Terrell, Stephen D. Writing Research Theory and Applications . Trowbridge, Redwood Brun Ltd., 1984 .
- Maxwell, Levenia Lee. " The Cloze Procedure and Reading Achievement of College Freshmen, " Dissertation Abstracts International. 39 : 5672-A ; May, 1979.
- Oliva, Peter F. " Evaluating Student Achievement , " in The Teacher of Foreign Language . P.203 - 204 New Jersey Eagewood Cliff, Prentice - Hall , Inc., 1969.

- Oller, John W. " Cloze Tests of Second Language Proficiency and What They Mean,"
Language Learning . 23 : 105 - 118 ;1979.
- Raimes, Ann. Techniques in Teaching Writing . New York : Oxford University Press, 1983 .
- Rivers, Willga M. and Temperly, Mary S. A Practical Guide to the Teaching of English as a
 Second or Foreign Language . New York : Oxford University Press, 1978.
- Rynders, Peter. " Use of the Cloze Procedure to Develop Comprehension Skill in the
 Intermediate Grades," Dissertation Abstracts International 31 (9) : 4635 - A ;
 March , 1971.
- Schmidt, Gilbert W. and Robert E. Ulrich " Effect of Group Contingent Events upon classroom
 Noise," Journal of Applied Behavior Analysis . 2 : 171 - 179 ; 1969.
- Skinner, Burrhus Frederic. Science and Human Behavior . New York : The Macmillan
 company, 1959.
- Spelt, Mathew L. Joan, Shimamura Wenter and Mc Regnolds. "Procedural Variations in
 Group Contingencies Effect on Children 's Academic and Social Behaiors,"
Journal of Applied Behavior Analysis . 15 : 533 - 534 ; Spring, 1982.
- Stump. Thomas A. "Cloze and Dictation Tasks as Predictors of intelligence and Achievement
 Scores," Language in Education : Testing the Test. Massachuettes : Newbury
 House Publishers Inc., 1978.
- Valette, Rebbecca M. Modern Language Testing. 3rd ed. New York : Harcourt Barce
 Javanovich, 1977.
- Valetter, Rebecca M. and Renee Desick. Modern Language Performance Objective and
 Individaulization. New York : Harcourt Brace Jovanovick, 1972.

ภาคผนวก

ตารางและรายละเอียดโปรแกรมการสอน

**โปรแกรมการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล
สำหรับกลุ่มทดลองที่ 1**

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ	อุปกรณ์
1	ปฐมนิเทศ	1. เพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียนและระหว่างนักเรียนด้วยกัน 2. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ของการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ 3. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ของการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล	1. ผู้วิจัยแนะนำตนเองให้นักเรียนรู้จัก 2. ให้นักเรียนร่วมกิจกรรมสร้างความคุ้นเคย โดยผู้วิจัยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน เพื่อเล่นเกมต่อคำศัพท์กลุ่มละ 1 ชุด 3. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสนทนากันเกี่ยวกับชุดคำศัพท์ที่ต่อได้ จากนั้นให้นักเรียนต่อคำเหล่านั้นเป็นประโยคให้ได้ใจความ 4. ตัวแทนนักเรียนอ่านประโยคที่ต่อได้ให้เพื่อนๆ กลุ่มอื่น ๆ ฟัง 5. ผู้วิจัยให้นักเรียนนำประโยคของกลุ่มมาวางไว้ที่โต๊ะกลางห้อง แล้วให้นักเรียนช่วยกันต่อประโยคของแต่ละกลุ่มให้เป็นเรื่องราวที่สมบูรณ์ จากนั้นผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเพื่อสร้างความคุ้นเคยมากขึ้น 6. ผู้วิจัยกล่าวถึงการเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องมีความสำคัญต่อการสื่อสารในปัจจุบันเป็นอันมาก ซึ่งผู้ที่สามารถเขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้องก็จะบรรลุความมุ่งหมายในการสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างรวดเร็ว และในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะเพิ่มความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษให้แก่ นักเรียน 7. ผู้วิจัยชี้แจงจุดมุ่งหมาย วิธีดำเนินการและขั้นตอนการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล 8. ผู้วิจัยให้นักเรียนตอบแบบสำรวจตัวเสริมแรง และกำหนดรางวัลพิเศษที่ตนเองต้องการในกรณีที่ทำได้ตามเงื่อนไขที่กำหนด 9. ผู้วิจัยชี้แจงการวางเงื่อนไขให้นักเรียนทราบ	1. ชุดต่อคำศัพท์ ให้เป็นประโยคและลำดับเหตุการณ์ 2. แบบสำรวจตัวเสริมแรง

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ	อุปกรณ์
			ซึ่งผู้วิจัยจะให้การเสริมแรงแก่นักเรียนตามเงื่อนไขที่กำหนดดังนี้ 9.1 นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากเดิม 1 คะแนนนักเรียนจะได้รับการเสริมแรงอันดับที่ 4 9.2 นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 คะแนนนักเรียนจะได้รับการเสริมแรงอันดับที่ 3 9.3 นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากเดิม 3 คะแนนนักเรียนจะได้รับการเสริมแรงอันดับที่ 2 9.4 นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 คะแนนนักเรียนจะได้รับการเสริมแรงอันดับที่ 1 9.5 นักเรียนจะได้รับภาพโปสเตอร์ 1 ภาพเมื่อมีคะแนนการเขียนเพิ่มขึ้น 1 คะแนน และนักเรียนที่สะสมภาพโปสเตอร์ได้ครบ 20 ภาพจะได้รับรางวัลพิเศษตามที่เลือกไว้ 10. ผู้วิจัยให้นักเรียนซักถาม สรุปและนัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ ที่จะในการทดลอง	
2-5	การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่องการเขียนสะกดคำ	เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในเรื่องของการเขียนสะกดคำศัพท์อย่างถูกต้อง หลังจากการเรียนรู้ด้วยวิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล	ตั้งแต่ครั้งที่ 2 – 13 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเช่นเดียวกันทุกครั้งที่ <u>ขั้นที่ 1</u> ขั้นนำ เป็นขั้นก่อนการสอนเขียนโดยผู้วิจัยบอกหัวข้อเรื่องที่จะให้นักเรียนเขียนและสนทนาเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องเพื่อกระตุ้นความสนใจและนำเข้าสู่บทเรียน <u>ขั้นที่ 2</u> ขั้นสอน เป็นขั้นการใช้วิธีโคลซ ประกอบไปด้วยขั้นตอน 7 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ผู้วิจัยบอกจุดประสงค์การเรียนรู้และพฤติกรรมเป้าหมายในการเรียนการสอน 2. ผู้วิจัยอธิบายวิธีการเดาคำที่หายไปจากเนื้อเรื่องที่ ให้พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบด้วยและสนับสนุน	1. เอกสารประกอบ การเขียน 2. ใบงานแบบฝึกหัดวิธีโคลซ

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ	อุปกรณ์
			ให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกในการเดาคำตามความคิดของนักเรียนจากการอ่าน - ผู้วิจัยแจกข้อความที่ตัดคำแล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรกถึงประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว และผู้วิจัยถามคำถามโยงเข้า สู่บริบท (Context) - ผู้วิจัยอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง โดยเน้นการออกเสียงสูง – ต่ำ ที่ถูกต้อง ในขณะที่เดียวกันก็ให้ผู้เรียนอ่านข้อความในใจตามผู้วิจัย - ให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไป โดยการพิจารณาความหมายและโครงสร้างไวยากรณ์ด้วย - ให้นักเรียนอภิปรายร่วมกัน เกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ผู้วิจัยคอยช่วยเหลือ และให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ - ผู้วิจัยเฉลยโดยใช้การฉายแผ่นใส หรือพิมพ์ข้อความแจก โดยให้นักเรียนเปรียบเทียบงานในกลุ่มของตนกับเฉลยที่ให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้งเกี่ยวกับคำที่ผู้เรียนเติม และความเป็นไปได้ของคำตอบบางคำ ซึ่งผู้วิจัยจะเป็นผู้ให้คำอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างแล้วให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน เช่น การสะกดคำ การแต่งประโยคและการเขียนเรียงลำดับเหตุการณ์ <u>ขั้นที่ 3</u> ขั้นสรุป เป็นขั้นหลังการทำแบบฝึกหัดโดยผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้งและผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม หลังจากการทดลองผู้วิจัยตรวจทานการตรวจแบบฝึกหัดของนักเรียนอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้การเสริมแรงเป็นรายบุคคล ตามเงื่อนไขในช่วงพักกลางวันของวันที่ทำการทดลอง (ผู้วิจัยได้สำรวจล่วงหน้าเป็นเวลา 1 สัปดาห์) ดังนี้ - นักเรียนมีคะแนนตามที่กำหนดเพิ่ม ขึ้น 1 คะแนนนักเรียนจะได้สิ่งที่ต้องการลำดับที่ 4	

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ	อุปกรณ์
			2. นักเรียนมีคะแนนตามที่กำหนดเพิ่ม ขึ้น 2 คะแนนนักเรียนจะได้สิ่งที่ต้องการนักเรียนจะได้สิ่งที่ต้องการลำดับที่ 3 3. นักเรียนมีคะแนนตามที่กำหนดเพิ่มขึ้น 3 คะแนนนักเรียนจะได้สิ่งที่ต้องการนักเรียนจะได้สิ่งที่ต้องการลำดับที่ 2 4. นักเรียนมีคะแนนตามที่กำหนดเพิ่ม ขึ้น 4 คะแนนนักเรียนจะได้สิ่งที่ต้องการนักเรียนจะได้สิ่งที่ต้องการลำดับที่ 1 และ นักเรียนจะได้รับภาพปั๊ม 1 ภาพเมื่อมีคะแนนเพิ่มขึ้น 1 คะแนนและจะได้รางวัลพิเศษเมื่อสะสมภาพปั๊มครบ 20 ภาพ	
6-9	การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่อง การแต่งประโยคตามหลักไวยากรณ์	เพื่อให้ นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในการแต่งประโยคได้ถูกต้องหลังจากการเรียนด้วยวิธีโคลซ และการวางแผนใจเป็นรายบุคคล		1. เอกสารประกอบ การเขียน 2. ใบงานแบบฝึกหัดวิธีโคลซ
10-13	การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่อง การเรียงลำดับเหตุการณ์	เพื่อให้ นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในเรื่องของการเรียงลำดับ เหตุได้ถูกต้องหลังจากการเรียนด้วยวิธีโคลซและการวางแผนใจเป็นรายบุคคล		1. เอกสารประกอบ การเขียน 2. ใบงานแบบฝึกหัดวิธีโคลซ

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ	อุปกรณ์
14	ปัจฉิมนิเทศ	1. เพื่อให้นักเรียนสรุปผลที่ได้จากการทดลองโดยการทดลองโดยใช้วิธีโคลส และการวางแผนให้เป็นรายบุคคล 2. เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ 3. เพื่อให้นักเรียนนำวิธีการโคลสไปใช้ในการพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน	1. ผู้วิจัยให้นักเรียนกล่าวถึงผลที่ได้จากการทดลอง หลังจากนั้นผู้วิจัยกล่าวสรุปเพิ่มเติม 2. ผู้วิจัยมอบรางวัลพิเศษให้กับนักเรียนที่สามารถทำได้ตามเงื่อนไขที่กำหนด 3. ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณนักเรียนทุกคนและกล่าวปิดการทดลอง	

หมายเหตุ ในการทดลองแต่ละครั้งใช้เวลา 50 นาที โดยแบ่งดังนี้

1. ชำนาญ ใช้เวลา 5 นาที
2. ชำนาญ ใช้เวลา 35 นาที
3. ชำนาญ ใช้เวลา 10 นาที

**โปรแกรมการใช้วิถีโคลซและการวางแผนเป็นกลุ่ม
สำหรับกลุ่มทดลองที่ 2**

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ	อุปกรณ์
1	ปฐมนิเทศ	1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียนและระหว่างนักเรียนด้วยกัน 2. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ของการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ 3. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ของการใช้วิถีโคลซและการวางแผนเป็นกลุ่ม	1. ผู้วิจัยแนะนำตนเองให้นักเรียนรู้จัก 2. ให้นักเรียนร่วมกิจกรรมสร้างความคุ้นเคย โดยผู้วิจัยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน เพื่อเล่นเกมต่อคำศัพท์กลุ่มละ 1 ชุด 3. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสนทนากันเกี่ยวกับชุดคำศัพท์ที่ต่อได้ จากนั้นให้นักเรียนต่อคำเหล่านั้นเป็นประโยคให้ได้ใจความ 4. ตัวแทนนักเรียนอ่านประโยคที่ต่อได้ให้เพื่อนๆ กลุ่มอื่น ๆ ฟัง 5. ผู้วิจัยให้นักเรียนนำประโยคของกลุ่มมาวางไว้ที่โต๊ะกลางห้อง แล้วให้นักเรียนช่วยกันต่อประโยคของแต่ละกลุ่มให้เป็นเรื่องราวที่สมบูรณ์ จากนั้นผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเพื่อสร้างความคุ้นเคยมากขึ้น 6. ผู้วิจัยกล่าวถึงการเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องมีความสำคัญต่อการสื่อสารในปัจจุบันเป็นอันมาก ซึ่งผู้ที่สามารถเขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้องก็จะบรรลุความมุ่งหมายในการสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างรวดเร็ว และในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะเพิ่มความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษให้แก่ นักเรียน 7. ผู้วิจัยชี้แจงจุดมุ่งหมาย วิธีดำเนินการ และขั้นตอนการใช้วิถีโคลซและการวางแผนเป็นกลุ่ม 8. ผู้วิจัยให้นักเรียนตอบแบบสำรวจตัวเสริมแรง และกำหนดรางวัลพิเศษที่ตนเองต้องการในกรณีที่ทำได้ตามเงื่อนไขที่กำหนด	1. ชุดต่อคำศัพท์ให้เป็นประโยคและลำดับเหตุการณ 2. แบบสำรวจตัวเสริมแรง

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ	อุปกรณ์
			9. ผู้วิจัยชี้แจงการวางเงื่อนไขให้นักเรียนทราบดังนี้ 9.1 นักเรียนที่ถูกสุ่มมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากเดิม 1 คะแนนนักเรียนจะได้รับการเสริมแรง อันดับที่ 4 9.2 นักเรียนที่ถูกสุ่มมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 คะแนนนักเรียนจะได้รับการเสริมแรง อันดับที่ 3 9.3 นักเรียนที่ถูกสุ่มมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากเดิม 3 คะแนนนักเรียนจะได้รับการเสริมแรง อันดับที่ 2 9.4 นักเรียนที่ถูกสุ่มมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 คะแนนนักเรียนจะได้รับการเสริมแรง อันดับที่ 1 9.5 นักเรียนจะได้รับภาพป๊ม 1 ภาพเมื่อมีคะแนนการเขียนเพิ่มขึ้น 1 คะแนน และนักเรียนที่สะสมภาพป๊มได้ครบ 20 ภาพจะได้รับรางวัลพิเศษตามที่เลือกไว้ 10. ผู้วิจัยให้นักเรียนซักถาม สรุปและนัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ ที่จะในการทดลอง	
2-5	การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่องการสะกดคำ	เพื่อให้ นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในเรื่องของการเขียนสะกดคำศัพท์อย่างถูกต้อง หลังจากการเรียนด้วยวิธีโคลซและการสะกดคำ	ตั้งแต่ครั้งที่ 2 – 13 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเช่นเดียวกัน ทุกครั้งดังนี้ <u>ขั้นที่ 1</u> ขั้นนำ เป็นขั้นก่อนการสอนเขียนโดยผู้วิจัยบอกหัวข้อเรื่องที่จะให้นักเรียนเขียนและสนทนาเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องเพื่อกระตุ้นความสนใจและนำเข้าสูบทเรียน <u>ขั้นที่ 2</u> ขั้นสอน เป็นขั้นการใช้วิธีโคลซ ประกอบไปด้วยขั้นตอน 7 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ผู้วิจัยบอกจุดประสงค์การเรียนรู้และพฤติกรรมเป้าหมายในการเรียนการสอนและแบ่งกลุ่มทำงาน 2. ผู้วิจัยอธิบายวิธีการเดาคำที่หายไปจากเนื้อเรื่องที่ให้พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบด้วย	

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ	อุปกรณ์
			และสนับสนุนให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกในการเดาคำตามความคิดของนักเรียนจากการอ่าน 3. ผู้วิจัยแจกข้อความที่ตัดคำแล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรกถึงประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว และผู้วิจัยถามคำถามโยงเข้าสู่บริบท (Context) 4. ผู้วิจัยอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง โดยเน้นการออกเสียงสูง – ต่ำที่ถูกต้อง ในขณะที่เดียวกันก็ให้ผู้เรียนอ่านข้อความในใจตามผู้วิจัย 5. ให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไป โดยการพิจารณาความหมายและโครงสร้างไวยากรณ์ด้วย 6. ให้นักเรียนอภิปรายร่วมกัน เกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ผู้วิจัยคอยช่วยเหลือ และให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ 7. ผู้วิจัยเฉลยโดยใช้การฉายแผ่นใส หรือพิมพ์ข้อความแจก โดยให้นักเรียนเปรียบเทียบงานในกลุ่มของตนกับเฉลยที่ให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้ง เกี่ยวกับคำที่ผู้เรียนเติม และความเป็นไปได้ของคำตอบบางคำ ซึ่งผู้วิจัยจะเป็นผู้ให้คำอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างแล้วให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน เช่น การสะกดคำ การแต่งประโยคและการ เขียนเรียงลำดับเหตุการณ์ <u>ขั้นที่ 3</u> ขั้นสรุป เป็นขั้นหลังการทำแบบฝึกหัดโดยผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้งและผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม หลังจากการทดลองผู้วิจัยตรวจทานการตรวจแบบฝึกหัดของนักเรียนอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้การเสริมแรงเป็นกลุ่ม	

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ	อุปกรณ์
			โดยสุ่มรายชื่อนักเรียน 1 คนและนักเรียนในกลุ่มจะได้รับการเสริมแรง ตามเงื่อนไขในช่วงพักกลางวันของวันที่ทำการทดลอง (ผู้วิจัยได้สำรวจล่วงหน้าเป็นเวลา 1 สัปดาห์) ดังนี้ 1. นักเรียนที่ถูกสุ่มมีคะแนนตามที่กำหนดเพิ่มขึ้น 1 คะแนนนักเรียนจะได้สิ่งที่ต้องการลำดับที่ 4 2. นักเรียนที่ถูกสุ่มมีคะแนนตามที่กำหนดเพิ่มขึ้น 2 คะแนนนักเรียนจะได้สิ่งที่ต้องการลำดับที่ 3 3. นักเรียนที่ถูกสุ่มมีคะแนนตามที่กำหนดเพิ่มขึ้น 3 คะแนนนักเรียนจะได้สิ่งที่ต้องการลำดับที่ 2 4. นักเรียนที่ถูกสุ่มมีคะแนนตามที่กำหนดเพิ่มขึ้น 4 คะแนนนักเรียนจะได้สิ่งที่ต้องการลำดับที่ 1 และนักเรียนจะได้รับรางวัลพิเศษเมื่อสะสมภาพไม้ครบ 20 ภาพ	1. เอกสารประกอบการทำงานแบบฝึกหัดวิธีโคลท 2. ใบงานแบบฝึกหัดวิธีโคลท
6-9	การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เรื่องการแต่งประโยคตามหลักไวยากรณ์	เพื่อให้ นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ในการแต่งประโยคได้ถูกต้องหลังจากการเรียนรู้ด้วยวิธีโคลทและการวางแผนเป็นกลุ่ม		1. เอกสารประกอบการทำงานแบบฝึกหัดวิธีโคลท 2. ใบงานแบบฝึกหัดวิธีโคลท

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ	อุปกรณ์
10-13	การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่อง การเรียงลำดับเหตุการณ์	เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในเรื่องของการเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้องหลังจากการเรียนรู้ด้วยวิธีโคลสและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม		1. เอกสารประกอบ การเขียน 2. ใบงานแบบฝึกหัดวิธีโคลส
14	ปัจฉิมนิเทศ	1. เพื่อให้นักเรียนสรุปผลที่ได้จากการทดลองโดยการใช้วิธีโคลสและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคลเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ 2. เพื่อให้นักเรียนนำวิธีการโคลสไปใช้ในการพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน	1. ผู้วิจัยให้นักเรียนกล่าวถึงผลที่ได้จากการทดลอง หลังจากนั้นผู้วิจัยกล่าวสรุปเพิ่มเติม 2. ผู้วิจัยมอบรางวัลพิเศษให้กับนักเรียนที่สามารถทำได้ตามเงื่อนไขที่กำหนด 3. ผู้วิจัยกล่าวขอขอบคุณนักเรียนทุกคนและกล่าวปิดการทดลอง	

หมายเหตุ ในการทดลองแต่ละครั้งใช้เวลา 50 นาที โดยแบ่งดังนี้

1. ชำนาญ ใช้เวลา 5 นาที
2. ชำนาญ ใช้เวลา 35 นาที
3. ชำนาญ ใช้เวลา 10 นาที

รายละเอียดโปรแกรมการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล การทดลองครั้งที่ 1

เรื่อง ปฐมนิเทศ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียนและระหว่างนักเรียนด้วยกัน
2. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ของการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ
3. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ของการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล

เวลา 50 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยแนะนำตนเองให้นักเรียนรู้จัก
2. ให้นักเรียนร่วมกิจกรรมสร้างความคุ้นเคย โดยผู้วิจัยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน เพื่อเล่นเกมต่อคำศัพท์กลุ่มละ 1 ชุด
3. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสนทนากันเกี่ยวกับชุดคำศัพท์ที่ต่อได้ จากนั้นให้นักเรียนต่อคำเหล่านั้นเป็นประโยคให้ได้ใจความ
4. ตัวแทนนักเรียนอ่านประโยคที่ต่อได้ให้เพื่อนๆ กลุ่มอื่น ๆ ฟัง
5. ผู้วิจัยให้นักเรียนนำประโยคของกลุ่มมาวางไว้ที่โต๊ะกลางห้อง แล้วให้นักเรียนช่วยกันต่อประโยคของแต่ละกลุ่มให้เป็นเรื่องราวที่สมบูรณ์ จากนั้นผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเพื่อสร้างความคุ้นเคยมากขึ้น
6. ผู้วิจัยกล่าวถึงการเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องมีความสำคัญต่อการสื่อสารในปัจจุบันเป็นอันมาก ซึ่งผู้ที่สามารถเขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้องก็จะบรรลุความมุ่งหมายในการสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างรวดเร็วและในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะเพิ่มความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษให้แก่ นักเรียน
7. ผู้วิจัยชี้แจงจุดมุ่งหมาย วิธีดำเนินการและขั้นตอนการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไข เป็นรายบุคคล
8. ผู้วิจัยให้นักเรียนตอบแบบสำรวจตัวเสริมแรงและกำหนดรางวัลพิเศษที่ตนเองต้องการในกรณีที่ทำได้ตามเงื่อนไขที่กำหนด
9. ผู้วิจัยชี้แจงการวางเงื่อนไขให้นักเรียนทราบซึ่งผู้วิจัยจะให้การเสริมแรงแก่นักเรียนตามเงื่อนไขที่กำหนดดังนี้
 1. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น 1 คะแนนนักเรียนจะได้รับการเสริมแรง อันดับที่ 4

2. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น 2 คะแนนนักเรียนจะได้รับการเสริมแรงอันดับที่ 3
3. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น 3 คะแนนนักเรียนจะได้รับการเสริมแรงอันดับที่ 2
4. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น 4 คะแนนนักเรียนจะได้รับการเสริมแรงอันดับที่ 1
5. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น 1 คะแนนจะได้รับภาพปั๊มรูปการ์ตูน 1 รูป
6. นักเรียนที่ได้รับภาพปั๊มครบ 20 รูปจะได้รับรางวัลพิเศษตามที่นักเรียนกำหนด
7. ผู้วิจัยให้นักเรียนซักถาม สรุปและนัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ ที่จะในการทดลอง

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและการซักถาม
2. สังเกตความร่วมมือในการทำกิจกรรม

รายละเอียดโปรแกรมการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล การทดลองครั้งที่ 2

เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่องการเขียนสะกดคำ จากเรื่อง Dangerous animals

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ให้นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในเรื่องของการเขียนสะกดคำศัพท์อย่างถูกต้องหลังจากใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ เอกสารประกอบการเรียนเรื่อง Dangerous animals

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ เป็นขั้นก่อนการสอนโดยผู้วิจัยบอกหัวข้อเรื่องที่จะใช้เรียนและสนทนาเกี่ยวกับเรื่องสัตว์ต่าง ๆ ที่นักเรียนรู้จักเพื่อกระตุ้นความสนใจและนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน เป็นขั้นการใช้วิธีโคลซ ประกอบไปด้วยขั้นตอน 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ ในการเรียนคือการเขียนสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง จากนั้นครูแจกเอกสารที่จะใช้ประกอบการเรียนโดยการใช้วิธีโคลซ
2. ผู้วิจัยอธิบายวิธีการเขียนตามวิธีโคลซ โดยเริ่มจากการฝึกเดาคำที่หายไปจากเนื้อเรื่อง พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบและให้ผู้เรียนลองแสดงความคิดเห็นตามวิธีการเดาคำศัพท์และเขียนคำศัพท์ลงในเอกสาร
3. ผู้วิจัยแจกเอกสารเรื่อง Dangerous animals ที่ข้อความมีการตัดคำแล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรกถึงประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว ผู้วิจัยถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไรและสัตว์ที่นักเรียนรู้จักกับความแตกต่างของสัตว์เหล่านั้นเป็นอย่างไร
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านข้อความจากเอกสารเรื่อง Dangerous animals (ที่ข้อความมีการตัดคำแล้ว) โดยครูอ่านให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านข้อความในใจตามผู้วิจัยด้วย
5. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไปโดยการพิจารณาความหมายและโครงสร้างไวยากรณ์ด้วย
6. ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ผู้วิจัยคอยช่วยเหลือ และให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ

7. ผู้วิจัยเฉลยคำศัพท์ที่หายไป โดยการแจกข้อความที่สมบูรณ์ของเรื่องแล้วให้นักเรียนเปรียบเทียบงานของตนกับเฉลยที่ให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้ง ซึ่งผู้วิจัยจะเป็นผู้ให้คำอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างเพิ่มเติม

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปเนื้อเรื่อง Dangerous animals และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมหลังจากการทดลองผู้วิจัยตรวจทานการตรวจแบบฝึกหัดของนักเรียนอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้การเสริมแรงเป็นรายบุคคล ตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงกับผู้วิจัยไว้โดยให้การเสริมแรงในช่วงพักกลางวันของวันที่ทำการทดลอง (ผู้วิจัยได้สำรวจล่วงหน้าเป็นเวลา 1 สัปดาห์)

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของการทำกิจกรรม
2. ผลการเขียนสะกดคำศัพท์

รายละเอียดโปรแกรมการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล การทดลองครั้งที่ 3

เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่องการเขียนสะกดคำ จากเรื่อง **Dinner**

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ให้นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในเรื่องของการเขียนสะกดคำศัพท์อย่างถูกต้องหลังจากใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ เอกสารประกอบการเรียนเรื่อง **Dinner**

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ เป็นขั้นก่อนการสอนโดยผู้วิจัยบอกหัวข้อเรื่องที่จะใช้เรียนและสนทนาเกี่ยวกับเรื่องการรับประทานอาหารมื้อต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นความสนใจและนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน เป็นขั้นการใช้วิธีโคลซ ประกอบไปด้วยขั้นตอน 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ ในการเรียนคือการเขียนสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง จากนั้นครูแจกเอกสารที่จะใช้ประกอบการเรียนโดยการใช้วิธีโคลซ
2. ผู้วิจัยอธิบายวิธีการเขียนตามวิธีโคลซ โดยเริ่มจากการฝึกเดาคำที่หายไปจากเนื้อเรื่อง พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบและให้ผู้เรียนลองแสดงความคิดตามวิธีการเดาคำศัพท์และเขียนคำศัพท์
3. ผู้วิจัยแจกเอกสารเรื่อง **Dinner** ที่ข้อความมีการตัดคำแล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรกถึงประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว ผู้วิจัยถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไรและนักเรียนมีหน้าที่อะไรบ้างหลังจากการรับประทานอาหารแล้ว
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านข้อความจากเอกสารเรื่อง **Dinner** (ที่ข้อความมีการตัดคำแล้ว) โดยครูอ่านให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านข้อความในใจตามผู้วิจัยด้วย
5. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไปโดยการพิจารณาความหมายและโครงสร้างไวยากรณ์ด้วย
6. ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ผู้วิจัยคอยช่วยเหลือ และให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ
7. ผู้วิจัยเฉลยคำศัพท์ที่หายไป โดยการแจกข้อความที่สมบูรณ์ของเรื่องแล้วให้นักเรียนเปรียบเทียบงานของตนกับเฉลยที่ให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้ง ซึ่งผู้วิจัยจะเป็นผู้ให้คำอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างเพิ่มเติม

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปเนื้อเรื่อง **Dinner** และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม หลังจากการทดลองผู้วิจัยตรวจทานการตรวจแบบฝึกหัดของนักเรียนอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้การเสริมแรงเป็นรายบุคคล .ตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงกับผู้วิจัยไว้โดยให้การเสริมแรงในช่วงพักกลางวันของวันที่ทำการทดลอง (ผู้วิจัยได้สำรวจล่วงหน้าเป็นเวลา 1 สัปดาห์)

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของการทำกิจกรรม
2. ผลการเขียนสะกดคำศัพท์

รายละเอียดโปรแกรมการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล
การทดลองครั้งที่ 4

- เรื่อง** การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่องการเขียนสะกดคำ
 จากเรื่อง **Dial "191"(part 1)**
- วัตถุประสงค์** เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในเรื่องของการเขียนสะกดคำศัพท์
 อย่างถูกต้องหลังจากใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล
- เวลา** 50 นาที
- อุปกรณ์ที่ใช้** เอกสารประกอบการเรียนเรื่อง **Dial "191"(part 1)**
- วิธีดำเนินการ**
- ขั้นที่ 1 ขั้นนำ เป็นขั้นก่อนการสอนโดยผู้วิจัยบอกหัวข้อเรื่องที่จะใช้เรียนและสนทนาเกี่ยวกับเรื่องเสียงที่นักเรียนไม่ต้องการได้ยินขณะนอนหลับ เพื่อกระตุ้นความสนใจและนำเข้าสู่บทเรียน
- ขั้นที่ 2 ขั้นสอน เป็นขั้นการใช้วิธีโคลซ ประกอบไปด้วยขั้นตอน 7 ขั้นตอน ดังนี้
1. ผู้วิจัยบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ในการเรียนคือการเขียนสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง
 2. ผู้วิจัยอธิบายวิธีการเขียนตามวิธีโคลซ โดยเริ่มจากการฝึกเดาคำที่หายไปจากเนื้อเรื่องพร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบและให้ผู้เรียนลองแสดงความคิดตามวิธีการเดาคำศัพท์และ เขียนคำศัพท์
 3. ผู้วิจัยแจกเอกสารเรื่อง **Dial "191"(part 1)** ที่ข้อความมีการตัดคำแล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรกถึงประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว ผู้วิจัยถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องทีอ่านว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไรและนักเรียนมีประสบการณ์ใกล้เคียงกับเรื่องนี้หรือไม่
 4. ผู้วิจัยนำนักเรียนอ่านข้อความจากเอกสารเรื่อง **Dial "191"(part 1)** (ที่ข้อความมีการตัดคำแล้ว) โดยครูอ่านให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านข้อความในใจตามผู้วิจัยด้วย
 5. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไปโดยการพิจารณาความหมายและโครงสร้างไวยากรณ์ด้วย
 6. ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ผู้วิจัยคอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ
 7. ผู้วิจัยเฉลยคำศัพท์ที่หายไป โดยการแจกข้อความที่สมบูรณ์ของเรื่องแล้วให้นักเรียนเปรียบเทียบงานของตนกับเฉลยที่ให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้ง

ซึ่งผู้วิจัยจะเป็นผู้ให้คำอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างเพิ่มเติม

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปเนื้อเรื่อง Dial "191"(part 1) และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม หลังจากการทดลองผู้วิจัยตรวจทานการตรวจแบบฝึกหัดของนักเรียนอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้การเสริมแรงเป็นรายบุคคล ตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงกับผู้วิจัยไว้โดยให้การเสริมแรงในช่วงพักกลางวันของวันที่ทำการทดลอง (ผู้วิจัยได้สำรวจล่วงหน้าเป็นเวลา 1 สัปดาห์)

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของการทำกิจกรรม
2. ผลการเขียนสะกดคำศัพท์

รายละเอียดโปรแกรมการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล
การทดลองครั้งที่ 5

เรื่อง	การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่องการแต่งประโยคตามหลักไวยากรณ์ จากเรื่อง Dial "191"(part 2)
วัตถุประสงค์	เพื่อให้ นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในเรื่องของการแต่งประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์หลังจากใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล
เวลา	50 นาที
อุปกรณ์ที่ใช้	เอกสารประกอบการเรียนเรื่อง Dial "191"(part 2)
วิธีดำเนินการ	<u>ขั้นที่ 1</u> ขั้นนำ เป็นขั้นก่อนการสอนโดยผู้วิจัยบอกหัวข้อเรื่องที่จะใช้เรียนและสนทนาเกี่ยวกับเรื่องโจรย่องเบา เพื่อกระตุ้นความสนใจและนำเข้าสู่บทเรียน <u>ขั้นที่ 2</u> ขั้นสอน เป็นขั้นการใช้วิธีโคลซ ประกอบไปด้วยขั้นตอน 7 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ผู้วิจัยบอกจุดประสงค์การเรียนรู้คือการแต่งประโยคภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง 2. ผู้วิจัยแจกเอกสารเรื่อง Dial "191"(part 2) ที่ข้อความมีการตัดคำแล้ว ให้นักเรียนอ่านประโยคแรกถึงประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว ผู้วิจัยถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านว่าถ้านักเรียนเห็นโจรย่องเบากำลังเข้าบ้านของนักเรียนนักเรียนจะอย่างไร 3. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านข้อความจากเอกสารเรื่อง Dial "191"(part 2)(ที่ข้อความมีการตัดคำแล้ว) โดยครูอ่านให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านข้อความในใจตามผู้วิจัยด้วย 4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไป โดยการพิจารณาความหมายและโครงสร้างไวยากรณ์ด้วย 5. ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ผู้วิจัยคอยช่วยเหลือ และให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ 6. ผู้วิจัยเฉลยคำศัพท์ที่หายไป โดยการแจกข้อความเต็มเรื่องแล้วให้นักเรียนเปรียบเทียบงานของตนกับเฉลยที่ให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้ง ซึ่งผู้วิจัยจะเป็นผู้ให้คำอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างเพิ่มเติม 7. ผู้วิจัยให้นักเรียนฝึกแต่งประโยคเลียนแบบเรื่อง Dial "191"(part 2) โดยแต่งจากเรื่องของตนเองให้ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปเนื้อเรื่อง Dial "191"(part 2)และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม หลังจากการทดลองผู้วิจัยตรวจการทำแบบฝึกหัดการสะกดคำของนักเรียน เพื่อให้การเสริมแรงเป็นรายบุคคล ตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงกับผู้วิจัยไว้โดยให้การเสริมแรงในช่วงพักกลางวันของวันที่ทำการทดลอง (ผู้วิจัยได้สำรวจล่วงหน้าเป็นเวลา 1 สัปดาห์)

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของการทำกิจกรรม
2. ผลการแต่งประโยคภาษาอังกฤษจากเรื่อง Dial "191"(part 2)

รายละเอียดโปรแกรมการใช้วิธีโคลซและการวางแผนเป็นรายบุคคล การทดลองครั้งที่ 6

เรื่อง	การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่องการแต่งประโยคตามหลักไวยากรณ์ จากเรื่อง Daily Routine
วัตถุประสงค์	เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในเรื่องของการแต่งประโยคได้ถูกต้อง ตามหลัก ไวยากรณ์หลังจากใช้วิธีโคลซและการวางแผนเป็นรายบุคคล
เวลา	50 นาที
อุปกรณ์ที่ใช้	เอกสารประกอบการเรียนเรื่อง Daily Routine
วิธีดำเนินการ	<u>ขั้นที่ 1</u> ขั้นนำ เป็นขั้นก่อนการสอนโดยผู้วิจัยบอกหัวข้อเรื่องที่จะใช้เรียนและสนทนาเกี่ยวกับเรื่องกิจวัตรประจำวันต่าง ๆ ที่นักเรียนทำในวันหนึ่ง ๆ เพื่อกระตุ้นความสนใจและนำเข้าสู่บทเรียน <u>ขั้นที่ 2</u> ขั้นสอน เป็นขั้นการใช้วิธีโคลซ ประกอบไปด้วยขั้นตอน 7 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ผู้วิจัยบอกจุดประสงค์การเรียนรู้คือการแต่งประโยคภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง 2. ผู้วิจัยแจกเอกสารเรื่อง Daily Routine ที่ข้อความมีการตัดคำแล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรกถึงประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว ผู้วิจัยถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านว่ามีความใกล้เคียงกับกิจวัตรประจำวันของนักเรียนหรือไม่ 3. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านข้อความจากเอกสารเรื่อง Daily Routine (ที่ข้อความมีการตัดคำแล้ว) โดยครูอ่านให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านข้อความในใจตามผู้วิจัยด้วย 4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไปโดยการพิจารณาความหมายและโครงสร้างไวยากรณ์ด้วย 5. ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ผู้วิจัยคอยช่วยเหลือ และให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ 6. ผู้วิจัยเฉลยคำศัพท์ที่หายไป โดยการแจกข้อความเต็มเรื่องแล้วให้นักเรียนเปรียบเทียบงานของตนกับเฉลยที่ให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้ง ซึ่งผู้วิจัยจะเป็นผู้ให้คำอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างเพิ่มเติม 7. ผู้วิจัยให้นักเรียนฝึกแต่งประโยคเลียนแบบเรื่อง Daily Routine โดยแต่งจากเรื่องของตนเองให้ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปเนื้อเรื่อง Daily Routine และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม หลังจากการทดลองผู้วิจัยตรวจการทำแบบฝึกหัดแต่งประโยคของนักเรียนเพื่อให้การเสริมแรงเป็นรายบุคคล ตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงกับผู้วิจัยไว้โดยให้การเสริมแรงในช่วงพักกลางวันของวันที่ทำการทดลอง (ผู้วิจัยได้สำรวจล่วงหน้าเป็นเวลา 1 สัปดาห์)

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของการทำกิจกรรม
2. ผลการแต่งประโยคภาษาอังกฤษจากเรื่อง Daily Routine

รายละเอียดโปรแกรมการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล การทดลองครั้งที่ 7

เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่องการแต่งประโยคตามหลักไวยากรณ์
จากเรื่อง Wattana

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในเรื่องของการแต่งประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์หลังจากใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ เอกสารประกอบการเรียนเรื่อง Wattana

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ เป็นขั้นก่อนการสอนโดยผู้วิจัยบอกหัวข้อเรื่องที่จะใช้เรียนและสนทนาเกี่ยวกับเรื่องลักษณะนิสัยของเพื่อนสนิทนักเรียน เพื่อกระตุ้นความสนใจและนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน เป็นขั้นการใช้วิธีโคลซ ประกอบไปด้วยขั้นตอน 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยบอกจุดประสงค์การเรียนรู้คือการแต่งประโยคภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง
2. ผู้วิจัยแจกเอกสารเรื่อง Wattana ที่ข้อความมีการตัดคำแล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรกถึงประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว ผู้วิจัยถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่ว่ามีความใกล้เคียงกับเพื่อนของนักเรียนหรือไม่
3. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านข้อความจากเอกสารเรื่อง Wattana (ที่ข้อความมีการตัดคำแล้ว) โดยครูอ่านให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านข้อความในใจตามผู้วิจัยด้วย
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไปโดยการพิจารณาความหมายและโครงสร้างไวยากรณ์ด้วย
5. ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ผู้วิจัยคอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ
6. ผู้วิจัยเฉลยคำศัพท์ที่หายไป โดยการแจกข้อความเต็มเรื่องแล้วให้นักเรียนเปรียบเทียบงานของตนกับเฉลยที่ให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้ง ซึ่งผู้วิจัยจะเป็นผู้ให้คำอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างเพิ่มเติม
7. ผู้วิจัยให้นักเรียนฝึกแต่งประโยคเลียนแบบเรื่อง Wattana โดยแต่งจากเรื่องของตนเองให้ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปเนื้อเรื่อง Wattana และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม หลังจากการทดลองผู้วิจัยตรวจการทำแบบฝึกหัดแต่งประโยคของนักเรียนเพื่อให้การเสริมแรงเป็นรายบุคคล ตาม

เงื่อนไขที่ได้ตกลงกับผู้วิจัยไว้โดยให้การเสริมแรงในช่วงพักกลางวันของวันที่ทำการทดลอง (ผู้วิจัยได้
สำรวจล่วงหน้าเป็นเวลา 1 สัปดาห์)

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของการทำกิจกรรม
2. ผลการแต่งประโยคภาษาอังกฤษจากเรื่อง Wattana

รายละเอียดโปรแกรมการใช้วิธีโคลทและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล การทดลองครั้งที่ 8

เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่องการแต่งประโยคตามหลักไวยากรณ์
จากเรื่อง Mr. Jonathan

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในเรื่องของการแต่งประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์หลังจากใช้วิธีโคลทและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ เอกสารประกอบการเรียนเรื่อง Mr. Jonathan

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ เป็นขั้นก่อนการสอนโดยผู้วิจัยบอกหัวข้อเรื่องที่จะใช้เรียนและสนทนาเกี่ยวกับการกระทำบางครั้งที่นักเรียนทำไปเพราะความสงสัย เพื่อกระตุ้นความสนใจและนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน เป็นขั้นการใช้วิธีโคลท ประกอบไปด้วยขั้นตอน 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยบอกจุดประสงค์การเรียนรู้คือการแต่งประโยคภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง
2. ผู้วิจัยแจกเอกสารเรื่อง Mr. Jonathan ที่ข้อความมีการตัดคำแล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรกถึงประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว ผู้วิจัยถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านว่ามีความใกล้เคียงกับนักเรียนหรือไม่
3. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านข้อความจากเอกสารเรื่อง Mr. Jonathan (ที่ข้อความมีการตัดคำแล้ว) โดยครูอ่านให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านข้อความในใจตามผู้วิจัยด้วย
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไปโดยการพิจารณาความหมายและโครงสร้างไวยากรณ์ด้วย
5. ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ผู้วิจัยคอยช่วยเหลือ และให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ
6. ผู้วิจัยเฉลยคำศัพท์ที่หายไป โดยการแจกข้อความเต็มเรื่องแล้วให้นักเรียนเปรียบเทียบ งานของตนกับเฉลยที่ให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้ง ซึ่งผู้วิจัยจะเป็นผู้ให้คำอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างเพิ่มเติม
8. ผู้วิจัยให้นักเรียนฝึกแต่งประโยคเลียนแบบเรื่อง Mr. Jonathan โดยแต่งจากเรื่องของตนเองให้ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปเนื้อเรื่อง Mr. Jonathan และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม หลังจากการทดลองผู้วิจัยตรวจการทำแบบฝึกหัดแต่งประโยคของนักเรียนเพื่อให้การเสริมแรงเป็นรายบุคคล ตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงกับผู้วิจัยไว้โดยให้การเสริมแรงในช่วงพักกลางวันของวันที่ทำการทดลอง (ผู้วิจัยได้สำรวจล่วงหน้าเป็นเวลา 1 สัปดาห์)

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของการทำกิจกรรม
2. ผลการแต่งประโยคภาษาอังกฤษจากเรื่อง Mr. Jonathan

รายละเอียดโปรแกรมการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล
การทดลองครั้งที่ 9

- เรื่อง** การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่องการแต่งประโยคตามหลักไวยากรณ์ จากเรื่อง Mr. Jack and his wallet
- วัตถุประสงค์** เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในเรื่องของการแต่งประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์หลังจากใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล
- เวลา** 50 นาที
- อุปกรณ์ที่ใช้** เอกสารประกอบการเรียนเรื่อง Mr. Jack and his wallet
- วิธีดำเนินการ**
- ขั้นที่ 1 ขั้นนำ เป็นขั้นก่อนการสอนโดยผู้วิจัยบอกหัวข้อเรื่องที่จะใช้เรียนและสนทนาเกี่ยวกับการลืมนั่นของ หรือเป็นผู้พบสิ่งของเพื่อกระตุ้นความสนใจและนำเข้าสูบทเรียน
- ขั้นที่ 2 ขั้นสอน เป็นขั้นการใช้วิธีโคลซ ประกอบไปด้วยขั้นตอน 7 ขั้นตอน ดังนี้
1. ผู้วิจัยบอกจุดประสงค์การเรียนรู้คือการแต่งประโยคภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง
 2. ผู้วิจัยแจกเอกสารเรื่อง Mr. Jack and his wallet ที่ข้อความมีการตัดคำแล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรกถึงประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว ผู้วิจัยถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านว่ามีความใกล้เคียงกับนักเรียนหรือไม่
 3. ผู้วิจัยนำนักเรียนอ่านข้อความจากเอกสารเรื่อง Mr. Jack and his wallet (ที่ข้อความมีการตัดคำแล้ว) โดยครูอ่านให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านข้อความในใจตามผู้วิจัยด้วย
 4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไป โดยการพิจารณาความหมายและโครงสร้างไวยากรณ์ด้วย
 5. ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ผู้วิจัยคอยช่วยเหลือ และให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ
 6. ผู้วิจัยเฉลยคำศัพท์ที่หายไป โดยการแจกข้อความเต็มเรื่องแล้วให้นักเรียนเปรียบเทียบงานของตนกับเฉลยที่ให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้ง ซึ่งผู้วิจัยจะเป็นผู้ให้คำอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างเพิ่มเติม
 7. ผู้วิจัยให้นักเรียนฝึกแต่งประโยคเลียนแบบเรื่อง Mr. Jack and his wallet โดยแต่งจากเรื่องของตนเองให้ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปเนื้อเรื่อง Mr. Jack and his wallet และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม หลังจากการทดลองผู้วิจัยตรวจการทำแบบฝึกหัดแต่งประโยคของนักเรียนเพื่อให้การเสริมแรง

เป็นรายบุคคล ตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงกับผู้วิจัยไว้โดยให้การเสริมแรงในช่วงพักกลางวันของวันที่ทำการทดลอง (ผู้วิจัยได้สำรวจล่วงหน้าเป็นเวลา 1 สัปดาห์)

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของการทำกิจกรรม
2. ผลการแต่งประโยคภาษาอังกฤษจากเรื่อง Mr. Jack and his wallet

รายละเอียดโปรแกรมการใช้วิถีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล การทดลองครั้งที่ 10

เรื่อง	การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่องการเรียงลำดับเหตุการณ์ จากเรื่อง How to use the TV control
วัตถุประสงค์	เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในเรื่องของการเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ ถูกต้องหลังจากใช้วิถีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล
เวลา	50 นาที
อุปกรณ์ที่ใช้	เอกสารประกอบการเรียนเรื่อง How to use the TV control
วิธีดำเนินการ	<u>ขั้นที่ 1</u> ขั้นนำ เป็นขั้นก่อนการสอนโดยผู้วิจัยบอกหัวข้อเรื่องที่จะใช้เรียนและสนทนาเกี่ยวกับ เรื่องการใช้รีโมทต่าง ๆ ที่นักเรียนเคยใช้เพื่อกระตุ้นความสนใจและนำเข้าสู่บทเรียน <u>ขั้นที่ 2</u> ขั้นสอน เป็นขั้นการใช้วิถีโคลซ ประกอบไปด้วยขั้นตอน 7 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ผู้วิจัยบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ คือการเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง 2. ผู้วิจัยแจกเอกสารเรื่อง How to use the TV control ที่ข้อความมีการตัดคำแล้วให้ นักเรียนอ่านประโยคแรกถึงประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว ผู้วิจัยถามนักเรียนเกี่ยวกับ เรื่องประสบการณ์ในการใช้โทรศัพท์ชนิดต่าง ๆ 3. ผู้วิจัยนำนักเรียนอ่านข้อความจากเอกสารเรื่อง How to use the TV control (ที่ ข้อความมีการตัดคำแล้ว) โดยครูอ่านให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านข้อความ ในใจตามผู้วิจัยด้วย 4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไป โดยการพิจารณาความหมายและโครงสร้างไวยากรณ์ด้วย 5. ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ผู้วิจัยคอยช่วย เหลือ และให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ 6. ผู้วิจัยเฉลยคำศัพท์ที่หายไป โดยการแจกข้อความเต็มเรื่องแล้วให้นักเรียน เปรียบเทียบงานของตนกับเฉลยที่ให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้ง ซึ่งผู้ วิจัยจะเป็นผู้ให้คำอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างเพิ่มเติม 7. ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเรียงลำดับเหตุการณ์จากแบบเรื่อง How to use the TV control โดยเรียงลำดับเรื่องให้ถูกต้อง <u>ขั้นที่ 3</u> ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปเนื้อเรื่อง How to use the TV control และผู้วิจัยสรุปเพิ่ม เติม หลังจากการทดลองผู้วิจัยตรวจการทำแบบฝึกหัดเรียงลำดับเรื่องของนักเรียนเพื่อให้การเสริมแรง

เป็นรายบุคคล ตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงกับผู้วิจัยไว้โดยให้การเสริมแรงในช่วงพักกลางวันของวันที่ทำการทดลอง (ผู้วิจัยได้สำรวจล่วงหน้าเป็นเวลา 1 สัปดาห์)

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของการทำกิจกรรม
2. ผลการเรียนรู้ลำดับจากเรื่อง How to use the TV control

รายละเอียดโปรแกรมการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล การทดลองครั้งที่ 11

- เรื่อง** การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่องการเรียงลำดับเหตุการณ์
จากเรื่อง A day
- วัตถุประสงค์** เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในเรื่องของการเรียงลำดับเหตุการณ์ได้
ถูกต้องหลังจากใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล
- เวลา** 50 นาที
- อุปกรณ์ที่ใช้** เอกสารประกอบการเรียนเรื่อง A day
- วิธีดำเนินการ**
- ขั้นที่ 1 ขั้นนำ เป็นขั้นก่อนการสอนโดยผู้วิจัยบอกหัวข้อเรื่องที่จะใช้เรียนและสนทนาเกี่ยวกับ
เรื่องการใช้เวลาในวันหนึ่ง ๆ ของนักเรียน เพื่อกระตุ้นความสนใจและนำเข้าสู่บทเรียน
- ขั้นที่ 2 ขั้นสอน เป็นขั้นการใช้วิธีโคลซ ประกอบไปด้วยขั้นตอน 7 ขั้นตอน ดังนี้
1. ผู้วิจัยบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ คือการเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง
 2. ผู้วิจัยแจกเอกสารเรื่อง A day ที่ข้อความมีการตัดคำแล้วให้นักเรียนอ่านประโยค
แรกถึงประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว
 3. ผู้วิจัยถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องการใช้เวลาในวันหนึ่ง ๆ ผู้วิจัยนำนักเรียนอ่านข้อ
ความจากเอกสารเรื่อง A day (ที่ข้อความมีการตัดคำแล้ว) โดยครูอ่านให้นัก
เรียนฟังและให้นักเรียนอ่านข้อความในใจตามผู้วิจัยด้วย
 4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไป
โดยการพิจารณาความหมายและโครงสร้างไวยากรณ์ด้วย
 5. ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ผู้วิจัยคอยช่วย
เหลือ และให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ
 6. ผู้วิจัยเฉลยคำศัพท์ที่หายไป โดยการแจกข้อความเต็มเรื่องแล้วให้นักเรียน
เปรียบเทียบงานของตนกับเฉลยที่ให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้ง ซึ่งผู้
วิจัยจะเป็นผู้ให้คำอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างเพิ่มเติม
 7. ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเรียงลำดับเหตุการณ์จากแบบเรื่อง A day โดย
เรียงลำดับเรื่องให้ถูกต้อง
- ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปเนื้อเรื่อง A day และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม หลังจากการ
ทดลองผู้วิจัยตรวจการทำแบบฝึกหัดเรียงลำดับเรื่องของนักเรียนเพื่อให้การเสริมแรงเป็นรายบุคคล

ตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงกับผู้วิจัยไว้โดยให้การเสริมแรงในช่วงพักกลางวันของวันที่ทำการทดลอง (ผู้วิจัยได้สำรวจล่วงหน้าเป็นเวลา 1 สัปดาห์)

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของการทำกิจกรรม
2. ผลการเรียนรู้ลำดับจากเรื่อง A day

รายละเอียดโปรแกรมการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล
การทดลองครั้งที่ 12

- เรื่อง** การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่องการเรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่อง School day
- วัตถุประสงค์** เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในเรื่องของการเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้องหลังจากใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล
- เวลา** 50 นาที
- อุปกรณ์ที่ใช้** เอกสารประกอบการเรียนเรื่อง School day
- วิธีดำเนินการ**
- ขั้นที่ 1 ขั้นนำ เป็นขั้นก่อนการสอนโดยผู้วิจัยบอกหัวข้อเรื่องที่จะใช้เรียนและสนทนาเกี่ยวกับเรื่องการใช้เวลาในวันหนึ่ง ๆ ที่โรงเรียนของนักเรียน เพื่อกระตุ้นความสนใจและนำเข้าสู่บทเรียน
- ขั้นที่ 2 ขั้นสอน เป็นขั้นการใช้วิธีโคลซ ประกอบไปด้วยขั้นตอน 7 ขั้นตอน ดังนี้
1. ผู้วิจัยบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ คือการเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง
 2. ผู้วิจัยแจกเอกสารเรื่อง School day ที่ข้อความมีการตัดคำแล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรกถึงประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว
 3. ผู้วิจัยถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องการใช้เวลาที่โรงเรียนแล้วผู้วิจัยนำนักเรียนอ่านข้อความจากเอกสารเรื่อง School day (ที่ข้อความมีการตัดคำแล้ว) โดยครูอ่านให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านข้อความในใจตามผู้วิจัยด้วย
 4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไปโดยการพิจารณาความหมายและโครงสร้างไวยากรณ์ด้วย
 5. ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ผู้วิจัยคอยช่วยเหลือ และให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ
 6. ผู้วิจัยเฉลยคำศัพท์ที่หายไป โดยการแจกข้อความเต็มเรื่องแล้วให้นักเรียนเปรียบเทียบกับงานของตนกับเฉลยที่ให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้ง ซึ่งผู้วิจัยจะเป็นผู้ให้คำอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างเพิ่มเติม
 7. ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเรียงลำดับเหตุการณ์จากแบบเรื่อง School day โดยเรียงลำดับเรื่องให้ถูกต้อง
- ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปเนื้อเรื่อง School day และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม หลังจากการทดลองผู้วิจัยตรวจการทำแบบฝึกหัดเรียงลำดับเรื่องของนักเรียนเพื่อให้การเสริมแรงเป็นรายบุคคล

ตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงกับผู้วิจัยไว้โดยให้การเสริมแรงในช่วงพักกลางวันของวันที่ทำการทดลอง (ผู้วิจัยได้สำรวจล่วงหน้าเป็นเวลา 1 สัปดาห์)

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของการทำกิจกรรม
2. ผลการเรียนรู้ลำดับจากเรื่อง School day

รายละเอียดโปรแกรมการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล
การทดลองครั้งที่ 13

เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่องการเรียงลำดับเหตุการณ์ จากเรื่อง Holiday

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในเรื่องของการเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้องหลังจากใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ เอกสารประกอบการเรียนเรื่อง Holiday

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ เป็นขั้นก่อนการสอนโดยผู้วิจัยบอกหัวข้อเรื่องที่จะใช้เรียนและสนทนาเกี่ยวกับเรื่องการใช้เวลาในวันหยุดของนักเรียน เพื่อกระตุ้นความสนใจและนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน เป็นขั้นการใช้วิธีโคลซ ประกอบไปด้วยขั้นตอน 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ คือการเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง
2. ผู้วิจัยแจกเอกสารเรื่อง Holiday ที่ข้อความมีการตัดคำแล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรกถึงประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว
3. ผู้วิจัยถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องการใช้เวลาในหยุด แล้วผู้วิจัยนำนักเรียนอ่านข้อความจากเอกสารเรื่อง Holiday (ที่ข้อความมีการตัดคำแล้ว) โดยครูอ่านให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านข้อความในใจตามผู้วิจัยด้วย
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไปโดยการพิจารณาความหมายและโครงสร้างไวยากรณ์ด้วย
5. ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ผู้วิจัยคอยช่วยเหลือ และให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ
6. ผู้วิจัยเฉลยคำศัพท์ที่หายไป โดยการแจกข้อความเต็มเรื่องแล้วให้นักเรียนเปรียบเทียบงานของตนกับเฉลยที่ให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้ง ซึ่งผู้วิจัยจะเป็นผู้ให้คำอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างเพิ่มเติม
7. ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเรียงลำดับเหตุการณ์จากแบบเรื่อง Holiday โดยเรียงลำดับเรื่องให้ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปเนื้อเรื่อง Holiday และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม หลังจากการทดลองผู้วิจัยตรวจการทำแบบฝึกหัดเรียงลำดับเรื่องของนักเรียนเพื่อให้การเสริมแรงเป็นรายบุคคล ตามเงื่อนไข

ที่ได้ตกลงกับผู้วิจัยไว้โดยให้การเสริมแรงในช่วงพักกลางวันของวันที่ทำการทดลอง (ผู้วิจัยได้สำรวจล่วงหน้าเป็นเวลา 1 สัปดาห์)

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของการทำกิจกรรม
2. ผลการเรียนรู้ลำดับจากเรื่อง Holiday

**รายละเอียดโปรแกรมการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล
การทดลองครั้งที่ 14**

เรื่อง ปัจฉิมนิเทศ

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ 1. เพื่อให้ผู้รับการทดลองเข้าใจและ สรุปผลของการใช้วิธีโคลนและการเสริมแรงเป็นรายบุคคลที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
2. เพื่อทดสอบความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษหลังการทดลอง

วิธีดำเนินการ 1. ผู้วิจัยให้ผู้รับการทดลองสรุปผลที่ได้จากการทดลอง จากนั้นผู้วิจัยจึงสรุปผลเพิ่มเติม
2. ผู้วิจัยกล่าวขอขอบคุณผู้รับการทดลองที่ให้ความร่วมมือในการทดลองและกล่าวปิดการทดลอง

การประเมินผล สังเกตจากความสนใจในการสรุปอย่างมีสาระ และจากแบบทดสอบความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ

รายละเอียดโปรแกรมการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม การทดลองครั้งที่ 1

เรื่อง ปฐมนิเทศ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียนและระหว่างนักเรียนด้วยกัน
2. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ของการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ของการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม

เวลา 50 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยแนะนำตนเองให้นักเรียนรู้จัก
2. ให้นักเรียนร่วมกิจกรรมสร้างความคุ้นเคย โดยผู้วิจัยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน เพื่อเล่นเกมต่อคำศัพท์กลุ่มละ 1 ชุด
3. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสนทนากันเกี่ยวกับชุดคำศัพท์ที่ต่อได้ จากนั้นให้นักเรียนต่อคำเหล่านั้นเป็นประโยคให้ได้ใจความ
4. ตัวแทนนักเรียนอ่านประโยคที่ต่อได้ให้เพื่อนๆ กลุ่มอื่น ๆ ฟัง
5. ผู้วิจัยให้นักเรียนนำประโยคของกลุ่มมาวางไว้ที่โต๊ะกลางห้อง แล้วให้นักเรียนช่วยกันต่อประโยคของแต่ละกลุ่มให้เป็นเรื่องราวที่สมบูรณ์ จากนั้นผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเพื่อสร้างความคุ้นเคยมากขึ้น
6. ผู้วิจัยกล่าวถึงการเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องมีความสำคัญต่อการสื่อสารในปัจจุบันเป็นอันมาก ซึ่งผู้ที่สามารถเขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้องก็จะบรรลุความมุ่งหมายในการสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างรวดเร็วและในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะเพิ่มความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษให้แก่ นักเรียน
7. ผู้วิจัยชี้แจงจุดมุ่งหมาย วิธีดำเนินการและขั้นตอนการใช้วิธีโคลนและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม
8. ผู้วิจัยให้นักเรียนตอบแบบสำรวจตัวเสริมแรงและกำหนดรางวัลพิเศษที่ตนเองต้องการในกรณีที่ทำได้ตามเงื่อนไขที่กำหนด
9. ผู้วิจัยชี้แจงการวางเงื่อนไขให้นักเรียนทราบซึ่งผู้วิจัยจะให้การเสริมแรงแก่นักเรียนในกลุ่มทุกคนถ้านักเรียนที่ถูกสุ่มขึ้นมาทำตามเงื่อนไขที่กำหนดได้ดังนี้

9.1 นักเรียนที่ถูกสุ่มขึ้นมา มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น 1 คะแนน นักเรียนจะได้รับการเสริมแรง อันดับที่ 4

9.2 นักเรียนที่ถูกสุ่มขึ้นมา มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น 2 คะแนน นักเรียนจะได้รับการเสริมแรงอันดับที่ 3

9.3 นักเรียนที่ถูกสุ่มขึ้นมา มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น 3 คะแนน นักเรียนจะได้รับการเสริมแรงอันดับที่ 2

9.4 นักเรียนที่ถูกสุ่มขึ้นมา มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น 4 คะแนน นักเรียนจะได้รับการเสริมแรงอันดับที่ 1

9.5 นักเรียนทุกคนที่มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น 1 คะแนนจะได้รับภาพปั๊มรูปการ์ตูน 1 รูป

9.6 นักเรียนที่ถูกสุ่มขึ้นมา ได้รับภาพปั๊มครบ 20 รูป นักเรียนในกลุ่มจะได้รับโบนัสตามที่นักเรียนกำหนด

9.7 ผู้วิจัยให้นักเรียนซักถาม สรุปและนัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ ที่จะในการทดลอง

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและการซักถาม
2. สังเกตความร่วมมือในการทำกิจกรรม

รายละเอียดโปรแกรมการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม การทดลองครั้งที่ 2

เรื่อง	การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่องการเขียนสะกดคำ จากเรื่อง Dangerous animals
วัตถุประสงค์	เพื่อให้ นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในเรื่องของการเขียนสะกดคำศัพท์อย่างถูกต้องหลังจากใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม
เวลา	50 นาที
อุปกรณ์ที่ใช้	เอกสารประกอบการเรียนเรื่อง Dangerous animals
วิธีดำเนินการ	

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ เป็นขั้นก่อนการสอนโดยผู้วิจัยบอกหัวข้อเรื่องที่จะใช้เรียนและสนทนาเกี่ยวกับเรื่องสัตว์ต่าง ๆ ที่นักเรียนรู้จักเพื่อกระตุ้นความสนใจและนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน เป็นขั้นการใช้วิธีโคลซ ประกอบไปด้วยขั้นตอน 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ ในการเรียนคือการเขียนสะกดคำศัพท์ที่ได้ถูกต้อง ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มทำงาน
2. ผู้วิจัยอธิบายวิธีการเขียนตามวิธีโคลซ โดยเริ่มจากการฝึกเดาคำที่หายไปจากเนื้อเรื่อง พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบและให้ผู้เรียนลองแสดงความคิดตามวิธีการเดาคำศัพท์
3. ผู้วิจัยแจกเอกสารเรื่อง Dangerous animals ที่ข้อความมีการตัดคำแล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรกถึงประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว ผู้วิจัยถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไรและสัตว์ที่นักเรียนรู้จักกับความแตกต่างของสัตว์เหล่านั้นเป็นอย่างไร
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านข้อความจากเอกสารเรื่อง Dangerous animals (ที่ข้อความมีการตัดคำแล้ว) โดยครูอ่านให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านข้อความในใจตามผู้วิจัยด้วย
5. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไปโดยการพิจารณาความหมายและโครงสร้างไวยากรณ์ด้วย
6. ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายร่วมกันภายในกลุ่มเกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ผู้วิจัยคอยช่วยเหลือ และให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ

7. ผู้วิจัยเฉลยคำศัพท์ที่หายไป โดยการแจกข้อความที่สมบูรณ์ของเรื่องแล้วให้นักเรียนเปรียบเทียบงานของตนกับเฉลยที่ให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้ง ซึ่งผู้วิจัยจะเป็นผู้ให้คำอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างเพิ่มเติม

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปเนื้อเรื่อง Dangerous animals และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม หลังจากการทดลองผู้วิจัยตรวจทานการตรวจแบบฝึกหัดของนักเรียนอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้การเสริมแรงเป็นกลุ่ม ตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงกับผู้วิจัยไว้โดยให้การเสริมแรงในช่วงพักกลางวันของวันที่ทำการทดลอง (ผู้วิจัยได้สำรวจล่วงหน้าเป็นเวลา 1 สัปดาห์)

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของการทำกิจกรรม
2. ผลการเขียนสะกดคำศัพท์

รายละเอียดโปรแกรมการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม การทดลองครั้งที่ 3

- เรื่อง** การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่องการเขียนสะกดคำ
จากเรื่อง **Dinner**
- วัตถุประสงค์** เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในเรื่องของการเขียนสะกดคำศัพท์อย่างถูกต้องหลังจากใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม
- เวลา** 50 นาที
- อุปกรณ์ที่ใช้** เอกสารประกอบการเรียนเรื่อง **Dinner**
- วิธีดำเนินการ**
- ขั้นที่ 1 ขั้นนำ เป็นขั้นก่อนการสอนโดยผู้วิจัยบอกหัวข้อเรื่องที่จะใช้เรียนและสนทนาเกี่ยวกับเรื่องการรับประทานอาหารมือต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นความสนใจและนำเข้าสูบทเรียน
- ขั้นที่ 2 ขั้นสอน เป็นขั้นการใช้วิธีโคลซ ประกอบไปด้วยขั้นตอน 7 ขั้นตอน ดังนี้
1. ผู้วิจัยบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ ในการเรียนคือการเขียนสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง จากนั้นครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มทำงาน
 2. ผู้วิจัยอธิบายวิธีการเขียนตามวิธีโคลซ โดยเริ่มจากการฝึกเดาคำที่หายไปจากเนื้อเรื่อง พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบและให้ผู้เรียนลองแสดงความคิดตามวิธีการเดาคำศัพท์
 3. ผู้วิจัยแจกเอกสารเรื่อง **Dinner** ที่ข้อความมีการตัดคำแล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรกถึงประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว ผู้วิจัยถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไรและนักเรียนมีหน้าที่อะไรบ้างหลังจากการรับประทานอาหารแล้ว
 4. ผู้วิจัยนำนักเรียนอ่านข้อความจากเอกสารเรื่อง **Dinner** (ที่ข้อความมีการตัดคำแล้ว) โดยครูอ่านให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านข้อความในใจตามผู้วิจัยด้วย
 5. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไป โดยการพิจารณาความหมายและโครงสร้างไวยากรณ์ด้วย
 6. ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายร่วมกันภายในกลุ่มเกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ผู้วิจัยคอยช่วยเหลือ และให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ

7. ผู้วิจัยเฉลยคำศัพท์ที่หายไป โดยการแจกข้อความที่สมบูรณ์ของเรื่องแล้วให้นักเรียนเปรียบเทียบงานของตนกับเฉลยที่ให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้ง ซึ่งผู้วิจัยจะเป็นผู้ให้คำอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างเพิ่มเติม

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปเนื้อเรื่อง **Dinner** และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม หลังจากการทดลองผู้วิจัยตรวจทานการตรวจแบบฝึกหัดของนักเรียนอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้การเสริมแรงเป็นกลุ่ม ตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงกับผู้วิจัยไว้โดยให้การเสริมแรงในช่วงพักกลางวันของวันที่ทำการทดลอง (ผู้วิจัยได้สำรวจล่วงหน้าเป็นเวลา 1 สัปดาห์)

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของการทำกิจกรรม
2. ผลการเขียนสะกดคำศัพท์

รายละเอียดโปรแกรมการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม การทดลองครั้งที่ 4

- เรื่อง** การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่องการเขียนสะกดคำ
จากเรื่อง **Dial "191"(part 1)**
- วัตถุประสงค์** เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในเรื่องของการเขียนสะกดคำศัพท์อย่างถูกต้องหลังจากใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม
- เวลา** 50 นาที
- อุปกรณ์ที่ใช้** เอกสารประกอบการเรียนเรื่อง **Dial "191"(part 1)**
- วิธีดำเนินการ**
- ขั้นที่ 1 ขั้นนำ เป็นขั้นก่อนการสอนโดยผู้วิจัยบอกหัวข้อเรื่องที่จะใช้เรียนและสนทนาเกี่ยวกับเรื่องเสียงที่นักเรียนไม่ต้องการได้ยินขณะนอนหลับ เพื่อกระตุ้นความสนใจและนำเข้าสู่บทเรียน
- ขั้นที่ 2 ขั้นสอน เป็นขั้นการใช้วิธีโคลซ ประกอบไปด้วยขั้นตอน 7 ขั้นตอน ดังนี้
1. ผู้วิจัยบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ ในการเรียนคือการเขียนสะกดคำศัพท์ที่ได้ถูกต้อง จากนั้นครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มทำงาน
 2. ผู้วิจัยอธิบายวิธีการเขียนตามวิธีโคลซ โดยเริ่มจากการฝึกเดาคำที่หายไปจากเนื้อเรื่อง พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบและให้ผู้เรียนลองแสดงความคิดตามวิธีการเดาคำศัพท์และเขียนคำศัพท์ลงในเอกสารตัวอย่าง
 3. ผู้วิจัยแจกเอกสารเรื่อง **Dial "191"(part 1)** ที่ข้อความมีการตัดคำแล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรกถึงประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว ผู้วิจัยถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไรและนักเรียนมีประสบการณ์ใกล้เคียงกับเรื่องนี้หรือไม่
 4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านข้อความจากเอกสารเรื่อง **Dial "191"(part 1)** (ที่ข้อความมีการตัดคำแล้ว) โดยครูอ่านให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านข้อความในใจตามผู้วิจัยด้วย
 5. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไปโดยการพิจารณาความหมายและโครงสร้างไวยากรณ์ด้วย
 6. ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายร่วมกันในกลุ่มเกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ผู้วิจัยคอยช่วยเหลือ และให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ

7. ผู้วิจัยเฉลยคำศัพท์ที่หายไป โดยการแจกข้อความที่สมบูรณ์ของเรื่องแล้วให้นักเรียนเปรียบเทียบงานของตนกับเฉลยที่ให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้ง ซึ่งผู้วิจัยจะเป็นผู้ให้คำอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างเพิ่มเติม

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปเนื้อเรื่อง Dial "191"(part 1) และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม หลังจากการทดลองผู้วิจัยตรวจทานการตรวจแบบฝึกหัดของนักเรียนอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้การเสริมแรงเป็นกลุ่ม ตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงกับผู้วิจัยไว้โดยให้การเสริมแรงในช่วงพักกลางวันของวันที่ทำการทดลอง (ผู้วิจัยได้สำรวจล่วงหน้าเป็นเวลา 1 สัปดาห์)

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของการทำกิจกรรม
2. ผลการเขียนสะกดคำศัพท์

**รายละเอียดโปรแกรมการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม
การทดลองครั้งที่ 5**

เรื่อง	การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่องการแต่งประโยคตามหลักไวยากรณ์ จากเรื่อง Dial "191"(part 2)
วัตถุประสงค์	เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในเรื่องของการแต่งประโยคได้ ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์หลังจากใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม
เวลา	50 นาที
อุปกรณ์ที่ใช้	เอกสารประกอบการเรียนเรื่อง Dial "191"(part 2)
วิธีดำเนินการ	<u>ขั้นที่ 1</u> ขั้นนำ เป็นขั้นก่อนการสอนโดยผู้วิจัยบอกหัวข้อเรื่องที่จะใช้เรียนและสนทนา เกี่ยวกับเรื่องใจลอยเบา เพื่อกระตุ้นความสนใจและนำเข้าสู่บทเรียน <u>ขั้นที่ 2</u> ขั้นสอน เป็นขั้นการใช้วิธีโคลซ ประกอบไปด้วยขั้นตอน 7 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ผู้วิจัยบอกจุดประสงค์การเรียนรู้คือการแต่งประโยคภาษาอังกฤษได้ถูกต้องจากนั้น ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มทำงาน 2. ผู้วิจัยแจกเอกสารเรื่อง Dial "191"(part 2) ที่ข้อความมีการตัดคำแล้ว ให้นักเรียนอ่านประโยคแรกถึงประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว ผู้วิจัยถามนักเรียน เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านว่าถ้านักเรียนเห็นใจลอยเบากำลังเข้าบ้านของนักเรียนนัก เรียนจะอย่างไร 3. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านข้อความจากเอกสารเรื่อง Dial "191"(part 2)(ที่ ข้อความมีการตัดคำแล้ว) โดยครูอ่านให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านข้อความ ในใจตามผู้วิจัยด้วย 4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไป โดยการพิจารณาความหมายและโครงสร้างไวยากรณ์ด้วย 5. ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายร่วมกันภายในกลุ่มเกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ผู้วิจัย คอยช่วยเหลือ และให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ 6. ผู้วิจัยเฉลยคำศัพท์ที่หายไป โดยการแจกข้อความเต็มเรื่องแล้วให้นักเรียน เปรียบเทียบงานของตนกับเฉลยที่ให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้ง ซึ่งผู้ วิจัยจะเป็นผู้ให้คำอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างเพิ่มเติม 7. ผู้วิจัยให้นักเรียนฝึกแต่งประโยคเลียนแบบเรื่อง Dial "191"(part 2) โดยแต่งจากเรื่องของตนเองให้ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปเนื้อเรื่อง **Dial "191"(part 2)** และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม หลังจากการทดลองผู้วิจัยตรวจการทำแบบฝึกหัดการสะกดคำของนักเรียนเพื่อให้การเสริมแรงเป็นกลุ่ม ตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงกับผู้วิจัยไว้โดยให้การเสริมแรงในช่วงพักกลางวันของวันที่ทำการทดลอง (ผู้วิจัยได้สำรวจล่วงหน้าเป็นเวลา 1 สัปดาห์)

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของการทำกิจกรรม
2. ผลการแต่งประโยคภาษาอังกฤษจากเรื่อง **Dial "191"(part 2)**

รายละเอียดโปรแกรมการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม การทดลองครั้งที่ 6

เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่องการแต่งประโยคตามหลักไวยากรณ์
จากเรื่อง Daily Routine

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในเรื่องของการแต่งประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์หลังจากใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ เอกสารประกอบการเรียนเรื่อง Daily Routine

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ เป็นขั้นก่อนการสอนโดยผู้วิจัยบอกหัวข้อเรื่องที่จะใช้เรียนและสนทนาเกี่ยวกับเรื่องสัตว์ต่าง ๆ ที่นักเรียนรู้จักเพื่อกระตุ้นความสนใจและนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน เป็นขั้นการใช้วิธีโคลซ ประกอบไปด้วยขั้นตอน 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยบอกจุดประสงค์การเรียนรู้คือการแต่งประโยคภาษาอังกฤษได้ถูกต้องครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มทำงาน
2. ผู้วิจัยแจกเอกสารเรื่อง Daily Routine ที่ข้อความมีการตัดคำแล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรกถึงประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว ผู้วิจัยถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านว่ามีความใกล้เคียงกับกิจวัตรประจำวันของนักเรียนหรือไม่
3. ผู้วิจัยนำนักเรียนอ่านข้อความจากเอกสารเรื่อง Daily Routine (ที่ข้อความมีการตัดคำแล้ว) โดยครูอ่านให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านข้อความในใจตามผู้วิจัยด้วย
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไปโดยการพิจารณาความหมายและโครงสร้างไวยากรณ์ด้วย
5. ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายร่วมกันภายในกลุ่มเกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ผู้วิจัยคอยช่วยเหลือ และให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ
6. ผู้วิจัยเฉลยคำศัพท์ที่หายไป โดยการแจกข้อความเต็มเรื่องแล้วให้นักเรียนเปรียบเทียบงานของตนกับเฉลยที่ให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้ง ซึ่งผู้วิจัยจะเป็นผู้ให้คำอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างเพิ่มเติม
7. ผู้วิจัยให้นักเรียนฝึกแต่งประโยคเลียนแบบเรื่อง Daily Routine โดยแต่งจากเรื่องของตนเองให้ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปเนื้อเรื่อง Daily Routine และผู้วิจัยสรุปเพิ่ม

เดิม หลังจากการทดลองผู้วิจัยตรวจการทำแบบฝึกหัดแต่งประโยคของนักเรียนเพื่อให้การเสริมแรงเป็นกลุ่ม ตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงกับผู้วิจัยไว้โดยให้การเสริมแรงในช่วงพักกลางวันของวันที่ทำการทดลอง (ผู้วิจัยได้สำรวจล่วงหน้าเป็นเวลา 1 สัปดาห์)

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของการทำกิจกรรม
2. ผลการแต่งประโยคภาษาอังกฤษจากเรื่อง Daily Routine

รายละเอียดโปรแกรมการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม การทดลองครั้งที่ 7

เรื่อง	การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่องการแต่งประโยคตามหลักไวยากรณ์จากเรื่อง Wattana
วัตถุประสงค์	เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในเรื่องของการแต่งประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์หลังจากใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม
เวลา	50 นาที
อุปกรณ์ที่ใช้	เอกสารประกอบการเรียนเรื่อง Wattana
วิธีดำเนินการ	<u>ขั้นที่ 1</u> ขั้นนำ เป็นขั้นก่อนการสอนโดยผู้วิจัยบอกหัวข้อเรื่องที่จะให้เรียนและสนทนาเกี่ยวกับเรื่องลักษณะนิสัยของเพื่อนสนิทนักเรียน เพื่อกระตุ้นความสนใจและนำเข้าสู่บทเรียน <u>ขั้นที่ 2</u> ขั้นสอน เป็นขั้นการใช้วิธีโคลซ ประกอบไปด้วยขั้นตอน 7 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ผู้วิจัยบอกจุดประสงค์การเรียนรู้คือการแต่งประโยคภาษาอังกฤษได้ถูกต้องจากนั้นครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มทำงาน 2. ผู้วิจัยแจกเอกสารเรื่อง Wattana ที่ข้อความมีการตัดคำแล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรกถึงประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว ผู้วิจัยถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านว่ามีความใกล้เคียงกับเพื่อนของนักเรียนหรือไม่ 3. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านข้อความจากเอกสารเรื่อง Daily Routine (ที่ข้อความมีการตัดคำแล้ว) โดยครูอ่านให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านข้อความในใจตามผู้วิจัยด้วย 4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไปโดยการพิจารณาความหมายและโครงสร้างไวยากรณ์ด้วย 5. ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ผู้วิจัยคอยช่วยเหลือ และให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ 6. ผู้วิจัยเฉลยคำศัพท์ที่หายไป โดยการแจกข้อความเต็มเรื่องแล้วให้นักเรียนเปรียบเทียบงานของตนกับเฉลยที่ให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้ง ซึ่งผู้วิจัยจะเป็นผู้ให้คำอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างเพิ่มเติม 7. ผู้วิจัยให้นักเรียนฝึกแต่งประโยคเลียนแบบเรื่อง Wattana โดยแต่งจากเรื่องของตนเองให้ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปเนื้อเรื่อง Wattana และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม หลังจากการทดลอง ผู้วิจัยตรวจการทำแบบฝึกหัดแต่งประโยคของนักเรียนเพื่อให้การเสริมแรงเป็นกลุ่ม ตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงกับผู้วิจัยไว้โดยให้การเสริมแรงในช่วงพักกลางวันของวันที่ทำการทดลอง (ผู้วิจัยได้สำรวจล่วงหน้าเป็นเวลา 1 สัปดาห์)

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของการทำกิจกรรม
2. ผลการแต่งประโยคภาษาอังกฤษจากเรื่อง Wattana

รายละเอียดโปรแกรมการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม การทดลองครั้งที่ 8

เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่องการแต่งประโยคตามหลักไวยากรณ์
จากเรื่อง Mr. Jonathan

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในเรื่องของการแต่งประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์หลังจากใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ เอกสารประกอบการเรียนเรื่อง Mr. Jonathan

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ เป็นขั้นก่อนการสอนโดยผู้วิจัยบอกหัวข้อเรื่องที่จะใช้เรียนและสนทนาเกี่ยวกับการกระทำบางครั้งที่นักเรียนทำไปเพราะความสงสัย เพื่อกระตุ้นความสนใจและนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน เป็นขั้นการใช้วิธีโคลซ ประกอบไปด้วยขั้นตอน 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยบอกจุดประสงค์การเรียนรู้คือการแต่งประโยคภาษาอังกฤษได้ถูกต้องจากนั้นครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มทำงาน
2. ผู้วิจัยแจกเอกสารเรื่อง Mr. Jonathan ที่ข้อความมีการตัดคำแล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรกถึงประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว ผู้วิจัยถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านว่ามีความใกล้เคียงกับนักเรียนหรือไม่
3. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านข้อความจากเอกสารเรื่อง Mr. Jonathan (ที่ข้อความมีการตัดคำแล้ว) โดยครูอ่านให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านข้อความในใจตามผู้วิจัยด้วย
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไปโดยการพิจารณาความหมายและโครงสร้างไวยากรณ์ด้วย
5. ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายร่วมกันภายในกลุ่มเกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ผู้วิจัยคอยช่วยเหลือ และให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ
6. ผู้วิจัยเฉลยคำศัพท์ที่หายไป โดยการแจกข้อความเต็มเรื่องแล้วให้นักเรียนเปรียบเทียบงานของตนกับเฉลยที่ให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้ง ซึ่งผู้วิจัยจะเป็นผู้ให้คำอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างเพิ่มเติม
7. ผู้วิจัยให้นักเรียนฝึกแต่งประโยคเลียนแบบเรื่อง Mr. Jonathan โดยแต่งจากเรื่องของตนเองให้ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปเนื้อเรื่อง Mr. Jonathan และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม หลังจากการทดลองผู้วิจัยตรวจการทำแบบฝึกหัดแต่งประโยคของนักเรียนเพื่อให้การเสริมแรงเป็นกลุ่ม ตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงกับผู้วิจัยไว้โดยให้การเสริมแรงในช่วงพักกลางวันของวันที่ทำการทดลอง (ผู้วิจัยได้สำรวจล่วงหน้าเป็นเวลา 1 สัปดาห์)

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของการทำกิจกรรม
2. ผลการแต่งประโยคภาษาอังกฤษจากเรื่อง Mr. Jonathan

รายละเอียดโปรแกรมการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม
การทดลองครั้งที่ 9

- เรื่อง** การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่องการแต่งประโยคตามหลักไวยากรณ์ จากเรื่อง Mr. Jack and his wallet
- วัตถุประสงค์** เพื่อให้ให้นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในเรื่องของการแต่งประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์หลังจากใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม
- เวลา** 50 นาที
- อุปกรณ์ที่ใช้** เอกสารประกอบการเรียนเรื่อง Mr. Jack and his wallet
- วิธีดำเนินการ**
- ขั้นที่ 1 ขั้นนำ เป็นขั้นก่อนการสอนโดยผู้วิจัยบอกหัวข้อเรื่องที่จะใช้เรียนและสนทนาเกี่ยวกับการลืมหืมของ หรือเป็นผู้พบสิ่งของเพื่อกระตุ้นความสนใจและนำเข้าสูบทเรียน
- ขั้นที่ 2 ขั้นสอน เป็นขั้นการใช้วิธีโคลซ ประกอบไปด้วยขั้นตอน 7 ขั้นตอน ดังนี้
1. ผู้วิจัยบอกจุดประสงค์การเรียนรู้คือการแต่งประโยคภาษาอังกฤษได้ถูกต้องจากนั้นครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มทำงาน
 2. ผู้วิจัยแจกเอกสารเรื่อง Mr. Jack and his wallet ที่ข้อความมีการตัดคำแล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรกถึงประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว ผู้วิจัยถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านว่ามีความใกล้เคียงกับนักเรียนหรือไม่
 3. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านข้อความจากเอกสารเรื่อง Mr. Jack and his wallet (ที่ข้อความมีการตัดคำแล้ว) โดยครูอ่านให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านข้อความในใจตามผู้วิจัยด้วย
 4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไป โดยการพิจารณาความหมายและโครงสร้างไวยากรณ์ด้วย
 5. ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ผู้วิจัยคอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ
 6. ผู้วิจัยเฉลยคำศัพท์ที่หายไป โดยการแจกข้อความเต็มเรื่องแล้วให้นักเรียนเปรียบเทียบงานของตนกับเฉลยที่ให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้ง ซึ่งผู้วิจัยจะเป็นผู้ให้คำอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างเพิ่มเติม
 7. ผู้วิจัยให้นักเรียนฝึกแต่งประโยคเลียนแบบเรื่อง Mr. Jack and his wallet โดยแต่งจากเรื่องของตนเองให้ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปเนื้อเรื่อง Mr. Jack and his wallet และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม หลังจากการทดลองผู้วิจัยตรวจการทำแบบฝึกหัดแต่งประโยคของนักเรียนเพื่อให้การเสริมแรงเป็นกลุ่มตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงกับผู้วิจัยไว้โดยให้การเสริมแรงในช่วงพักกลางวันของวันที่ทำการทดลอง (ผู้วิจัยได้สำรวจล่วงหน้าเป็นเวลา 1 สัปดาห์)

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของการทำกิจกรรม
2. ผลการแต่งประโยคภาษาอังกฤษจากเรื่อง Mr. Jack and his wallet

รายละเอียดโปรแกรมการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม การทดลองครั้งที่ 10

เรื่อง	การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่องการเรียงลำดับเหตุการณ์ จากเรื่อง How to use the TV control
วัตถุประสงค์	เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในเรื่องของการเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ ถูกต้องหลังจากใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม
เวลา	50 นาที
อุปกรณ์ที่ใช้	เอกสารประกอบการเรียนเรื่อง How to use the TV control
วิธีดำเนินการ	<u>ขั้นที่ 1</u> ขั้นนำ เป็นขั้นก่อนการสอนโดยผู้วิจัยบอกหัวข้อเรื่องที่จะใช้เรียนและสนทนาเกี่ยวกับ เรื่องสัตว์ต่าง ๆ ที่นักเรียนรู้จักเพื่อกระตุ้นความสนใจและนำเข้าสู่บทเรียน <u>ขั้นที่ 2</u> ขั้นสอน เป็นขั้นการใช้วิธีโคลซ ประกอบไปด้วยขั้นตอน 7 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ผู้วิจัยบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ คือการเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้องครูให้นัก เรียนแบ่งกลุ่มทำงาน 2. ผู้วิจัยแจกเอกสารเรื่อง How to use the TV control ที่ข้อความมีการตัดคำแล้วให้ นักเรียนอ่านประโยคแรกถึงประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว ผู้วิจัยถามนักเรียนเกี่ยว กับเรื่องประสบการณ์ในการใช้โทรศัพท์ชนิดต่าง ๆ 3. ผู้วิจัยนำนักเรียนอ่านข้อความจากเอกสารเรื่อง How to use the TV control (ที่ ข้อความมีการตัดคำแล้ว) โดยครูอ่านให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านข้อความ ในใจตามผู้วิจัยด้วย 4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไป โดยการพิจารณาความหมายและโครงสร้างไวยากรณ์ด้วย 5. ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายร่วมกันภายในกลุ่มเกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ผู้วิจัย คอยช่วยเหลือ และให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ 6. ผู้วิจัยเฉลยคำศัพท์ที่หายไป โดยการแจกข้อความเต็มเรื่องแล้วให้นักเรียน เปรียบเทียบงานของตนกับเฉลยที่ให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้ง ซึ่งผู้ วิจัยจะเป็นผู้ให้คำอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างเพิ่มเติม

7. ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเรียงลำดับเหตุการณ์จากแบบเรื่อง How to use the telephones โดยเรียงลำดับเรื่องให้ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปเนื้อเรื่อง How to use the TV control และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม หลังจากการทดลองผู้วิจัยตรวจการทำแบบฝึกหัดเรียงลำดับเรื่องของนักเรียนเพื่อให้การเสริมแรงเป็นกลุ่ม ตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงกับผู้วิจัยไว้โดยให้การเสริมแรงในช่วงพักกลางวันของวันที่ทำการทดลอง (ผู้วิจัยได้สำรวจล่วงหน้าเป็นเวลา 1 สัปดาห์)

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของการทำกิจกรรม
2. ผลการเรียงลำดับจากเรื่อง How to use the TV control

รายละเอียดโปรแกรมการใช้วิถีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม การทดลองครั้งที่ 11

เรื่อง	การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่องการเรียงลำดับเหตุการณ์ จากเรื่อง A day
วัตถุประสงค์	เพื่อให้ นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในเรื่องของการเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ ถูกต้องหลังจากใช้วิถีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม
เวลา	50 นาที
อุปกรณ์ที่ใช้	เอกสารประกอบการเรียนเรื่อง A day
วิธีดำเนินการ	

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ เป็นขั้นก่อนการสอนโดยผู้วิจัยบอกหัวข้อเรื่องที่จะใช้เรียนและสนทนาเกี่ยวกับ
เรื่องการใช้เวลาในวันหนึ่ง ๆ ของนักเรียน เพื่อกระตุ้นความสนใจและนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน เป็นขั้นการใช้วิถีโคลซ ประกอบไปด้วยขั้นตอน 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ คือการเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้องจากนั้น
ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มทำงาน
2. ผู้วิจัยแจกเอกสารเรื่อง A day ที่ข้อความมีการตัดคำแล้วให้นักเรียนอ่านประโยค
แรกถึงประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว
3. ผู้วิจัยถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องการใช้เวลาในวันหนึ่ง ๆ ผู้วิจัยนำนักเรียนอ่านข้อ
ความจากเอกสารเรื่อง A day (ที่ข้อความมีการตัดคำแล้ว) โดยครูอ่านให้นัก
เรียนฟังและให้นักเรียนอ่านข้อความในใจตามผู้วิจัยด้วย
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไป
โดยการพิจารณาความหมายและโครงสร้างไวยากรณ์ด้วย
5. ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ผู้วิจัยคอยช่วย
เหลือ และให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ
6. ผู้วิจัยเฉลยคำศัพท์ที่หายไป โดยการแจกข้อความเต็มเรื่องแล้วให้นักเรียน
เปรียบเทียบงานของตนกับเฉลยที่ให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้ง ซึ่งผู้
วิจัยจะเป็นผู้ให้คำอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างเพิ่มเติม
7. ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเรียงลำดับเหตุการณ์จากแบบเรื่อง A day โดย
เรียงลำดับเรื่องให้ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปเนื้อเรื่อง A day และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม หลังจากการทดลองผู้
วิจัยตรวจการทำแบบฝึกหัดเรียงลำดับเรื่องของนักเรียนเพื่อให้การเสริมแรงเป็นกลุ่ม ตามเงื่อนไขที่ได้

ตกลงกับผู้วิจัยไว้โดยให้การเสริมแรงในช่วงพักกลางวันของวันที่ทำการทดลอง (ผู้วิจัยได้สำรวจล่วงหน้าเป็นเวลา 1 สัปดาห์)

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของการทำกิจกรรม
2. ผลการเรียนรู้ลำดับจากเรื่อง A day

รายละเอียดโปรแกรมการใช้วิธีโคลทและการวางแผนเป็นกลุ่ม การทดลองครั้งที่ 12

- เรื่อง** การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่องการเรียงลำดับเหตุการณ์
จากเรื่อง School day
- วัตถุประสงค์** เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในเรื่องของการเรียงลำดับเหตุการณ์ได้
ถูกต้องหลังจากใช้วิธีโคลทและการวางแผนเป็นกลุ่ม
- เวลา** 50 นาที
- อุปกรณ์ที่ใช้** เอกสารประกอบการเรียนเรื่อง School day
- วิธีดำเนินการ**
- ขั้นที่ 1 ขั้นนำ เป็นขั้นก่อนการสอนโดยผู้วิจัยบอกหัวข้อเรื่องที่จะใช้เรียนและสนทนาเกี่ยวกับ
เรื่องการใช้เวลาในวันหนึ่ง ๆ ที่โรงเรียนของนักเรียน เพื่อกระตุ้นความสนใจและนำเข้าสู่บทเรียน
- ขั้นที่ 2 ขั้นสอน เป็นขั้นการใช้วิธีโคลท ประกอบไปด้วยขั้นตอน 7 ขั้นตอน ดังนี้
1. ผู้วิจัยบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ คือการเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้องจากนั้น
ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มทำงาน
 2. ผู้วิจัยแจกเอกสารเรื่อง School day ที่ข้อความมีการตัดคำแล้วให้นักเรียนอ่าน
ประโยคแรกถึงประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว
 3. ผู้วิจัยถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องการใช้เวลาที่โรงเรียนแล้วผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านข้อ
ความจากเอกสารเรื่อง School day (ที่ข้อความมีการตัดคำแล้ว) โดยครูอ่านให้
นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านข้อความในใจตามผู้วิจัยด้วย
 4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไป
โดยการพิจารณาความหมายและโครงสร้างไวยากรณ์ด้วย
 5. ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายร่วมกันภายในกลุ่มเกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ผู้วิจัย
คอยช่วยเหลือ และให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ
 6. ผู้วิจัยเฉลยคำศัพท์ที่หายไป โดยการแจกข้อความเต็มเรื่องแล้วให้นักเรียน
เปรียบเทียบงานของตนกับเฉลยที่ให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้ง ซึ่งผู้
วิจัยจะเป็นผู้ให้คำอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างเพิ่มเติม
 7. ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเรียงลำดับเหตุการณ์จากแบบเรื่อง School day
โดยเรียงลำดับเรื่องให้ถูกต้อง
- ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปเนื้อเรื่อง School day และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม หลังจากการ
ทดลองผู้วิจัยตรวจการทำแบบฝึกหัดเรียงลำดับเรื่องของนักเรียนเพื่อให้การเสริมแรงเป็นกลุ่ม ตามเงื่อนไข

ไซที่ได้ตกลงกับผู้วิจัยไว้โดยให้การเสริมแรงในช่วงพักกลางวันของวันที่ทำการทดลอง (ผู้วิจัยได้สำรวจล่วงหน้าเป็นเวลา 1 สัปดาห์)

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของการทำกิจกรรม
2. ผลการเรียนรู้ลำดับจากเรื่อง School day

รายละเอียดโปรแกรมการใช้วิธีโคลทและการวางแผนเป็นกลุ่ม การทดลองครั้งที่ 13

เรื่อง	การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่องการเรียงลำดับเหตุการณ์ จากเรื่อง Holiday
วัตถุประสงค์	เพื่อให้ นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในเรื่องของการเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ ถูกต้องหลังจากใช้วิธีโคลทและการวางแผนเป็นกลุ่ม
เวลา	50 นาที
อุปกรณ์ที่ใช้	เอกสารประกอบการเรียนเรื่อง Holiday
วิธีดำเนินการ	

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ เป็นขั้นก่อนการสอนโดยผู้วิจัยบอกหัวข้อเรื่องที่จะใช้เรียนและสนทนาเกี่ยวกับ
เรื่องการใช้เวลาในวันหยุดของนักเรียน เพื่อกระตุ้นความสนใจและนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน เป็นขั้นการใช้วิธีโคลท ประกอบไปด้วยขั้นตอน 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ คือการเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้องจากนั้น
ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มทำงาน
2. ผู้วิจัยแจกเอกสารเรื่อง Holiday ที่ข้อความมีการตัดคำแล้วให้นักเรียนอ่าน
ประโยคแรกถึงประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว
3. ผู้วิจัยถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องการใช้เวลาในหยุด แล้วผู้วิจัยนำนักเรียนอ่านข้อ
ความจากเอกสารเรื่อง Holiday (ที่ข้อความมีการตัดคำแล้ว) โดยครูอ่านให้นัก
เรียนฟังและให้นักเรียนอ่านข้อความในใจตามผู้วิจัยด้วย
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไป
โดยการพิจารณาความหมายและโครงสร้างไวยากรณ์ด้วย
5. ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ผู้วิจัยคอยช่วย
เหลือ และให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ
6. ผู้วิจัยเฉลยคำศัพท์ที่หายไป โดยการแจกข้อความเต็มเรื่องแล้วให้นักเรียน
เปรียบเทียบงานของตนกับเฉลยที่ให้ พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้ง ซึ่งผู้
วิจัยจะเป็นผู้ให้คำอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างเพิ่มเติม
7. ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเรียงลำดับเหตุการณ์จากแบบเรื่อง Holiday โดย
เรียงลำดับเรื่องให้ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปเนื้อเรื่อง Holiday และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม หลังจากการทดลองผู้
วิจัยตรวจการทำแบบฝึกหัดเรียงลำดับเรื่องของนักเรียนเพื่อให้การเสริมแรงเป็นกลุ่ม ตามเงื่อนไขที่ได้

ตกลงกับผู้วิจัยไว้โดยให้การเสริมแรงในช่วงพักกลางวันของวันที่ทำการทดลอง (ผู้วิจัยได้สำรวจล่วงหน้าเป็นเวลา 1 สัปดาห์)

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของการทำกิจกรรม
2. ผลการเรียนรู้ลำดับจากเรื่อง Holiday

**รายละเอียดโปรแกรมการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม
การทดลองครั้งที่ 14**

เรื่อง	ปัจฉิมนิเทศ
เวลา	50 นาที
วัตถุประสงค์	1. เพื่อให้ผู้รับการทดลองเข้าใจและ สรุปผลของการใช้วิธีโคลซและการเสริมแรงเป็นกลุ่มที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ 2. เพื่อทดสอบความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษหลังการทดลอง
วิธีดำเนินการ	1. ผู้วิจัยให้ผู้รับการทดลองสรุปผลที่ได้จากการทดลอง จากนั้นผู้วิจัยจึงสรุปผลเพิ่มเติม 2. ผู้วิจัยกล่าวขอขอบคุณผู้รับการทดลองที่ให้ความร่วมมือในการทดลองและกล่าวปิดการทดลอง
การประเมินผล	สังเกตจากความสนใจในการสรุปอย่างมีสาระ และจากแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

แบบฝึกหัดและแบบทดสอบ

แบบฝึกครั้งที่ 1 ก่อนการทดลอง

ชื่อ.....กลุ่ม.....

วันที่.....

10

Snakes

Many snakes are dangerous too. Pythons are one of the m____ dangerous snakes. They found in A____, India and Asia. They are u____ nine metres long. They eat m____ rabbits, rats and monkeys. They k____ these animals by Knocking them o____. Then they wrap themselves around t____ animal and squeeze it to d____. Finally they swallow the animal w____. Large python can swallow a w____ cat, rat or dog. They are really dangerous animals.

แบบฝึกหัดท้ายบทเรียนครั้งที่1 ก่อนการทดลอง

ชื่อ.....กลุ่ม.....

วันที่.....

Snakes

ให้นักเรียนเขียนคำที่เติมในเรื่องอีกครั้งให้ถูกต้องพร้อมทั้งให้ความหมาย

คำศัพท์	ความหมาย
1. _____	_____
2. _____	_____
3. _____	_____
4. _____	_____
5. _____	_____
6. _____	_____
7. _____	_____
8. _____	_____
9. _____	_____

10. _____

เฉลยครั้งที่ 1 ก่อนการทดลอง

Snakes

Many snakes are dangerous too. Pythons are one of the most dangerous snakes. They found in Africa , India and Asia. They are usually nine metres long. They eat mainly rabbits, rats and monkeys. They kill these animals by Knocking them over. Then they wrap themselves around the animal and squeeze it to death. Finally they swallow the animal whole. Large python can swallow a whole cat, rat or dog. They are really dangerous animals.

แบบฝึกครั้งที่ 2

ชื่อ.....กลุ่ม.....

วันที่.....

10

Dangerous animals

Crocodiles are very dangerous animals. They are found in Africa, A _ _ _ , Australia and America. They are u _ _ _ _ about eight and a half m _ _ _ _ long and weigh two tonnes. T _ _ _ eat quite large animals such a _ goats. Crocodiles hide near water h _ _ _ where animals come to drink. T _ _ _ kill these animals by knocking t _ _ _ over with their heads or t _ _ _ . Then they pull them into t _ _ water where they eat them. Some crocodiles are man-eaters.

แบบฝึกหัดท้ายบทเรียนครั้งที่ 2

ชื่อ.....กลุ่ม.....

วันที่.....

Dangerous animals

เขียนคำที่เติมในช่องว่างจากเรื่องที่เรียนให้ถูกต้องพร้อมทั้งให้ความหมาย

คำศัพท์

ความหมาย

1. _____	_____
2. _____	_____
3. _____	_____
4. _____	_____
5. _____	_____
6. _____	_____
7. _____	_____
8. _____	_____
9. _____	_____
10. _____	_____

เฉลยครั้งที่ 2

Dangerous animals

Crocodiles are very dangerous animals. They are found in Africa, Asia, Australia and America. They are usually about eight and a half metres long and weigh two tonnes. They eat quite large animals such as goats. Crocodiles hide near water holes where animals come to drink. They kill these animals by knocking them over with their heads or tails. Then they pull them into the water where they eat them. Some crocodiles are man-eaters.

แบบฝึกครั้งที่ 3

ชื่อ.....กลุ่ม.....

วันที่.....

10

Dinner

Mr. Palmer : That was a good dinner.

Mrs. Palmer : Will you girls, help me t_ wash the dishes, please?

Sue : Leave t_ to us mother. I am g_ to clean up the dishes. J_ is going to dry them a_ put them in the cupboard.

Jane : T_ is right, mum. Here we g_!

(CRASH)

Mrs. Palmer : What was that sound?

Jane : I a_ sorry, mum. I dropped the b_ plate.

Mrs. Palmer : It was an old p_ but you must be more careful next time.

Both girls : Thanks mum.

แบบฝึกหัดท้ายบทเรียนครั้งที่ 3

ชื่อ.....กลุ่ม.....

วันที่.....

Dinner

เขียนคำที่เติมในช่องว่างจากเรื่องที่เรียนให้ถูกต้องพร้อมทั้งให้ความหมาย

คำศัพท์

ความหมาย

1. _____	_____
2. _____	_____
3. _____	_____
4. _____	_____
5. _____	_____
6. _____	_____
7. _____	_____
8. _____	_____
9. _____	_____
10. _____	_____

เฉลยครั้งที่ 3

Dinner

Mr. Palmer : That was a good dinner.

Mrs. Palmer : Will you girls, help me to wash the dishes, please?

Sue : Leave them to us mother. I am going to clean up the dishes. Jane is going to dry them and put them in the cupboard.

Jane : That's right, mum. Here we go!

(CRASH)

Mrs. Palmer : What was that sound?

Jane : I am sorry, mum. I dropped the blue plate.

Mrs. Palmer : It was an old plate but you must be more careful next time.

Both girls : Thanks mum.

แบบฝึกครั้งที่ 4

ชื่อ.....กลุ่ม.....

วันที่.....

10

Dial "191"(part 1)

Ladda was asleep last night. Suddenly she woke up. She o_____ her eyes sleepily. Then she h_____ the scratching sound again.

Ladda g_____ up and looked out of t_____ window of her flat. She s_____ two dark men below the w_____. She was frightened. She looked a_____. Two men were trying to b_____ into the flat blew ! Ladda r_____ to his parents' room. She c_____ her father .She felt worry.

แบบฝึกหัดท้ายบทเรียนครั้งที่ 4

ชื่อ.....กลุ่ม.....

วันที่.....

Dial "191"(part 1)

เขียนคำที่เติมในช่องว่างจากเรื่องที่เรียนให้ถูกต้องพร้อมทั้งให้ความหมาย

คำศัพท์

ความหมาย

1. _____	_____
2. _____	_____
3. _____	_____
4. _____	_____
5. _____	_____
6. _____	_____
7. _____	_____
8. _____	_____
9. _____	_____
10. _____	_____

Dial " 191 " (part 1)

Ladda was asleep last night. Suddenly she woke up. She opened her eyes sleepily. Then she heard the scratching sound again.

Ladda got up and looked out of the window of her flat. She saw two dark men below the window. She was frightened. She looked again. Two men were trying to break into the flat blew ! Ladda run to his parents'room. She called her father . She felt worry.

แบบฝึกครั้งที่ 5

ชื่อ.....กลุ่ม.....

วันที่.....

10

Dial "191 " (part 2)

When her father got up. Daddy, two men are below ! s_ _ whispered . He rushed to the t_ _ _ _ _ and dialed "191 " for the p_ _ _ _ _.

Then they waited silently. After t_ _ minutes, the police came . They p_ _ _ _ _ their guns at the men. T_ _ men came down and gave t_ _ _ _ _ up. "Thank you very much f_ _ calling us," said the police o_ _ _ _ _ . "You are a brave girl, L_ _ _ _ !" Thanked for your help.

แบบฝึกหัดท้ายบทเรียนครั้งที่ 5

ชื่อ.....กลุ่ม.....

วันที่.....

Dial " 191 " (part 2)

เขียนคำที่เติมในช่องว่างจากเรื่องที่เรียนให้ถูกต้องพร้อมทั้งให้ความหมาย

คำศัพท์	ความหมาย
1. _____	_____
2. _____	_____
3. _____	_____
4. _____	_____
5. _____	_____
6. _____	_____
7. _____	_____
8. _____	_____
9. _____	_____
10. _____	_____

เฉลยครั้งที่ 5

Dial "191" (part 2)

When her father got up . Daddy, two men are below ! she whispered . He rushed to the telephone and dialed "191" for the police.

Then they waited silently. After ten minutes, the police came . They pointed their guns at the men. The men came down and gave themselves up. "Thank you very much for calling us," said the police officer. "You are a brave girl, Ladda !" Thanked for your help.

แบบฝึกครั้งที่ 6

ชื่อ.....กลุ่ม.....

วันที่.....

10

Diary Routine

I often wake up at five in the morning. I always take a bath at half past five. I go to school with my father. I eat breakfast at school. I always study Thai and English in the morning. I eat lunch at noon. I never learn math and science in the same day. I go home by bus at twenty past five p.m. I do my homework before dinner. I eat dinner while I watch cartoon in the evening and I go to bed at nine p.m.

แบบฝึกหัดท้ายบทเรียนครั้งที่ 6

ชื่อ.....กลุ่ม.....

วันที่.....

Diary Routine

ฝึกแต่งประโยคโดยใช้คำที่กำหนดให้

1. I

2. have

3. study

4. go

5. homework

เฉลยครั้งที่ 6

Diary Routine

I often wake up at five in the morning. I always take a bath at half past five. I go to school with my father. I have breakfast at school. I always study Thai and English in the morning. I have lunch at noon. I never learn math and science in the same day. I go home by bus at twenty past five p.m. . I do my homework before dinner. I have dinner while I watch cartoon in television and I go to bed at nine p.m. .

แบบฝึกครั้งที่ 7

ชื่อ.....กลุ่ม.....

วันที่.....

10

Wattana

His name is Wattana. He is seven years old. _e can swim. He can also _ _n very fast. He lives with his _ _ _ _ _r and father. They are kind and _ _ _ _ _g. He likes to wear shorts and _ - _ _ _s at home. He likes to _ _t noodles. On free times, he _ _ _ _ _s a cartoon book and watches _ _ _ _ _ _ _ _ _n. Sometimes He plays cards and _ _ _ _ _s in the pool with his _ _ _ _ _s. His friends come to his _ _ _ _ _e every weekend. They are good friends.

แบบฝึกหัดท้ายบทเรียนครั้งที่ 7

ชื่อ.....กลุ่ม.....

วันที่.....

Wattana

ฝึกแต่งประโยคโดยใช้คำที่กำหนดให้

1. can

2. swim

3. He

4. mother

5. wear

Wattana

His name is Wattana. He is seven years old. He can swim. He can also run very fast. He lives with his mother and father. They are kind and loving. He likes to wear shorts and T- shirts at home. He likes to eat noodles. On free time, he reads a cartoon book and watches television. Sometimes He plays cards and swims in the pool with his friends. His friends come to his house every weekend. They are good friends.

แบบฝึกครั้งที่ 8

ชื่อ.....กลุ่ม.....

วันที่.....

10

Mr. Jonathan

Mr. Jonathan is an eighty- years old man. He cannot work anymore. Sixty years ago, _r. Jonathan came to Thailand from China. Now _e lives alone. He has no _ _ _ _ _y . He needs money, so he _ _ _ _ _s Chinese characters on the red _ _ _ _ _s. They're for good luck. He _ _ _ _ _s them at the market near his home.

_ _ _s. Natalie always goes to the _ _ _ _ _t and meets him on her way. _ _e feels sorry for him. Mrs. _ _ _ _ _e does not need the red papers but she always buys them from Mr. Jonathan.

แบบฝึกหัดท้ายบทเรียนครั้งที่ 8

ชื่อ.....กลุ่ม.....

วันที่.....

Mr. Jonathan

ฝึกแต่งประโยคโดยใช้คำที่กำหนดให้

1. came

2. live

3. money

4. They

5. sell

เฉลยครั้งที่ 8

Mr. Jonathan

Mr. Jonathan is an eighty- years old man. He cannot work anymore. Sixty years ago. Mr. Jonathan came to Thailand from China. Now he lives alone. He has no family. He needs money, so he writes Chinese characters on the red papers. They're for good luck. He sells them at the market near his home.

Mrs. Natalie always goes to the market and meets him on her way. She feels sorry for him. Mrs. Natalie does not need the red papers but she always buys them from Mr. Jonathan.

แบบฝึกครั้งที่ 9

ชื่อ.....กลุ่ม.....

วันที่.....

10

Mr. Jack and his wallet

Today is holiday. Mr. Jack wanted to walking and ___d a newspaper. He went to the ___k. He sat on a small ___h to read his newspaper. He ___s there for thirty minutes. He ___t up to walk away. He ___t his wallet on the bench but _e did not know it. Thomas ___w the wallet. He picked it up and ___d it to Mr. Jack. Mr. Jack ___d "thank you very much". Thomas said "your welcome".

แบบฝึกหัดท้ายบทเรียนครั้งที่ 9

ชื่อ.....กลุ่ม.....

วันที่.....

Mr. Jack and his wallet

ฝึกแต่งประโยคโดยใช้คำที่กำหนดให้

1. wanted

2. read

3. a wallet

4. Thomas

5. thank you

Mr. Jack and his wallet

Today is holiday. Mr. Jack wanted to walking and read a newspaper. He went to the park. He sat on a small bench to read his newspaper. He was there for thirty minutes. He got up to walk away. He left his wallet on the bench but he did not know it. Thomas saw the wallet. He picked it up and returned it to Mr. Jack. Mr. Jack said "thank you very much". Thomas said "your welcome".

แบบฝึกครั้งที่ 10

ชื่อ.....กลุ่ม.....

วันที่.....

10

How to use a TV control

When you want to watch TV, F____t switch on the set. N____t choose the TV station.

Which do you want? A____r that press the button for the station you want. If you want to make the light weaker or stronger , press the light buttons. T____n see the TV program until you have to finish watching TV, press the off button in the f______y. However you should make the sound softly.

แบบฝึกหัดบทเรียนครั้งที่ 10

ชื่อ.....กลุ่ม.....

วันที่.....

How to use a TV control

ฝึกเขียนข้อความจากเรื่องด้านบนเรียงเป็นลำดับ

When you want to watch TV

First _____

Next _____

After that _____

Then _____

Finally _____

How to use a TV control

When you want to watch TV, First switch on the set. Next choose the TV station. Which do you want? After that press the button for the station you want. If you want to make the light weaker or stronger , press the light buttons. Then see the TV program until you have to finish watching TV, press the off button in the finally . However you should make the sound softly.

แบบฝึกครั้งที่ 11

ชื่อ.....กลุ่ม.....

วันที่.....

10

A day

What do you do in one day? I always get up at 5.00 o'clock in the morning. The first thing I do, I take a bath for 15 minutes. Next I read a book before have breakfast at 6.00 o'clock. After that I go to school at 7.00 o'clock. Then I study all subjects in the time table. Finally I play with my friend before come home at 6.00 o'clock in the evening.

แบบฝึกหัดบทเรียนครั้งที่ 11

ชื่อ.....กลุ่ม.....

วันที่.....

A day

ฝึกเขียนข้อความจากเรื่องด้านบนเรียงเป็นลำดับ

What do you do in one day?

First _____

Next _____

After that _____

Then _____

Finally _____

เฉลยแบบฝึกครั้งที่ 11

A day

What do you do on one day? I always get up at 5.00 o'clock in the morning. The first thing I do, I take a bath for 15 minutes. Next I read a book before have breakfast at 6.00 o'clock. After that I go to school at 7.00 o'clock. Then I study all subjects in the time table. Finally I play with my friend before come home at 6.00 o'clock in the evening.

แบบฝึกครั้งที่ 12

ชื่อ.....กลุ่ม.....

วันที่.....

10

School day

Today was not a holiday but John got up late . The f _ _ _ t thing he did ,he rushed to get dresses, he forgot to took a shower and didn't have breakfast. A _ _ _ r that he wrote a letter to his teacher to forgave him if he went to school late . T _ _ n he decided to borrow a motorbike from his uncle. He said "he didn't know how to go fast, would you please allow me? F _ _ _ _ _ y he went to study in time. And he didn't use his letter.

แบบฝึกทำยบทเรียนครั้งที่ 12

ชื่อ.....กลุ่ม.....

วันที่.....

School day

ฝึกเขียนข้อความจากเรื่องด้านบนเรียงเป็นลำดับ

Today was not a holiday .

First _____

Next _____

After that _____

Then _____

Finally _____

School day

Today is not a holiday but John got up late . He rushed to get dresses, he forgot to took a shower and didn't have breakfast. His mother wrote a letter to his teacher forgave him if he can't go in time and she put it in his bag herself. He thought it wasn't a good idea . Then he decided to borrow a motorbike from his uncle. He said "he didn't know how to go fast, would you please allow it to me? Finally he went to studied in time. And he didn't use his letter.

แบบฝึกครั้งที่ 13

ชื่อ.....กลุ่ม.....

วันที่.....

10

Holiday

Today is a holiday . Susan would like to use her time for the activities , which she loves. F_ _ _t she reads a cartoon book . N_ _t she draws a picture with watercolor . A_ _ _r that she makes some cake. T_ _n she makes fried rice and vegetables in pepper soup. F_ _ _ _ _y she waters the flowers in the garden.

แบบฝึกหัดบทเรียนครั้งที่ 13

ชื่อ.....กลุ่ม.....

วันที่.....

Holiday

ฝึกเขียนข้อความจากเรื่องด้านบนเรียงเป็นลำดับ

Today is a holiday .

First _____

Next _____

After that _____

Then _____

Finally _____

เฉลยแบบฝึกครั้งที่ 13

Holiday

Today is a holiday . Susan would like to pay her time for the activities , which she loves. First she reads a cartoon book . Next she draws a picture with watercolor . After that she makes some cake. Then she makes fried rice and vegetables in pepper soup. Finally she waters the flowers in the garden.

แบบทดสอบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คะแนน 15 คะแนน

เวลา 00.30 นาที

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบทั้งหมดมี 3 ส่วนจำนวน 2 หน้า เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ
 2. ให้นักเรียนอ่านคำสั่งและเนื้อเรื่องให้เข้าใจ แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยทำเครื่องหมายกากบาท (x) ลงในกระดาษคำตอบที่ครูแจกให้
 3. หากนักเรียนต้องการที่จะเลือกคำตอบใหม่ ให้ขีดฆ่าเครื่องหมายกากบาทเดิมทิ้ง
 4. ห้ามทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบ
 5. เมื่อนักเรียนทำแบบทดสอบเสร็จแล้วให้ทบทวนอีกครั้งว่าได้ทำข้อสอบครบทุกข้อแล้ว และนำกระดาษคำตอบพร้อมแบบทดสอบส่งคืนครู
-

แบบทดสอบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คะแนน 15 คะแนน

เวลา 00.30 นาที

Part 1 Spelling Choose the best word to complete the sentence.

ตอนที่ 1 เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียวเพื่อทำให้ประโยคสมบูรณ์

1. Some have strange idea about cats.
a. Amaricans b. Amerecans c. Americans d. Ameracans
2. Manee scratching sound yesterday.
a. heard b. head c. herd d. heart
3. My uncle watches all night.
a. televesion b. terevesion c. terevision d. television
4. She her parent for 3 hours.
a. waeds b. wiats c. waids d. waits
5. We have a police.
a. brave b. barve c. bravf d. brafe

Part 2 Sentence Choose the best sentence to explain the picture.

ตอนที่ 2 จงเลือกประโยคที่เหมาะสมเพื่ออธิบายรูปภาพ

6.

- a. He is a rich man.
- b. He's worry .
- c. He finds his things.
- d. He got something.

7.

- a. We have a good friend.
- b. You stand first in the examination.
- c. Thank you very much.
- d. Sorry to hear that.

8.

- a. You have finished studying.
- b. You have lost your money.
- c. You have had an enemy.
- d. You have got some soup.

9.

- a. Andy hates this dog.
- b. Andy is cruel.

ใบสำรวจตัวเสริมแรงและรางวัลพิเศษ สัปดาห์ที่.....

ชื่อ.....กลุ่ม.....

ให้นักเรียนเลือกสิ่งของต่อไปนี้ตามความชอบ 4 อย่างโดยเขียนหมายเลข 1 - 4 ไว้หน้า
สิ่งของตามลำดับที่ชอบ (หมายเลข 1 ชอบมากที่สุด หมายเลข 4 ชอบน้อยที่สุด)

- ปากกาถูกลิ้น
- ยางลบดินสอ
- กระดาษโน้ต
- สติ๊กเกอร์
- ไม้บรรทัด
- ดินน้ำมัน
- ลูกโป่งวิทยาศาสตร์

โบนัส ให้นักเรียนทำเครื่องหมายถูกไว้หน้าอาหารที่นักเรียนชอบที่สุดเพียง 1 อย่าง

- น้ำหวาน
- เยลลี่
- ซูกัส
- บะหมี่สำเร็จรูป

ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติ

ตาราง 5 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ 1 ก่อน และหลังได้รับการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล

คนที่	คะแนนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ		ผลต่างของคะแนน	
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	D ²
1	6	9	3	9
2	6	9	3	9
3	8	8	0	0
4	7	10	3	9
5	6	8	2	4
6	6	8	2	4
7	8	7	-1	1
8	10	9	-1	1
9	3	5	2	4
10	6	8	2	4
11	9	12	3	9
12	7	7	0	0
13	7	8	1	1
14	6	7	1	1
15	7	9	2	4
16	6	7	1	1
รวม	108 $\bar{X} = 6.75$ S = 4.07	131 $\bar{X} = 8.19$ S = 5.18	$\Sigma D = 23$	$\Sigma D^2 = 61$

ตาราง 6 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อน
และหลังได้รับการใช้วิธีโคลซและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม

คนที่	คะแนนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ		ผลต่างของคะแนน	
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	D ²
1	10	12	2	4
2	4	5	1	1
3	7	9	2	4
4	5	7	2	4
5	5	9	4	16
6	8	8	0	0
7	6	7	1	1
8	10	13	3	9
9	11	12	1	1
10	5	11	6	36
11	8	9	1	1
12	9	11	2	4
13	6	8	2	4
14	6	9	3	9
15	6	8	2	4
16	10	10	0	0
รวม	116 $\bar{X} = 7.25$ S = 7.4	148 $\bar{X} = 9.25$ S = 9.32	$\Sigma D = 32$	$\Sigma D^2 = 98$

ตาราง 7 แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของคะแนนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง
ที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2

คนที่	กลุ่มทดลองที่ 1			คนที่	กลุ่มทดลองที่ 2		
	ก่อน	หลัง	ผลต่าง		ก่อน	หลัง	ผลต่าง
	ทดลอง	ทดลอง			ทดลอง	ทดลอง	
1	6	9	3	1	10	12	2
2	6	9	3	2	4	5	1
3	8	8	0	3	7	9	2
4	7	10	3	4	5	7	2
5	6	8	2	5	5	9	4
6	6	8	2	6	8	8	0
7	8	7	-1	7	6	7	1
8	10	9	-1	8	10	13	3
9	3	5	2	9	11	12	1
10	6	8	2	10	5	11	6
11	9	12	3	11	8	9	1
12	7	7	0	12	9	11	2
13	7	8	1	13	6	8	2
14	6	7	1	14	6	9	3
15	7	9	2	15	6	8	2
16	6	7	1	16	10	10	0
$\bar{X}_{1diff} = 1.44$				$\bar{X}_{1diff} = 2.00$			
$S_{1diff} = 1.36$				$S_{1diff} = 1.51$			

ตาราง 8 แสดงค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 15 ข้อ

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	0.7	0.28	9	0.71	0.34
2	0.69	0.22	10	0.86	0.20
3	0.85	0.22	11	0.59	0.34
4	0.77	0.26	12	0.55	0.58
5	0.68	0.48	13	0.81	0.22
6	0.48	0.36	14	0.86	0.28
7	0.58	0.32	15	0.42	0.40
8	0.62	0.32			

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.70

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร KR – 20

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right] \\
 &= \frac{15}{15-1} \left[1 - \frac{3.02}{8.79} \right] \\
 &= 1.07 [0.66]
 \end{aligned}$$

$$\therefore \text{ค่าความเชื่อมั่น} = 0.70$$

ตาราง 9 ตารางแสดงวันในการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 1 เวลา 07.30 น. – 08.20 น.

ลำดับ	วัน เดือน ปี
1	จันทร์ที่ 12 มี.ค. 44
	พุธที่ 14 มี.ค. 44
2	จันทร์ที่ 19 มี.ค. 44
	พุธที่ 21 มี.ค. 44
3	จันทร์ที่ 26 มี.ค. 44
	พุธที่ 28 มี.ค. 44
4	จันทร์ที่ 2 เม.ย. 44
	พุธที่ 4 เม.ย. 44
5	จันทร์ที่ 9 เม.ย. 44
	พุธที่ 11 เม.ย. 44
6	จันทร์ที่ 16 เม.ย. 44
	พุธที่ 18 เม.ย. 44
7	จันทร์ที่ 23 เม.ย. 44
	พุธที่ 25 เม.ย. 44

ตาราง 10 ตารางแสดงวันในการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 2 เวลา 07.30 น. – 08.20 น.

สัปดาห์	วัน เดือน ปี
1	อังคารที่ 13 มี.ค. 44
	พฤหัสบดีที่ 15 มี.ค. 44
2	อังคารที่ 20 มี.ค. 44
	พฤหัสบดีที่ 22 มี.ค. 44
3	อังคารที่ 27 มี.ค. 44
	พฤหัสบดีที่ 29 มี.ค. 44
4	อังคารที่ 3 เม.ย. 44
	พฤหัสบดีที่ 5 เม.ย. 44
5	อังคารที่ 10 เม.ย. 44
	พฤหัสบดีที่ 12 เม.ย. 44
6	อังคารที่ 17 เม.ย. 44
	พฤหัสบดีที่ 19 เม.ย. 44
7	อังคารที่ 24 เม.ย. 44
	พฤหัสบดีที่ 26 เม.ย. 44

ประวัติของผุ้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	นางสาวณัฐพร อภิชาติธรรม
วันเดือนปีเกิด	4 สิงหาคม พ.ศ.2512
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	94 หมู่ 2 ตำบลห้วยจรเข้ม อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม 73000 โทรศัพท์ 034 258087
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	ครูน้อย โรงเรียนราชินี เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	444 โรงเรียนราชินี ถนนมหาธาตุ แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร 10200 โทรศัพท์ 02 2211501
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2523	ประถมศึกษา จากโรงเรียนอนุบาลนครปฐม อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
พ.ศ. 2529	มัธยมศึกษา จากโรงเรียนราชินีบูรณะ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
พ.ศ. 2530	ปริญญาตรี ศึกษาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา จากมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม 73000
พ.ศ. 2544	การศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ผลของการใช้วิธีโคลงและการวางเงื่อนไข ที่มีต่อทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชินี
เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
ณัฐพร อภิชาติธรรม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา
กันยายน 2544
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการใช้วิธีโคลงและการวางเงื่อนไขที่มีต่อทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชินี เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษต่ำกว่าร้อยละ 59 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าร้อยละ 69 ตามเกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2543 จำนวน 32 คน แล้วสุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 16 คน กลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการใช้วิธีโคลงและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล กลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการใช้วิธีโคลงและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบทดสอบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การทดสอบค่าที

ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น หลังจากได้รับการใช้วิธีโคลงและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการใช้วิธีโคลงและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับการใช้วิธีโคลงและการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล และนักเรียนที่ได้รับการใช้วิธีโคลงและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม มีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นไม่แตกต่างกัน

THE EFFECT OF CLOZE METHOD AND CONTINGENCY ON ENGLISH
WRITING SKILLS OF PRATHOM SUKSA VI STUDENTS
OF RAJINI SCHOOL IN KHET PRANAKORN,
BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
NUTTHAPORN APICHATTHAM

Presented in partial fulfillment of the requirements for the Master
of Education degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University
September 2001

The purposes of this experimental research were to study the effect of cloze method and contingency on English writing skills of Prathom Suksa VI students of Rajini School in Khet Pranakorn, Bangkok in academic year 2000. The 32 subjects were randomly from Department of Curriculum and Instruction Development, Their English writing skills were lower than 59 percentage and ministry of Education lowers than 69 percentage. Then they were randomly divided into two experimental groups, each group consisted of sixteen students. The experimental group I was exposed to cloze method and individual contingency. The experimental group II was exposed to cloze method and group contingency. The data was analyzed by t - test .

The results were as follows:

1. The English writing skill of the students exposed to cloze method and individual contingency was significantly increased than before the experiment at .01 level.
2. The English writing skill of the students exposed to cloze method and group contingency was significantly increased than before the experiment at .01 level.
3. There were no significantly differences of English writing skill between the students exposed to cloze method and individual contingency and the students exposed to cloze method and group contingency.